

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Monday, 21st December 1953.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Applications received for the Public Service Commission Examinations in 1953-54.

* 180 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of applications received for the Public Service Commission Examinations in 1953-54; and

(b) the amount of money received by the Government along with those applications?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“(a) The total number of applications received by the Commission for admission to the examination held by it from 1st April 1953 to date is 30,255.

“(b) The amount of application fees received by the Government is Rs. 2,42,198.

“This just serves to meet our expenses incurred on account of the examinations excluding pay and allowances of officers and establishment.”

SRI K. P. GOPALAN — “സർ, സർവ്വീസ് കമ്മീഷൻ ടൈലക്ഷൻ നടത്തുന്ന അവസരത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് കമ്മ്യൂണൽ ജി. ഒ. പ്രകാരം റെസർവേഷൻ കൊടുക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു അറിയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാമതു സർവ്വീസ് കമ്മീഷന്റെ ടൈലക്ഷൻ രേഖാ എത്രയോ അളവുകൾ ഉദ്യോഗം കിട്ടുന്നില്ല എന്ന ആക്ഷേപം ഉണ്ട്. അതു വാസ്തവമാണോ? ”

SRI P. RAMAMURTHI (translation):—“சர்வீஸ் கமிஷனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு கம்யூனல் ஜி. ஒ. பிரகாரம் வேலை கிடைக்கவில்லை என்பது தெரியுமா? அது சம்பந்தமாக பலதரப்பட்ட ஆட்சேபணைகள் வந்திருப்பது தெரியுமா? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“The communal G.O., that is referred to, I presume, is the one in which reservations have been made in favour of Scheduled Castes and Tribes and Backward Classes. The Public Service Commission follows that G.O., if that is the G.O. that is referred to and not the old one which is not now in force and is not being observed. Of course, in our State, a larger number of people apply than are able to get through. That difficulty goes by several names; it is called middle-class unemployment also.”

[21st December 1953]

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, in view of the fact that the Public Service Commission examinations are held only in Madras City and in view of the fact that the applicants have got to travel a considerable distance to reach the examination centre, will the Government consider the desirability of holding these examinations at district headquarters also in future? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ The examinations consist of written as well as oral tests. There will be considerable difficulty in doing more than what we are now doing. I believe the examiners are even now moving round to a certain extent.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Will the Hon. the Chief Minister be pleased to inform the House as to how many applications from the backward communities have been received? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ A specific question will enable the Member to put it more clearly and directly.”

SRI S. DAIVASIGAMANY :—“ Will the Government realize that by fixing a high rate of examination fees, they are depriving a large number of deserving candidates, who are unable to pay the high fees, of a chance to appear for the examinations? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ I have already explained that the total receipts on this account are spent without even taking into account the pay and allowances of the establishment concerned so that it cannot be said that the fees are high. But from the point of view of applicants, the hon. Member may know that a large class of people are exempted from payment of examination fees—I need not go into details—and those who pay, pay at the rate of Rs. 25 for the State Services Competitive (oral and written) examinations, Rs. 15 for Subordinate Services examinations, Rs. 15 for competitive examinations comprising only oral tests for State Services, Rs. 10 for Subordinate Services tests and Rs. 10 for examinations comprising only written tests for Subordinate Services. This is not considered high. But if we make it cheaper and cheaper, the gambling will be greater and greater.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ ஒரு தடவை பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்குப் பணம் கட்டி வேலை கிடைக்காவிட்டால் அடுத்த வருஷம் அவர் பணம் கட்டாமல் சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சை எழுதுவதற்கு சர்க்கார் வகை செய்யுமா? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ That would be unfair on the whole.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ தற்போது அரசியல் சட்டத்தில் திருத்தம் செய்து ஏற்கனவே அமுலில் இருந்த கம்யூனல் ஜி.ஓ.-வை மறுபடியும் கொண்டுவந்து அமுல் நடத்துவதற்கு சர்க்கார் முன் வருமா? அப்படி வந்து மேலும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் அதிகமான வேலைகளை கொடுப்பதற்கு முதலில் அரசியல் சட்டத்தை மாற்றுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் சிபாரிசு செய்யுமா? ”

21st December 1953]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ So far as the Scheduled Castes and Tribes and Backward Classes are concerned, the present Government Order is quite generous. If the hon. Member refers to other than these classes, this Government are not in a position to make any such alterations or recommendations.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Is it a fact that the records of unsuccessful candidates are never returned *suo motu* and that they are put to the necessity of having to apply for the return of the records over long periods at heavy cost of stationery and postal expenses? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ I do not know if the hon. Member is putting the question on the basis of correct information obtained. I presume it is so. But considering the number of applications which I have mentioned in a previous answer, the hon. Member will sympathise with the difficulty of the administration.”

Discontinuance of the supply of rice to Fair Price shops in rural areas.

* 181 Q.—**SRI A. RATNAM** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state— 11-10
a.m.

(a) why the Government are not issuing rice to the fair price shops functioning in the rural areas of the Chingleput district;

(b) how many ounces of milo are issued per head in those fair price shops; and

(c) how many tons of rice, milo and wheat were distributed through the fair price shops in the rural parts of the Chingleput district during 1952-53?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) In pursuance of the decontrol policy, initiated by Government in 1952, the Government directed that supply of rice from all fair price shops in the State except those in the ex-statutorily rationed urban areas should be discontinued with effect from 31st January 1953, as it was expected that the new crop paddy and rice will become available in the market by that date. The card-holders in the rural areas are supplied only with millets and/or wheat from the fair price shops.

“ (b) According to the orders issued by Government the card-holders in the rural areas are supplied 10 oz. of millets and/or wheat per adult per day depending on availability of stocks.

“ (c) Rice—11,004 tons.

Wheat—450 tons.

Milo—7,263 tons.”

SRI A. RATNAM :—“ 1952-53-ம் ஆண்டுத் தில் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் நியாய விலைக் கடைகளில் ஒரு ரேஷன் கார்டுக்கு தலை ஒன்றுக்கு எவ்வளவு அரிசி கொடுக்கப்பட்டது? எவ்வளவோ நியாய விலைக் கடைகள் மூடு விழா செய்யப்பட்டதன் காரணம் அரிசி கொடுக்கப்படாததுதான்? ”

[21st December 1953]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ With reference to the number of shops, a separate question may be put.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ சர்க்காரின் புதிய உத்தரவுப்பிரகாரம் ஸ்டாடுட்டரி ரேஷனிங் புடி அரிசி கொடுக்கப்படும் கிராமங்களில் அரிசி கொடுக்கப்படுவது இல்லை என்று மந்திரி சொன்னார். நகரங்களில் பெரிய தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகள் அங்கு இட நெருக்கடியின் காரணமாக கிராமங்களில் வசிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தங்களுடைய கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக அரிசி கிடைப்பதற்கு யோசனை செய்வார்களா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I know the party to which the hon. Member belongs wants special and privileged treatment for industrial labourers. But individual hard cases like this are always taken into consideration and orders passed.”

SRI A. RATNAM :—“ நான் முதலில் கேட்ட கேள்விக்கு மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லவில்லை. அதாவது செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் ரேஷன்கார்டு வைத்திருப்பவர்களுக்கு தலை ஒன்றுக்கு எவ்வளவு அரிசி கொடுக்கப்படுகிறது என்ற கேள்விக்குப் பதில் இல்லை. புழுத்துப்போன சோளத்தையும், கோதுமையையும் கொடுப்பதால் அவர்கள் அழிந்துபோகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட விவசாயிகள் எப்படி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும்? ஏன் அவர்களுக்கு அரிசி கொடுக்கப்படவில்லை ? ”

MR. SPEAKER :—“ கேள்வியைக் கேட்டுவிட்டு உட்காருங்கள். பதில் வரும்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The hon. Member presumes so many things which I am really unable to agree with. For instance, he said only spoilt cholam was supplied. Apart from these, he wanted to know the number of shops and I said a separate question might be put. As regards the ration contents, I have already said that 10 oz. are being supplied.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Is there any statutorily rationed area in Chingleput district where rice is supplied through fair price shops ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I presume Chingleput town and Conjeeveram are the two statutorily rationed areas.”

DR. K. B. MENON :—“ Is there any fall in the purchase of rations by card-holders and if there is, will the Government consider the advisability of increasing the rations supplied to those who take rice from fair price shops ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There is a fall in the purchase of rice from fair price shops especially in Chingleput and South Arcot districts to which the hon. Member who put the main question was referring. In Chingleput, in spite of the fact that there are hundreds of fair price shops, only seven tons per week was the off-take during the last month. That is why many of the shops were closed.”

21st December 1953]

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAY :—“ Is it not a fact that fair price shops are being opened in industrial areas with a view to reducing the cost of living index so that the dearness allowance paid to workers may be less? When that is so, why does the Minister style the workers as a privileged class? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ They want an assured supply of rations to industrial labourers as if industrial labourers alone are suffering in this country. As a matter of fact, there are workers who are poorer than industrial workers and they have also got to be supplied. We have to take into consideration the entire population and pass necessary orders.”

SRI R. S. ARUMUGAM :—“ சொர்க்கம் சோளம் சாப்பிட்டதால் அநேகம் பேர்கள் இறந்துபோனதாக பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்தது. அப்படி எத்தனை பேர்கள் இறந்தார்கள்? அந்த சோளத்தில் என்ன கலந்திருந்தது என்பதை மந்திரி அவர்கள் சொல்ல முடியுமா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Unfortunately, this question has absolutely no bearing on the main question.”

SRI K. R. SAMBANDAM :—“ ஒரு கார்டுக்கு எவ்வளவு யூனிட் அரிசி கொடுக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி மந்திரிகள் சொல்லுவார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Evidently the Member was attending to some other business when I was replying? ”

Cases of death due to eating “ mancharalikai fruit ”.

* 182 Q.—**SRI K. P. GOPALAN :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state how many cases of death were recorded in the Kollengode Hospital, Palghat taluk, South Malabar, recently by eating a fruit called “ Mancharalikai ” by starving people?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Two cases for the use of the fruit is reported to be due to family quarrels and not to starvation.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ ஸார், பாலக்காடு தாலுகாவில் கொல்கோட்டில் ஜனஸஸ் பத்திரி ஸாஹிசார் ஸாஹிசாஸ்துகொண்டு ஐஸ் காய் கழித்து ஐஸ்ரஹித்யை உபயோகித்தால்” എന്ന വാസ്തവം ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി അറിയുമോ? ഇതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ പട്ടിണിക്കുള്ള നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഗവണ്മென்റ്റ് എന്തെല്ലാമാണ് എടുക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന് അറിയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Only eleven cases were admitted to the hospital and two of the persons admitted died because they were admitted rather late. I do not think that Palghat area is a deficit area in Malabar district.”

DR. K. B. MENON :—“ Government have been parrying the question on deaths due to starvation. Will the Government tell us what they mean by ‘ death by starvation ’? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Death due to want of food.”

SRI Y. MANJAYA SHETTY :—“ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು “ ಮಂಜಲಸ್ಯ ” ಎಂದರೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುರಿತು ”

11-20
p.m.

[21st December 1953]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ That is the seed of the oleander plant. People who eat these seeds get poisoned.”

SRI KUNHI MOHAMAD SHAFEE :—“ Is it not a fact, Sir, that famine generally leads to starvation? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ It depends upon the degree of famine prevalent in any particular place.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ സർ, ഈ കായ വളരെ വീക്ഷ മുളകു കായയുമാണെന്നും, ഒരു വിധത്തിലും ഭക്ഷണം ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഇന്നു ഇഞ്ചിഞ്ചായി മരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഈ വിഷകായ തിന്നു മരിക്കുന്നതാണ് നല്ലതെന്ന ബോധ്യത്താലാണ് ഈ കായ ജനങ്ങൾ തിന്നതു എന്നും ചൊല്ലാമെന്നു ചിലർ മന്ത്രി അറിയുമോ ? ഈ കായ തിന്നുന്നതിനു ഇടവരുത്തിയ പരിതഃസ്ഥതിയെപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റ് വല്ല അന്വേഷണവും നടത്തുമോ ? ”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ On a point of order, Sir. The hon. Member putting the question in Malayalam calls the Hon. Minister as ‘Avamanapatta Manthiri’. Is it in order to call him so? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ The hon. Member who put the question in Malayalam has been consistently using the very proper and respectful term ‘Bahumana-petta’. I am very sorry people take instead of hearing the word, uttered such words as are moving in their own brains.”
(Laughter.)

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ The persons referred to in the question ate these poisonous fruits because they were not getting any food for so many days. Therefore they thought it better to die all of a sudden by taking poison instead of dying inch by inch due to starvation. Did the Government conduct an enquiry into this matter and if so with what result? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ It is not the business of the hospital authorities to find out why a particular person took a particular poison. But this is one of the common poisons people take in many places. It finds a prominent mention in the Chemical Examiner's report.”

SRI N. MAHALINGAM :—“ On a point of order, Sir, ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் தனது தாய் மொழியில் பேசியதை மறுபடியும் ஆங்கிலத்தில் சொல்வதற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறீர்களா ? ”

MR. SPEAKER :—“ He only explained the question in English.”

Grant of residential scholarships to Harijan students.

* 183 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) what are the rates of residential scholarships granted to the Harijan students in the City Colleges for the years 1952, 1953 and 1954;

(b) whether the residential scholarships for Harijans for the year 1953–54 has been reduced and if so, the reasons;

21st December 1953]

(c) what are the boarding charges in the College Hostels for Harijan students in the City;

(d) whether any representations were received by the Government regarding the reduced rates of residential scholarships to Harijan students in the Colleges in the City of Madras; and

(e) if so, the action taken by the Government?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“(a) & (c) The rates of residential scholarships to the Harijan students studying in the City Colleges vary from course to course and from College to College. Generally the value of residential scholarships include the amount required for the purchase of books, note-books, etc., for the payment of special fees and tuition fees, if any, plus the actual expenditure incurred on boarding and lodging charges in the respective hostels.

“(b) A provisional reduction was made in the rate of boarding and lodging charges. But this was increased subsequently and the Scholarships are now given at the usual rates without any reduction.

“(d) Yes.

“(e) No action was taken in view of the increased actual rates restored.”

SRI A. RATNAM :—“கல்லூரியைச் சேர்ந்த விடுதிகளில் வசிக்கும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு ஜூலை, ஆகஸ்டு மாதங்களில் ‘ரெவினென்ஷியல் ஸ்காலர்ஷிப்’ தொகையைக் குறைப்பது உண்மையா? அப்படிக் குறைந்த தொகையை அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களில் அதிகரிப்பதும் உண்மையா?”

MR. SPEAKER :—“மந்திரி அவர்கள் ஏற்கனவே பதில் சொல்லியிருக்கிறார்.”

SRI A. RATNAM :—“தனிப்பட்டவர்களால் நடத்தப்படும் ஹாஸ்டல்களில் எத்தனை மாணவர்கள் வசிக்கிறார்கள்?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—
“Notice, Sir.”

SRI L. C. PAIS :—“May I ask, Sir, whether Harijans converted to other religions are entitled to these scholarships?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“I think they are eligible, Sir.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Are the Government aware of the fact, Sir, that Harijan students who apply for scholarships early in July do not get the scholarships till late in February of next year with the result that these Harijan students are subjected to lots of inconveniences and they are forced to discontinue their studies before they could hear anything about their scholarships?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“Sir, the hon. Member has made a very general remark. If individual cases are brought to the notice of Government, they will be looked into.”

[21st December 1953]

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Will the Hon. Minister be pleased to tell us, how many Harijan hostels there are in the State for the various institutions and whether the Harijan students of the Law College are put up in any decent place? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—
“ Notice, Sir.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ சென்ற வருஷத்திலே இந்த வருஷம் ஹரிஜன உதவி நிதிக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை குறைவாக இருப்பதால் பல ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும், பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கும் இந்த வருஷம் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்படவில்லை. அதிகமாக பணத்தை ஒதுக்கி அனேகமாக எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் ஸ்காலர்ஷிப் கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா ? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ Sir, there was the official difficulty owing to the partition of the State. Before partition, the Government was not in a position to assess the needs. Now the Government has gone into the question and allotted supplementary grants in this respect.”

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—“ Sir, in view of the very poor results achieved from the expenditure on the grant of residential scholarships and lumpsum boarding grants and also in view of the fact that there is much delay in granting these scholarships, may I ask the Government to consider the desirability of starting Government hostels at important centres to accommodate these students? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ The Government has already started hostels under its management in the mofussil. If I remember right, Government is also running a hostel in the City. If additional hostels are required, Government will consider the matter.”

SRI D. DASARATHAN :—“ சென்னை நகரத்திலே ஒரு சில தனிப்பட்ட வர்களால் நடத்தப்படும் ஹாஸ்டல்களுக்கு ரூ. 70-லிருந்து ரூ. 80 வரை கொடுப்பது மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறதென்றும், அது கட்டவில்லை யாதலாலும் அநேக மாணவர்கள் கல்லூரிகளிலிருந்து வெளியேற்றப் படுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த செலவைக் குறைப்பதற்காகவும், குறைந்த செலவில் அதிக மாணவர்களை ஒரே இடத்தில்—12 வருஷங்களுக்கு முன் சென்னையில் இருந்த ஹாஸ்டலைப்போல் வைத்து பராமரிக்க சர்க்கார் முன்வருமா ? ”

MR. SPEAKER :—“ ஆங்கிலத்தில் ஒரு அங்கத்தினர் கேட்ட கேள்வியைத் தான் நீங்கள் இப்பொழுது தமிழில் கேட்கிறீர்கள். ”

SRI A. SAMBASIVAM :—“ வசதியுள்ள சில மாணவர்களும் கூட இந்தச் சலுகையை எமாற்றிப் பெறுகிறார்கள் என்று அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறதா ? அப்படியிருந்தால் அதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறதா ? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ The information furnished by the hon. Member will be considered.”

21st December 1953]

SRI M. CHADAYAN :—“ ലബോറിലെ ഹരിജന ഹോസ്റ്റലുകളിൽ ഉള്ള ഹരിജന കുട്ടികൾക്കു സ്കോളർഷിപ്പും ബോഡിങ്ങ് ഗ്രാന്റും ഇതുവരെ കിട്ടിയിട്ടില്ല എന്നു ജില്ലാ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി അറിയുമോ ? ബോഡിങ്ങ് സ്കോളർഷിപ്പു കഴിയുന്നവേഗത്തിൽ കൊടുക്കുവാൻ മന്ത്രി ശ്രമിക്കുമോ ? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ I am not aware of it, Sir. Anyhow the matter will be enquired into.”

SRI V. MUTHU :—“ இதர மதத்திய ஹரிஜனங்களுக்கும் இந்தச் சலுகை உண்டு என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படியானால், இதர மதத்தில் ஹரிஜனங்கள் என்ற ஜாதியினர் இருக்கிறார்களா ? அப்படி இல்லையென்றால், ஹரிஜனங்களுக்கு என்று ஏற்பட்ட நிதியிலிருந்து இதர மதத்தினருக்கு செலவழிப்பது நியாயமா ? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ A separate question may be put.”

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—“ May I ask the Hon. Minister whether the Government are aware that hostels which receive this lump sum boarding grant and are managed by private individuals are run on business lines rather than with the motive to ameliorate the conditions of Harijan students? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Sir, all these privileges lend themselves to corruption to a certain extent. But we cannot stop them for that reason.”

Purchase of firebricks to boilers of certain power stations.

* 184 Q.—**SRI M. PALANIYANDI**: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state— 11-30 a.m.

(a) wherefrom the Government of Madras are getting the firebricks to the boilers of Madras Basin Bridge Power station and Samayanallur Power station;

(b) what is the stock in possession; and

(c) whether efforts have been made to see whether the same quality of firebricks is available in South India?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) The ordinary firebricks (Indian manufacture) required for the Basin Bridge Power station are obtained from Calcutta, Kolar and Dalmiapuram and the special type firebricks (imported) for the power station are obtained from Calcutta and Madras. Regarding the Samayanallur Power station, there has been no necessity to order firebricks in any appreciable quantity after the station commenced operation in 1951.

“ (b) Basin Bridge—

			NOS.
Ordinary firebricks	...	...	38,300
Special firebricks	...	...	7,020
Total	...	...	45,320

[21st December 1953]

Samayanallur—

			NOS.
Plain firebricks	...	...	8,000
Special type firebricks	...	...	1,000
Total	...		9,000

“(c) It is open to firms in South India to tender when tenders are invited. Supplies from Dalmiapuram are actually being tested in service?”

Destruction of paddy crops by flies.

* 185 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many acres of paddy crop were destroyed recently in amsams like Ramanthali, Kunnaru, Payyanur, Kunhimangalam, Matai, Perinthatta, Mathamangalam, Kuttoor, etc., in Chirakkal taluk, North Malabar, owing to the attack of flies and what preventive action Government have taken in this connexion; and

(b) whether the Government have received any report from the Collector of Malabar regarding the widespread destruction of paddy crop in the amsams mentioned above?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) & (b) The Government have received a report from the Collector of Malabar that paddy crop to an extent of 102.11 acres were destroyed in 14 villages in Chirakkal taluk including some of the villages mentioned by the hon. Member owing to a pest attack. Both the Revenue and Agriculture Departments have taken timely action to arrest the spread of the pest and it is now under control. The Plant Protection Officer, Coimbatore, has also inspected the affected areas and suggested the action to be taken to prevent their spread further.”

SRI K. P. GOPALAN:—“സർ, പത്തനംതിട്ട ഫക്ടറിൽ ഉള്ള വല പ്രദേശങ്ങളിലും ഇറച്ചികളുടെ ഉപയോഗംകൊണ്ട് എത്രയോ ഏക്കർ കൃഷി നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നു ഗവണ്മെന്റിന്റേ ബോധ്യമായിട്ട് അവിടെയുള്ള കഷ്ടപ്പെടുന്ന കൃഷിക്കാരുടെ നികുതിയും വാരവും വിട്ടുകൊടുക്കുവാനുള്ള വല നടപടികളും ഗവണ്മെന്റ് എടുത്തിട്ടുണ്ടോ? ഇല്ലെങ്കിൽ എടുക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, the question of kist remission will be governed by Remission Rules and has to be attended to by the Revenue Department. Regarding the remission of rent on account of the damages to crops, it has to be settled between the landlords and tenants.”

SRI A. APPU:—“What was the timely action taken by the Revenue and Agriculture Departments in this matter of preventing the spread of the disease?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, half a ton of insecticides was distributed throughout the affected places.

21st December 1953]

Out of the discretionary grant available with the Collector, he had enabled insecticides to be distributed at concessional rates. The Plant Protection Officer was touring the area and he had been advising the ryots to take prompt action by using insecticides and also seeing to it that it was distributed properly. The Agriculture Department had been complaining that there has not been adequate response from ryots."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" May I ask the Hon. Minister for Agriculture to tell us, if he has got information in his hands as to the pest situation in the district of South Arcot? "

MR. SPEAKER :—" The hon. Member's question refers to South Arcot but we are now dealing with Malabar. Anyway, if the Hon. Minister is prepared to answer it, I have no objection."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I have no information about South Arcot in my hands, but I may inform the hon. Member that I shall be answering a short notice question about it."

SRI M. S. MOGRAL :—" May I know, whether the Government have received any representation or report about the destruction of standing paddy crops in the district of South Kanara by flies? "

MR. SPEAKER :—" The hon. Member's question refers to South Kanara but we are now dealing with Malabar."

SRI K. VINAYAKAM :—" Is the Hon. Minister for Agriculture aware of the fact that the spread of this paddy disease is due to want of proper number of technical personnel posted at firka headquarters. Will the Government, therefore, consider the desirability of posting more technical personnel at the firka headquarters with enough number of maistries, dusters and sprayers so that the spread of this disease may be arrested in time? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I may assure the hon. Member that whatever action as is found necessary, is being taken in this respect."

SRI R. KRISHNAN :—" ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറയുകയുണ്ടായി, ഇത്തരം ഇരച്ചുകളുടെ ഉപദ്രവംകൊണ്ട് വിള നശിച്ചവർക്കു പാട്ടം വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ട ചോദ്യം ഉണ്ടോ? വിളിയിട്ടില്ല എന്നും, അങ്ങിനെ വിട്ടുകൊടുക്കുവാനുള്ള ചോദ്യം കഴിയാനാകും ജന്മിമാരും തജ്ജിമാരെന്നും, ഏതു നിലയിൽ വിള നശിച്ചാലാണ് ഇന്നു പാട്ടം വിട്ടുകൊടുക്കുവാനുള്ള നിയമം ഉള്ളതെന്ന് പറഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം. "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I am afraid that this question must be addressed to a different quarter."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്തരത്തിൽ പറയുകയുണ്ടായി : കൃഷിക്കാർ കൃഷിയിട്ടു് മെൻ്റു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പരിശ്രമങ്ങൾക്കു് യോജിച്ച response നൽകുക ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് റിപ്പോർട്ടുകൾ കിട്ടുക ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന്. എന്നാൽ പയ്യന്നൂർ, ഇരുപ്പൂർ മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഭാരിച്ച വിളനാശം വന്നപ്പോൾ ഇരച്ചുകൾ സ്വയം പരന്നുപോയതിന്നു ശേഷമാണ് പല വില്ലേജുകളിലും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പോയതെന്നും, ഭക്ഷ്യങ്ങൾ വിതരണം "

[21st December 1953]

றனம் ചെയ்யுதலென அடிகிலிபு விவகாயஞகொள்து உபயோகஞ்செய்தவாந் பாவ ஷெத் துக்கிகாக்க் ஸாபிபிதிபு ஹனம் ஸவணேஷிஸெந் ஸுபாயித் பைத்திதென ஹெந் தனெ ஹுநிநெ ஸ.வஸிபு செய்விநிபேதனம் ஸவணேஷிந் ஸுநியுமோ ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I have already answered that the Department had sufficient stocks of insecticide for distribution. Even at Payyanur headquarters, there was sufficient stock of insecticides. These insecticides were being sold at concessional rates and our officers had been advising ryots to take prompt action at the initial stage. As I said, there has not been adequate response from the ryots, in the sense that they did not avail themselves of these insecticides at the initial stage though it was offered at concessional rates.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“ தமிழ் ஜில்லாக்களில் பல இடங்களில் செஞ்சுரை (sensusuri) என்ற ஒரு நோயினால் நெற் பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அது சம்பந்தமாக சர்க்கார் எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I am aware of the widespread prevalence of this terrible disease which is like cancer for man. There is no proper prescription for the effective control of this disease and the Department have been taking adequate preventive measures.”

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“ பயிர்கள் பூச்சிகளினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று ஏழை விவசாயிகள் பலர் அதிகாரிகளிடம் புகார் தெரிவித்திருந்தும் கூட, ஒரு நிவாரணமும் ஏற்படவில்லை என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I am aware of such a situation. As I said, the Department have been distributing these insecticides at 25 per cent concessional rates and where the disease is widespread, we have recently issued an order that they should be sold at 50 per cent concessional rates.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ விவசாய இலாகாவில் வேலைசெய்யும் மேஸ் திரிகள் போன்ற சிப்பந்திகளிடம் மரம் நடுவது, ஸெஸ்பேனியா விதை நடுவது போன்ற அதிகப் படியான வேலைகளை வாங்குவதனால், பயிர்களுக்கு நோய்கள் வரும்போது உடனடியாக அவைகளைக் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க முடியாமல் இருக்கிறதென்பதை சர்க்கார் அறியுமா? அப்படி இருந்தால், என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிக்க முடியுமா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Proper manuring through Sesbania Speciosa and distribution of other green manure seeds is also a part of preventive work against these crop diseases.”

SRI C. H. KANARAN :—“ மறு மெபசி பரணைப்போல் பரகயுணையி நிகுதி விதிகாக்குகுற மெபாஸ லிபுத்தெமெந்நாணம். ஹுநாந் ஸுபிகுதுபு லிபுத்தெமெந்நிநாநாந் ஹுநகஷ் துக்கி நஸிபிதிதெனம் மெபிபாக்கி மெப லிபுத்தெமெந்நிநெ ஸுபிபிபு நிகுதி விதிகாக்குகுற ஹிபுத்தெ செய்விதெ ? ”

21st December 1953]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The Collector is fully aware of the extent of the damages caused and he will deal with the situation.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Is it a fact that when relief is sought for by ryots, officers in return ask for relief by way of conveyances for them? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I am not aware of it but if the hon. Member would bring to my notice any specific instance, I shall look into it.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ In view of the devastating effect on the crops and in view of the financial stringency under which the agriculturists are placed today, will the Government consider the desirability of supplying these insecticides free of cost at least during this critical time? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, it is not practicable to supply these insecticides free of cost. As I said earlier, wherever the disease is widely prevalent, they will be sold at 50 per cent concessional rates.”

Appointment of Assistant State Prosecutors.

* 186 Q.—SRI S. DAIVASIGAMANY : Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state— 11-40 a.m.

(a) the number of Assistant State Prosecutors in the City of Madras;

(b) whether their appointments have been made permanent and pensionable and if so, when and from what date; and

(c) whether any and what age-limit has been fixed for the purpose of their selection and appointment?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ (a) There are 10 Assistant State Prosecutors in the City including the Chief Assistant State Prosecutor.

“ (b) Yes, from 6th October 1952.

“ (c) Rules have been finalised recently according to which for those recruited by transfer there is no age-limit. For those recruited direct from the Bar, the age-limit is 35 years for the posts of Assistant State Prosecutors and 45 for that of Chief Assistant State Prosecutor.”

SRI S. DAIVASIGAMANY :—“ Sir, may I know whether Sri Subba Ayyar of Chingleput has been appointed as an Assistant State Prosecutor recently and, if it is so, is it a sort of solatium for a political prisoner? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ Yes, Sir, he has been appointed but these appointments are made according to merit and not as a solatium.”

[21st December 1953]

SRI S. RAMALINGAM :—“அசிஸ்டென்ட்க் பப்ளி பிராசிகியூடரை சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் தெரிந்தெடுக்க சர்க்கார் யோசனை செய்யுமா?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“Sir, these appointments are only for a term. We are now finalising the rules regarding regular appointments to this cadre.”

SRI S. DAIVASIGAMANY :—“Is it not a fact Sir, that Sri Subba Ayyar has been appointed over the heads of two other Assistant State Prosecutors who were already working there?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“Sir, a separate question may be put on this subject and I will be able to explain every detail regarding this appointment.”

Medical concessions to non-gazetted officers.

* 187 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN** : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the total number of non-gazetted officers to whom free medical treatment has been given up to 30th June 1953 in South Arcot district?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“About 350 for the period from 1st January 1953 to 30th June 1953. The figure excludes the non-gazetted officers treated in the out-patient department.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“1953-ம் ஆண்டு ஜூன்மீ 11-ஆவதுள்ள சுகாதார இலாகா ஜி.ஓ. நெ. 2233 பிறப்பதற்கு முன்பு என். ஜி. ஓ-க்களால் கொடுக்கப்பட்ட பில் ஜி.ஓ. நெ. 2233-படி இல்லை என்ற காரணத்தால் பணம் பட்டுவாடா செய்யாமல் மறுக்கப்பட்டுவிட்டன. இவைகளின் காரணம் என்ன? இது சரிதானா? இதைப்பற்றி சுகாதார மந்திரி விளக்குவாரா?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, these concessions have been given with effect from 1st April 1952.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“Sir, in G.O. No. 2233, P.H., dated 11th June 1953, it has been stated that non-gazetted officers should produce bills based on prescriptions from specified District Medical Officers or Medical Practitioners. But, the bills already submitted by them from other Registered Medical Practitioners were not passed on the ground that they did not conform to G.O. No. 2233, P.H., dated 11th June 1953. Will the Government consider the question of passing these bills?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The hon. Member may please write to me on this matter.”

SRI S. RAMALINGAM :—“கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் தங்கள் வைத்திய வசதிக்காக செலவிட்ட தொகையை சர்க்காரிடமிருந்து திரும்பிப் பெறுவதற்கு பெரிய சிரமமாயிருக்கிறபடியினால் உயர்தரமருந்துகளை ஆஸ்பத்திரியில் வைப்பதற்கு சர்க்கார் தகுந்த ஏற்பாடு செய்யுமா?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, the authorized medical attendants are asked to prescribe the commonly used drugs of equal therapeutic value when new costly drugs are not available in hospitals and dispensaries. They are prohibited from prescribing expensive drugs, tonics, laxatives or other elegant preparations which are not considered necessary.”

21st December 1953]

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, is it a fact that the Government have prohibited the grant of these concessions to retired but re-employed persons and that, if they had already enjoyed this concession, recoveries have been ordered? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, I do not think it is correct.”

Department of Publicity and Information.

* 188 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) why the Government are maintaining a department of Publicity and Information;

(b) whether the department is a permanent one; and

(c) the expenditure incurred by the Government for maintaining it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) The Information and Publicity Department is being maintained, (a) to act as a liaison between the Government and the Press, (b) to inform the public on the policies and programmes of Government; and (c) to assess trends of public opinion as expressed in the newspapers and bring them to the notice of the Government.

“ (b) Yes. All the posts in the department which were in existence for over five years and the continuance of which was considered necessary have been made permanent. Some of the posts were retrenched on grounds of economy. The number of posts thus retrenched is 23 out of 48 posts.

“ (c) The annual expenditure on account of this department is now Rs. 1.3 lakhs. Prior to retrenchment the expenditure was Rs. 2.15 lakhs.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ டைரக்டர் ஸ்தானம் காலி ஏற்பட்ட காலத்திலே அதே இலாகாவில் இருக்கும் ஒருவருக்கு உயர்வை அளிக் காமல், வேறு ஒரு புதிய நபரை என் நியமிக்கவேண்டும்? அப்படிப்பட்ட டைரக்டர் ஸ்தானத்திற்கு வேண்டிய யோக்கியதாம்சங்கள் என்ன? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No particular qualifications have been prescribed by any rules for this post and only the general suitability of the person is considered. The present Director of the department was acting on a contract basis and when the contract period was over he has been appointed as the permanent Director of this department.”

SRI T. GANAPATHY :—“ Sir, may I know whether the Government will make available in Tamil the Information Films of the Government of India for exhibition in rural areas? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I will consider that suggestion.”

[21st December 1953]

DR. K. B. MENON :—" Sir, are the pages of the Madras Information open to the public like the All-India Radio? Does not correct understanding of information mean the presentation of both aspects of a question? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Yes, Sir, we are giving both aspects of the case and also whatever appears in the newspapers is brought to our notice. Besides, in informing the public about the Government's policies and programmes there can be no two aspects. The Government do not make any distinction between one press and another. The entire press is taken into consideration and none is shut out."

SRI M. R. RAMACHANDRAN :—" Sir, may I know whether the Government is aware of the fact that there is a feeling among the public that this department is superfluous? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I do not know the general feeling about it. If the hon. Member feels like that, I am afraid, it is not the correct feeling. As a matter of fact, when considering the amounts spent by other State Governments, we are spending only about a fifth or tenth of what other Governments do. I think this department is absolutely necessary and we are spending the barest possible minimum in this matter."

DR. K. B. MENON :—" Sir, I am sorry my question has not been answered. Are the pages of the Madras Information open to the public like the All-India Radio? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Sir, the question is about the journal, 'The Madras Information'."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" This journal has to serve a particular purpose. It is not as if party politics is to be brought into it. Certain factual information is published in it and it is therefore not possible for others to publish their articles also."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Sir, I may add that if hon. Members will contribute well-reasoned, useful and instructive arguments which are fit for publication in the magazine I shall try my best to find columns for them."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" Sir, is it not a fact that Civil Servants are permitted to contribute highly controversial articles to this journal? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, they are only allowed to give information about certain things. I do not think they have been permitted to write about controversial matters as such. If anything is brought to my notice, I will look into it."

21st December 1953]

Season tickets for travel in Government buses.

* 189 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether the Government have issued orders to the Commissioner of Transport to issue season tickets to passengers travelling in the buses in the City of Madras? 11-50 a.m.

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“An experiment of issuing season tickets on two routes was tried for three months. The response was not adequate. The experiment is being continued till the end of 1953 on one of the two routes, with the charge reduced by one rupee.”

SRI A. RATNAM:—“டிபார்ட்மென்ட் வண்டிகள் மீண்டும் ஒரேவது சாத்திய மில்லாத காரணத்தால் சர்க்கார் பஸ்களில் மத்தியதர வசூல்பாருக்கும், கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், தொழிலாளிகளுக்கும் சீசன் டிக்கட் வழங்குவதற்கு அரசாங்கம் உத்திரவிட முன்வருமா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“Sir, the season ticket is there. My complaint is that people are not buying season tickets in sufficient and large numbers. I should be thankful if my hon. Friend will add to the propaganda on my behalf about the availability of season tickets.”

SRI K. VINAYAKAM:—“The Hon. Minister accuses us that there is no adequate response from the public. May I add, Sir, that the department has not given sufficient publicity to the existence of season tickets. The availability of season tickets was never published anywhere except for one day in a newspaper. Will the Government consider the desirability of giving proper publicity through their Transport Department, through their drivers and conductors and through other agencies? The fault lies with the Government and not with the people?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“We made whatever propaganda, we thought, was sufficient, I am sure the debate raised in the Assembly and the remarks of my Friend will add to the propaganda value.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—“Will the Government consider the feasibility of reducing the rate for a season ticket as that is the best means of propaganda to induce people to buy it?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“Sir, the present rate of a season ticket is considered uneconomical. If I were to reduce it further, I am afraid that the fate that overtook the tramways will overtake the Government transport also.”

SRI S. RAMALINGAM:—“சாதாரண தொழிலாளிகளுக்கும், நடுத்தர சிப்பந்திகளுக்கும், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் டிராம்களில் வசூலித்த சீசன் டிக்கட் கட்டணத்தையே பஸ்களிலும் வசூலிக்க விதிக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“I have just answered the question. The hon. Member did not, evidently, follow it. I do not hope he wants the fate of the tramways to overtake the State Transport.”

[21st December 1953]

Assignment of lands to Harijans in Stanley Nagar.

* 190 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state whether the Government received any representation from the residents and a local organization regarding assignment of lands to the Harijans of Stanley Nagar, Basin Bridge, Madras, who have been occupying the land and for which they have been paying rent for more than 20 years, and if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“A petition on the subject was received from the Stanley Nagar Association and it was forwarded to the Collector of Madras for disposal. The Collector has since reported that the lands belong to the Corporation of Madras, and that the Association has been informed of this fact and asked to apply to the Corporation of Madras.”

SRI A. RATNAM:—“இருபது வருஷ காலமாக ஹரிஜனங்களால் உபயோகிக்கப்பட்டுவந்த காரணம் காட்டி அரசாங்கத்தின் உத்தரவைப் பெற்று சென்னை நகராண்மைக் கழகம் அவர்களிடம் ரெவின்யூ வசூலித்தது மந்திரியாருக்குத் தெரியுமா? அந்த ஹரிஜனங்களுக்கு அந்த நிலங்களை அவர்களுக்கே வாங்கிக் கொடுக்க உடனடியாக அரசாங்கம் உத்தரவு இடுமா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“We are now on the question of assignment of lands to the Harijans of Stanley Nagar. We cannot be just roaming about at this time regarding others.”

Abolition of the post of Economic Adviser to Government.

* 191 Q.—SRI M. PALANIYANDI (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) when the post of Economic Adviser to the Government of Madras was created and for what period; and

(b) whether there is any proposal to abolish this post?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) The post of Economic Adviser to the Government of Madras was created in October 1947 on contract basis for a period of five years.

“(b) The post has been abolished with effect from 1st October 1953.”

SRI M. PALANIYANDI:—“மற்ற அரசாங்கங்கள் விளம்பர இலாகா விற்கு அதிகத் தொகை செலவழிக்கும்பொழுது நம் அரசாங்கம் குறைவாகத் தான் செலவு செய்கிறது. ஆகையால் தான் விளம்பர இலாகா அதிகாரியை நிரந்தரமாக்கினோம் என்று மந்திரி மொழிந்தார். ஆனால் பொருளாதார ஆலோசகர் இலாகாவிற்கு மற்ற அரசாங்கங்கள் பல லட்சக்கணக்காக அதிகமான பணம் செலவழிக்கும்போது, நமது சர்க்கார் மட்டும் செலவைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதற்காக என் இங்கு பொருளாதார ஆலோசகர் பதவியை எடுத்துவிடவேண்டும்?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The department as such has not been abolished. The department is going on. Only the post of Economic Adviser which this Government considered unnecessary has been abolished.”

21st December 1953]

RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD :—“ While appreciating the answer of the Hon. the Finance Minister that he has not abolished the department but only the post of Economic Adviser, will the Government consider the advisability of appointing a suitable officer as the Economic Adviser? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ We are having sufficient number of officials in this department for our requirements. If anything more becomes necessary later on in the future, certainly we shall consider it.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ பொருளாதார ஆலோசகர் பதவியை இப்பொழுது எடுத்துவிட்டார்கள். ஆகவே சர்க்காருக்கு பொருளாதாரத் துறையில் ஆலோசனை தேவை இல்லை என்பது அரசாங்கத்தின் கருத்தா? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ We have got quite a number of Members in this Assembly who can give us advice.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ நம் சர்க்கார் விளம்பர இலாகா அதிகாரி ஒரு பிராமணர் என்ற காரணத்தினால் நீக்கப்படாமல், இந்தப் பொருளாதார புள்ளி விவர அதிகாரி மட்டும் பிராமணரல்லாதவர் என்ற காரணத்தினால் நீக்கப்பட்டாரா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I am sorry such a question has been put. Community has absolutely no consideration in this matter.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ May I ask the Hon. Minister whether there was any difference of opinion between the Hon. the Finance Minister and the Hon. the Chief Minister while considering the abolition of the post of Economic Adviser and did the Hon. the Finance Minister favour the retention of the post while the Hon. the Chief Minister favoured its abolition? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Sir, the question is most improper and we do not propose to answer it.”

Relief to Harijans affected by floods in Malabar.

* 192 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP** : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state whether any Harijans who had suffered in the recent Malabar floods have been granted house-sites in poramboke or any other lands?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ So far only financial aid was given to the Harijans who suffered in the recent floods for reconstructing and repairing their houses affected by floods. There is now a proposal to grant 84 cents of poramboke land in R.S. No. 33/15 of Puzhathi amsam, Chirakkal taluk, for the construction of houses by six Harijans who had suffered in the recent floods.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ When the Hon. Minister gave information about buildings destroyed, he stated that, according to official reports, 579 houses belonging mostly to Harijans

[21st December 1953]

were destroyed and that the Government would see that poramboke lands are assigned to those Harijans whose houses had been destroyed. May I know why there was so much delay in considering the assignment of poramboke lands to Harijans? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" My information is that poramboke lands are rather scarce and so the Government are now considering whether any private lands can be acquired for the use of Harijans as house-sites."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറയുകയാണ് അവിടെ പുറമ്പോക്കു സ്ഥലങ്ങൾ വളരെ കുറവായെന്നത്. ചിറക്കൽ താലൂക്കിൽ "കാട്ടമ്പള്ളി" എന്ന സ്ഥലത്തു ഗവണ്മെണ്ടു പുറമ്പോക്കുസ്ഥലങ്ങൾ ഉള്ളതിൽ നിന്നു അവിടെ വെള്ളപ്പൊക്കം കൊണ്ടു വീടുകൾ നശിച്ച ഹരിജനങ്ങൾക്കു വീടുകെട്ടു വാൻ സ്ഥലം കൊടുക്കണമെന്നു, കലക്ടർ, വെർഫോർ ഓഫീസർക്കും, താസിർദാർക്കും മറ്റും നിവേദനങ്ങൾ അയച്ചതു എന്തുകൊണ്ടു നടപ്പിലാക്കിയിട്ടില്ല എന്നു ഗവണ്മെണ്ടു പറയുമോ ? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" They are being implemented as far as practicable."

SRI K. P. GOPALAN :—" സർ, മലബാറിൽ സാധാരണ വെള്ളപ്പൊക്കം വരുന്ന അവസരത്തിൽ നടികളുടെ രണ്ടു വശങ്ങളിലും താമസിക്കുന്ന ഹരിജനങ്ങളുടെ വീടുകൾ ഓരോ കൊല്ലവും നശിക്കാറുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു വീടുകൾ നശിക്കാത്ത വിധത്തിൽ പോർമെന്റർ വീടുകൾ കെട്ടുവാരുള്ള താമസസ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഗവണ്മെണ്ടു വല്ല നടപടികളും എടുക്കുമോ ? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Yes Sir, the Government are taking all practical steps in the matter. If the hon. Member brings to my notice any specific case wherein anything further has to be done, I will certainly look into it and do what is possible."

Private educational institutions taken over by the Government.

12 noon. * 193 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have taken over the administration and maintenance of any high schools from private or public bodies other than local bodies, during the years 1947–52; and

(b) if so, the names of such institutions?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) Yes.

" (b) The following institutions were taken over by the Government :—

Pudukkottai State—

- 1 Sri Brihadambal Boys' High School.
- 2 Ranees' High School for Girls.

Private—

- 1 Manavedan High School, Nilambur.
- 2 Hameedia High School, Keelakarai.

21st December 1953]

Private—cont.

3 Vidyodaya Girls' High School, T. Nagar.

4 Government School for the Blind, Poonamallee.

The Vidyodaya Girls' High School has since been retransferred to private management."

*Construction of a bridge across the Coleroon in
Tiruchirappalli district.*

* 194 Q.—SRI M. PALANIYANDI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the materials like iron and cement, etc., got for the construction of a bridge across the Coleroon in Tiruchirappalli district in Vilangudi-Tirumanur road at Tirumanur were removed recently and sent to another district; and

(b) if so, the reasons for such diversion of materials; and when the bridge work is proposed to be taken up?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) & (b) Only steel was purchased for this bridge work. It was diverted to other bridge works in neighbouring districts, as the proposal to construct a bridge at Tirumanoor had been deferred.

In view of the present financial stringency, it is not possible to say when the work will be taken up.”

SRI M. PALANIYANDI:—“உடையார்பாளையம் பெரம்பலூர் தாலுக்காக்களுக்கு தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலிருந்து போக்குவரத்து வசதி கிடைக்கும்படியான முறையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பின் ஏன் கை விடப்பட்டது. அந்தப் பாலம் பிற்பட்ட பகுதியான தாலுகாவிற்கு உபயோகப்படும்படியான காரணத்தினால் அதை மறுபடியும் ஆரம்பிக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“The question started with that object only as early as 1940. But subsequently it was not possible to proceed with the work. There was a proposal to construct a cause-way and later on it was decided to change it to a bridge; but subsequently the Chief Engineer has remarked that there are already three bridges between Tiruchirappalli and Tanjore at three points, viz., Srirangam, Lower Anicut and Anakkaran Chatram and as such this construction was not considered to be of immediate necessity and therefore it has been deferred.”

SRI M. PALANIYANDI:—“பாலம் கட்டாது ‘காஸ்வேஸ்’ (cause-way) யாவது குறைந்த செலவில் கட்ட அரசாங்கம் முன் வருமா?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“That is a very uneconomic undertaking—in fact, the construction of a bridge itself would be taken up as soon as funds are available.”

MR. SPEAKER:—“Questions over.”

[21st December 1953]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—POINT OF ORDER *RE* CHIEF MINISTER'S REPLY TO A SUPPLEMENTARY QUESTION.

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ Mr. Speaker, I rise on a point of order. So far as the procedure of this House is concerned, you, Sir, Mr. Speaker, are the person who is the custodian of the privileges of Members of this House and it is for you, Mr. Speaker, to decide whether a question is proper or improper. It is for you to check up a question and say whether it is right or wrong. I suppose it is not up to the Finance Minister or the Chief Minister to say that a question is proper or improper. The Hon. Chief Minister while replying to a supplementary question put by me to the Hon. the Finance Minister has replied that my question is an ‘improper one’ and as such the Government do not propose to answer it. I want to know whether an Hon. Minister, be he the Chief Minister or not, can characterize the supplementary question of an hon. Member of this House as ‘improper’.”

MR. SPEAKER :—“ A Minister can refuse to answer a question on public grounds.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ That may be, Sir. But here the Chief Minister did not say ‘I cannot answer that question or anything like that’. He said: ‘The question that has been put is *improper* and as such the Government do not propose to answer it’. That is why I want to know whether the Chief Minister can reply to the question of an hon. Member of this House characterizing the same as ‘improper’ when the proper person to decide whether a question is proper or improper is the Hon. Speaker and no one else.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member ought to have brought this to my attention then and there. On the other hand, he is bringing it up now when we have passed over several questions after that.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ May I submit, Sir, that the Chief Minister and other Ministers of the Government can refuse to answer a question and ordinary courtesy requires that whenever they do so they should give a reason for their not answering that question. The question that had been referred to was not proper since that question involved an assumption of difference of opinion on a particular matter and in a particular way between one Minister and another. I had to give the reason. If only I had allowed my colleague to answer, I thought he would have replied that the assumption was wrong altogether which would mean the disclosure of facts as to any difference of opinion between us. I did not want to create a precedent for that kind of answer. Therefore I said that the question was improper and therefore the Government were not prepared to answer it. If only I had simply kept quiet it would have meant that I had accepted the charge.”

21st December 1953]

SRI P. RAMAMURTHI :—“ ஒரு கேள்விக்கு பதில் கூறுவது அல்லது பதில் கூறாமல் இருப்பது என்பதற்கு சர்க்காரிடத்தில் போதிய காரணங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் சபை சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலும் ஜனங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலும் ஒரு கேள்விக்கு மறுப்பு அளிக்கவோ அல்லது பதில் சொல்லாமல் இருக்கவோ காரணம் கொடுக்கமுடியும். பொது ஜனங்களின் நலனை உத்தேசித்தோ அல்லது நாட்டின் நலனை உத்தேசித்தோ ஒரு கேள்விக்குக் காரணம் காட்டி பதில் கொடுக்க மறுக்கலாம். ஆனால் அந்தக் கேள்விக் சரியா தப்பா அல்லது தவறுதா என்பதை நிர்ணயிக்கும் படியான பொறுப்பு சர்க்காருக்கு இல்லை. அது சபா நாயகருக்குத்தான் உகந்ததாகும். ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்ல மறுக்கலாமேயொழிய அது சரி அல்லது தப்பு என்று நிர்ணயிக்கும் பொறுப்பு சர்க்காருக்குக் கிடையாது, அது சபா நாயகருக்குத்தான் உண்டு. அந்தக் கேள்வி தவறு என்று பதிலளிக்கும் அதிகாரம் சர்க்காருக்கு இல்லை என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ With due deference to the Leader of the Opposition, might I say that he has put very ably the case for the Gentleman in the back-benches behind me. At the same time, I must say that if only I had answered as the Hon. Leader of the Opposition has suggested, it would have led to a grave ambiguity and misconstruction of facts. It would have meant that the charges were correct when as a matter of fact the charges were not correct and it was not proper to go into those charges.”

III.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 22 (3) OF THE ASSEMBLY RULES
VARYING THE ORDER OF DEMANDS FOR GRANTS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I beg to move—
‘That the Demands for Grants for the second six months of the year 1953-54 be taken up in the order set out below :—

I—Land Revenue.

VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration.

VIII—Irrigation.

XV—Education.

XVII—Public Health.

XVIII—Agriculture and Fisheries.

XXII—Harijan Uplift.

XXIII—Labour including Factories.

XXXII—Community Development Projects.

XX—Co-operation.

XIII—Jails.

XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses (Tramways).

and the rest of the Demands for Grants be taken up in the order in which they appear in the Notice, dated 14th December 1953.’ ”

[21st December 1953]

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Demands for Grants for the second six months of the year 1953–54 be taken up in the order set out below :—

I—Land Revenue.

VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration.

VIII—Irrigation.

XV—Education.

XVII—Public Health.

XVIII—Agriculture and Fisheries.

XXII—Harijan Uplift.

XXIII—Labour including Factories.

XXII—Community Development Projects.

XX—Co-operation.

XIII—Jails.

XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses (Tramways).

and the rest of the Demands for Grants be taken up in the order in which they appear in the Notice, dated 14th December 1953.’ ”

The motion was carried.

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE SECONDS
SIX MONTHS FOR THE YEAR—1953–54.

(1) DEMAND I—LAND REVENUE.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—
“ Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 38,10,500 under Demand I—Land Revenue Department.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 38,10,500 under Demand I—Land Revenue Department.’

“ I allot three hours for this demand. Mr. C. H. Kanaran may now move his cut motion.”

* SRI C. H. KANARAN :—“ Sir, I moved to reduce the allotting in my name, viz. :—

‘ That the allotment of Rs. 38,10,500 for Land Revenue Department be reduced by Rs. 100.’ ”

21st December 1953]

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the allotment of Rs. 38,10,500 for Land Revenue Department be reduced by Rs. 100.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Mr. C. H. Kanaran may now speak.”

* SRI C. H. KANARAN :—“ Sir, I moved to reduce the allotment of Rs. 38,10,500 by 100 [(1) To discuss the failure of the Government to lease out waste lands especially in Malabar to peasants and agricultural labourers. (2) To discuss the policy of the Government in depriving peasants of the possession of unreserved lands in Wynaad. (3) To discuss the failure of the Government to enact the Malabar Tenancy Act as per the suggestions made by the peasant organizations of Malabar.]

12-10
p.m.

“ ഈ അസംബ്ലിയിൽ പല പ്രാവശ്യം വന്നിട്ടുള്ള ഒരു പ്രധാന ചോദ്യമാണ് തരിശു ഭൂമികൾ കൃഷിക്കാർക്കു കൊടുക്കണമെന്നുള്ളത്. ഇന്നുതന്നെ സഭയിലുണ്ടായ പല ചോദ്യങ്ങൾ അതിനെ സംബന്ധിച്ചാണ്. മലബാറിലാണെങ്കിൽ ഏകദേശം 18 ലക്ഷം തലധികം ഏക്കർ തരിശു ഭൂമിയുണ്ടെന്നാണ് കണക്കുകൊണ്ടു കാണുന്നത്. അതു പക്ഷെ കുറച്ചു കൂട്ടാലായിരിക്കും. ഏതായാലും തരിശു ഭൂമി ഈ സംസ്ഥാനത്തിൽ വളരെയധികം ഉണ്ടെന്നുള്ളത് പരമാർത്ഥമാണ്. അതിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ കൈ വശം ഇരിക്കുന്നതെന്ന ധാരാളം ഉണ്ട്. പാപ്പച്ചട്ട ഹരിജനങ്ങൾക്കും കർക്കരന്താഴി ലാളികൾക്കും മറ്റു സാധുക്കളായ കൃഷിക്കാർക്കും തരിശു ഭൂമികൊടുക്കാൻ വേണ്ടി ഈ അസംബ്ലിയിൽ എത്രയോ രംഗമായി ചോദ്യങ്ങളും പ്രമേയങ്ങളും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് ഒട്ടും നിഷിദ്ധിയിച്ചിട്ടില്ലെന്ന മാത്രമല്ല കൃഷി കൃഷിപുകൾ പറഞ്ഞു കാലതാമസം വരുത്തുകയുമാണ്. ഭൂമിക്കുള്ള കർക്കരന്താഴി, വിശേഷിച്ചും സാധുക്കളായ ഹരിജനങ്ങൾക്കും കർക്കരന്താഴിലാളികൾക്കും സ്വന്തമായി ഭൂമി കിട്ടാനുള്ള ആഗ്രഹം പൊന്തിവന്നിട്ട് കാലം എത്രയോ ആയി. സാധുക്കളായ കർക്കരന്താഴി കർക്കരന്താഴിലാളികൾക്കും ഭൂമികൊടുക്കുമെന്ന പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ആ വാഗ്ദാനങ്ങളൊന്നും ഇതുവരെ നിറവേറിയിട്ടില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് അടിയന്തിരമായ നടപടികൾ എടുക്കണമെന്ന ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. മലബാറിൽ വളരെയധികം ഭൂമി ജന്മിമാരുടെ കൈവശത്തിലുണ്ട്. അതെല്ലാം തരിശായിട്ട് കിടക്കുകയുമാണ്. ജന്മികളുടെ കൈവശം ഭൂമി വെറുതെ കിടന്നാൽ അത് പിടിച്ചെടുക്കാൻ ആരും അവകാശമില്ല. എന്നാൽ കടിയൻ ഭൂമി തരിശാക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിനെ തിരിച്ചെടുക്കാനുള്ള അവകാശം പരമപ്പെട്ട്. ജന്മിമാർ ഭൂമി തരിശായിട്ടാൽ അതു പിടിച്ചെടുത്ത് കർക്കരന്താഴി കൊടുക്കാൻ ഈ ഗവണ്മെന്റിന്നു നിയമമില്ല. മനസ്സിലു. അതാണു ഞങ്ങളുടെ അനുഭവം. ഗവണ്മെന്റിന്റെ അടിയന്തിരമായ ശ്രദ്ധ ഇക്കാര്യത്തിൽ പതിയണമെന്ന് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഇനിയൊന്നു കൂത്താളി എസ്റ്റേറ്റിൽ ഇരുപത്തയ്യായിരം ഏക്കർ ഭൂമി ഗവണ്മെന്റിന്റെ കൈയിലുണ്ട്. അതിനെ സംബന്ധിച്ചു ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകൾ ഒപ്പിട്ട മെമ്മോറാണ്ടങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രധാന മന്ത്രി മലബാറിൽ വന്ന അവസരത്തിലു ഇതേ സംബന്ധിച്ചു നിവേദനങ്ങൾ നൽകുകയുണ്ടായി. കൂത്താളി എസ്റ്റേറ്റിന്റെ കാര്യത്തിൽ അടിയന്തിരമായ നടപടികളെടുക്കണമെന്ന് എത്രയോ കാലമായി ഞങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിനോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഭൂമിക്കുവേണ്ടിയുള്ള ജനങ്ങളുടെ പ്രക്ഷോഭം ഇപ്പോൾ എത്രയും ശക്തിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ അടിയന്തിരമായി നടപടിയിലെക്കിട്ടുകൊടുക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് കൂട്ടിക്കിയിട്ടില്ല. അത് എങ്ങനെ അവസാനിക്കുമെന്ന് എനിക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇതെല്ലാം സഹിച്ചുകൊണ്ടു കൃഷിക്കാർ അടിമിയിരുന്നു കൊള്ളുമെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ നിന്ദാവിധി. കൂത്താളി എസ്റ്റേറ്റിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അടിയന്തിരമായ നടപടി എടുക്കാത്തീടത്തോളം കർക്കരന്താഴി അതിനെപ്പറ്റി ഗുരുതരമായി ചിന്തിക്കേണ്ടിവരമെന്ന് ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിച്ചു കൊള്ളുന്നു. വയനാട്ടിൽ ധാരാളം കൃഷിപ്പുകൾ നൽകുന്നുണ്ട്. കർക്കരന്താഴി വളരുകാലമായി കൈവശം വെച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ കൃഷി ആക്കുകയെന്നാണ് പറയുന്നത്. ആയിരക്കണക്കിനുള്ള കടി

[Sri C. H. Kanaran] [21st December 1953]

യാന്മാരെ ഒഴിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ അവിടെ നടക്കുന്നുണ്ട്. കക്ഷി ഭേദമെന്യേ എല്ലാവരും ഒന്നിക്കുകയായിരുന്നു ഈ ഒഴിപ്പിക്കലുകളെ അടിയന്തിരമായി തടയണമെന്ന ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഗവണ്മെന്റ് ഗൗരവമായിട്ട് ചിന്തിക്കണമെന്ന് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

“സാർ, മറ്റൊന്ന് വന്നു കൂടിയാണ്. മലബാറിൽ പരിനാധിരക്കണക്കിനു ആളുകൾ വന്നു കൂടിക്കൊണ്ട് ജീവിക്കുന്നവരാണ്. ജന്മിമാരാണ്. കൂടിക്കാഴ്ച ഭൂമികൊടുക്കാൻ മടിക്കുന്നു. ഉടനെ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് നടപടി നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വെള്ളപ്പൊക്കംകൊണ്ട് ജനങ്ങൾക്ക് വളരെ കഷ്ടതകൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവർക്ക് ആശ്വാസം നൽകാൻ ഗവണ്മെന്റ് എന്തു നടപടികളാണ് എടുത്തിട്ടുള്ളത്? പാട്ടവും നികരിയും ഇളവുചെയ്തു കൊടുക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് എന്തെങ്കിലും നടപടി എടുത്തിട്ടുണ്ടോ?”

“മലബാറിൽ അടുത്ത അവസരത്തിൽ ഒരു വെള്ളപ്പൊക്കം ഉണ്ടായി. വെള്ളപ്പൊക്കംകൊണ്ട് കൂടി വളരെ അധികം നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. കൂടിക്കാർ എത്രയോ ആ വലാതികളായിട്ടുണ്ട്. എം. എൽ. എ. മാർ നിവേദനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. വിള നശിച്ച സ്ഥലങ്ങളിൽ നികരി ഇളവു ചെയ്യുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. പലവിധ രോഗങ്ങൾകൊണ്ടും കൂടി വളരെ അധികം നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. മറ്റും പാട്ടം ഇളവു ചെയ്തു കൊടുക്കാനും നികരി വിട്ടുകൊടുക്കാനും ഗവണ്മെന്റ് അടിയന്തിരമായ നടപടികൾ എടുക്കേണ്ടതാണ്. ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. അതിന്റെ ഫലമായി മലബാറിൽ എന്താണ് സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നത്? അവിടെ ധാരാളമായി ഒഴിപ്പിക്കലുകൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ കൂടിക്കാർക്കും ഭൂമി കഴിഞ്ഞുകൊടുക്കണമെന്നുള്ള ഒരു പരിതസ്ഥിതിയാണ് അവിടെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു എന്തു ചെയ്യാനാണ് ഗവണ്മെന്റ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമായി പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.”

“മറ്റൊരു പ്രധാന സംഗതി ഇന്നത്തെ ജന്മി കടിയൻ ബന്ധത്തിൽ സാരമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുകയാണ്. കർഷക നിയമങ്ങൾ പരിഷ്കരിച്ചു കൂടിക്കാർക്കു ഞെരുക്കം കൂടാതെ ജീവിക്കാനുള്ള പരിതസ്ഥിതികൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് കൂട്ടാക്കിയിട്ടില്ല. ഇതു പറയുമ്പോൾ മദ്രാസ് സ്റ്റേറ്റിനെ ആകപ്പാടെ ഒരു നിയമം കൊണ്ടുവരാൻ പോകുന്നവനെ പറയാറുണ്ട്. എന്നാൽ കൊണ്ടുവരാൻ പോകുന്നതെന്നു മാത്രം നിശ്ചയിച്ചില്ല. കൂടിക്കാർക്കു ഭൂമിയിൽ സ്ഥിരവകാശം കിട്ടുന്നതിനുവേണ്ട നിയമ നിർമ്മാണം അടിയന്തിരമായി ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. തഞ്ചാവൂരിൽ വിളവികൻ 40 ശതമാനമാണ് ഇന്നു കൂടിക്കാർക്കു അനുഭവിക്കാൻ സാധിക്കുക. ഈ 40 ശതമാനംകൊണ്ട് കൂടിച്ചെലവും മറ്റും ആവശ്യങ്ങളും നിവ്വഹിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു സ്ഥിതിയാണ് അവിടെയുള്ളത്. കാരണം, കൂടിച്ചെലവു വലുപ്പമേറിയതാണ്. കർഷകർ ആശ്വാസം നൽകുന്നതിന് ഇന്നു ഒരു നിയമംകൊണ്ടുവന്നാൽ എത്രകഷ്ടതകൾ കോൺഗ്രസ്സിനെ പിൻന്താങ്ങുമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുപോലും ഒരോ കാരണം പറഞ്ഞ് അത് നിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. തഞ്ചാവൂരിൽ 55 ശതമാനമെങ്കിലും കൂടിക്കാർക്കു കിട്ടണമെന്ന വാഗ്ദാനം ഉണ്ടാകട്ടെ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതു ഗവണ്മെന്റ് ഗൗരവമായി ചിന്തിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യമാണ്. അല്ലെങ്കിൽ കൂടിക്കാർക്ക് അവരുടെ രക്ഷക്കായി എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് ആലോചിക്കേണ്ടതായിത്തീരും. മലബാറിൽ ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥിതിയാണുള്ളത്. പലവിധത്തിലുള്ള കൂടിക്കാർ പലവിധത്തിലുള്ള വ്യവസ്ഥിതികളുമുള്ള ഒരു പരിതസ്ഥിതിയാണ് അവിടെയുള്ളത്. ഭൂമിയിൽ കൂടിക്കാർക്കു സ്ഥിരവകാശവും, വാരം പാട്ടം ചുരുക്കിക്കൊണ്ടുമുള്ള ഒരു നിയമം കൊണ്ട് വന്നില്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ രക്ഷകുടേണ്ടി എന്തു ചെയ്യണമെന്നു അവർ ആലോചിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“മലബാറിലെ റവന്യൂ ഗ്രാമ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ സംബന്ധിച്ച ചിലതു പറയാനുണ്ട്. ഗ്രാമ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ എപ്പോഴും ജന്മിയുടെ വശത്താണ്. ജന്മി എന്ന നിലയിലുള്ള പ്രാബല്യംവെച്ചുകൊണ്ട് പല അക്രമങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളിൽ നടക്കുന്നുണ്ട്. ചിറക്കൽ താലൂക്കിൽ കറുപ്പ് അംശത്തിൽ ഒരു ആ പലാതി ഉണ്ടായിട്ട് ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞുനിന്നപ്പോഴും ഗവണ്മെന്റ് അതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞുപോലും തഹസീൽദാർ റിപ്പോർട്ട് മേപ്പോട്ട് അയച്ചിട്ടില്ല. ആ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെമേൽ ഗവണ്മെന്റ് എന്തു നടപടി എടുത്തു?”

21st December 1953] [Sri C. H. Kanaran]

“ഇരട്ടേറ്ററിൽ ജനങ്ങളുടെ കളപ്പാടുകളും അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ക്ഷാമമെല്ലാം രീർന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നാട്ടു അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. മഴയുണ്ടായി എന്നിങ്ങനെയാണ് ധനകാര്യമന്ത്രിയുടെ പ്രസംഗം പോകുന്നത്. പക്ഷെ നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും കിട്ടുന്ന റീപ്പോർട്ടുകൾ എടുത്തുനോക്കുകയാണെങ്കിൽ കോളന മുതലായ ഭയങ്കര വ്യാധികൾ ധാരാളമായി പടർന്നുപിടിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നു കേൾക്കും. വാസ്തവത്തിൽ ഭക്ഷണത്തിന്റെ കുറവാണ് ഇതിനെല്ലാം കാരണം. പിണ്ണാക്കു, കൊൽഫിക് മുതലായവ തിന്നാൻ ജനങ്ങൾ നിഷ്പ്രത്യാശരായിട്ടുള്ള ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയാണ് ഇതെന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടു് ഗവണ്മെന്റ് ഔദ്യോഗിക നടപടികൾ സ്വീകരിക്കണം. പലയിടത്തും ടൈഫോയിഡ് ഉണ്ടു്. ഇത്തരം രോഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു് പരിനാശിതരുന്നെങ്കിൽ ജനങ്ങൾ മലമ്പാറിൽ ചത്തുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. ഇങ്ങിനെ ഭയങ്കരമായ ക്ഷാമവും പകച്ചു വ്യാധികളും നാട്ടിൽ പടർന്നുപിടിച്ചിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഗവണ്മെന്റ് പറയുന്നതു ക്ഷാമമെല്ലാം രീർന്നു, ക്ഷാമനിവാരണത്തിന്നു വളരെ കുറഞ്ഞ തുക ചെലവാക്കിയാൽ മതി എന്നെല്ലാം. നാട്ടിൽ ജനങ്ങൾക്കു ജീവിക്കാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകണം. ജനങ്ങൾ ജീവിക്കണമെന്നുള്ള ഒരു മനോഭാവമാണു് ഗവണ്മെന്റിനു് വേണ്ടതു്. അതുകൊണ്ടു് എന്നതാണ് ഏറ്റവും പ്രധാന പ്രശ്നം. ചൊന്നാനിയിൽത്തന്നെ ജനങ്ങൾ എത്രയൊ അല്പം തന്നെകൾ ഗവണ്മെന്റിൽ അയച്ചിട്ടുണ്ടു്. മലമ്പാറിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും കോളറയുണ്ടു്. അതേക്കുറിച്ചു അന്വേഷിച്ചു ഉടനെ നടപടിയെടുക്കാൻ മെന്നാ രണ്ടൊ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ അയച്ചു തുച്ഛപ്പെടുത്തുകയാണു്. ക്ഷാമവും പകച്ചു വ്യാധികളും പിടിപെട്ടിട്ടുള്ള ഭിക്ഷകളിൽ വിതരണം ചെയ്യാൻ ഒരു പത്തു ചാക്കരി അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണു് ഗവണ്മെന്റു പറയുന്നതു്. അവിടെ ക്ഷാമവും പകച്ചു വ്യാധികളും പടർന്നു പിടിക്കാതിരിക്കണമെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റു ഓരിതനിവാരണ നടപടികൾ കാര്യമായി കൈക്കൊള്ളേണ്ടതാണു്.

“സർ, മലമ്പാറിലെ ക്ഷാമനിവാരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു മാത്രം ഒരു ഇരുപതു ലക്ഷം രൂപ നീക്കിവെക്കേണ്ട പരിതഃസ്ഥിതികളാണു് അവിടെയുള്ളതു്. മലമ്പാറിലെ ജനങ്ങൾക്കു ജീവിക്കാൻ അപകടമുണ്ടെന്നു ഗവണ്മെന്റു വകുപ്പിച്ചു കൊടുക്കണം. യഥാർത്ഥ സ്ഥിതി മനസ്സിലാക്കി മലമ്പാറിലെ ക്ഷാമനിവാരണത്തിന്നു ഒരു 2 ലക്ഷം രൂപയിലധികവും നീക്കിവെക്കണമെന്നു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. മറ്റു പല സ്ഥലങ്ങളിലും ക്ഷാമമുണ്ടു്. ജനങ്ങൾക്കു തൊഴിലുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാനും ജീവിക്കാനും മതിയായ സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയാത്തവിടത്തോളം കാലം ക്ഷാമ നിവാരണ നടപടികൾ വലുതായിത്തന്നെ തുടരാൻ ഗവണ്മെന്റു അമാന്തിച്ചുകൂടാത്തതാണു്.”

MR. SPEAKER:—“The Motion as well as the cut motion 12-25
are before the House for discussion. I shall fix ten minutes for P.m.
each Member and the Hon. the Revenue Minister will reply to the
debate at four of the clock. The hon. Member Sri Balakrishnan
may move his cut motions and speak.”

* SRI V. BALAKRISHNAN:—“Mr. Speaker, Sir, I beg to second the cut motion moved by my hon. Friend, Mr. Kanaran. While playing second fiddle to his cut motion, I beg to invite the attention of the House to the points raised in my cut motions Nos. 28 and 29, namely, (1) the necessity for the issue of printed receipts by village munsifs for receipt of land tax and other dues to Government by agriculturists, (2) the necessity for the issue of clear statement of demand by the village karnam to landowners describing the amount of taxes they have to pay for each plot of land, extent, patta, survey number, etc., at the beginning of every collection year and (3) the necessity for the abolition of hereditary privileges of village officials. I had given notice of a cut motion:—

‘to reduce the allotment of Rs. 38,10,500 under Demand I—Land Revenue—by Rs. 100.’

[Sri V. Balakrishnan] [21st December 1953]

Sir, in commending the cut motion to the House, I wish to say that for nearly 200 to 300 years in the Pudukkottai State we were used to the kind of receipt issued by the present Madras State Government. The evils prevalent under that system were brought to the notice of the Pudukkottai officials by repeated representations. The then Diwan of Pudukkottai, a distinguished and illustrious I.C.S. Officer of the Madras Government, after weighing the different points view, came to the conclusion that the issue of printed receipts was the best possible arrangement and that, that was necessary to safeguard the interests of the agriculturists, to safeguard the interests of the Government and to safeguard the interests and security of the village officials. The advantages in the issue of printed receipt are that the counterfoil is maintained and the original receipt is given to the ryot. Even if by chance the original receipt should be lost, immediately the agriculturist can go to the village official and remember to him, if not the exact date, at least the probable time when he paid his money and ask the village official to refer to the counterfoil. Under the present system, the village official takes a piece of paper that had contained sugarcandy or a few pieces of dry-fish, scribbles on it the amount that has been received and hands it over. If the official receives Rs. 100 or Rs. 150 he can credit Rs. 50 only to Government and later on when money is available, he can bring the balance amount into the books of the Government. The Tahsildar or the Revenue Inspector who periodically checks these accounts cannot know what amount was exactly received by the village official, unless and until there is a counterfoil of the receipt issued to the agriculturist paying the amount. Therefore, under the counterfoil system Government can save plenty of money and bring delinquent and dishonest village officials to book. It will also save a lot of bickering, a lot of quarrels, waste of time and money in departmental enquiries and complaints from agriculturists against village officials and *vice versa*. I therefore commend that this system of issuing printed receipt with counterfoil should be followed in the Madras State. If the Hon. the Minister for Land Revenue would give me an opportunity, I shall produce sample receipts and convince him how useful such a system is.

“Nowadays, many village munsifs get into trouble for some reason or other, for mistakes committed knowingly or unknowingly. If the counterfoil system is followed, he will know from the counterfoil the exact amount that has to be brought into account; if he fails to account for it, he will definitely get into trouble. But under the present system, there is no check and he is given a long rope.

“At the beginning of the revenue collection year, the agriculturist is confronted with much difficulty. He does not know what amount he has to pay. Whatever the village official demands, he pays that amount. After a month or so, another demand is made on him and he has to pay that also. He does not know what he has to pay, what he has paid and what remains to be paid. So much so, he is left at the whims and fancies of the village officials. Of course, there are some honest village officials and I have no

21st December 1953] [Sri V. Balakrishnan]

grievance against them. But in the generality of cases, the agriculturists are the play things of the village officials. The present system is a peculiar one which was devised by John Bull. But now we have a Republican Government where right from the President of the Republic of India down to the village official, everybody is expected to work for the promotion of prosperity and welfare of the villages. Despite the surface improvement, the surface talk of independence, the poor villager is still the slave of the village officials. Unless the Government devise a method by which he can be saved from the pin-pricks of the village officials, real independence and the spirit of the Republican Government would not have reached the villager. What I suggest is that at the beginning of the collection year a notice of demand should be sent, stating, 'you own so many pieces of land in so many villages; the patta number is such and such; the survey number is such and such; you have got to pay so much.' With this demand notice he can go on paying his dues to Government in instalments. Another advantage is that in the case of disputes under sections 144 and 145, Criminal Procedure Code, the word of the village karnam is the chief evidence in courts. The trying Magistrate or the Superior Officer straightaway proceeds against the landowner. If the agriculturist has any records in his possession he can produce them before the Court, the cash receipt, etc., issued by the village official and bring them to the notice of the trying Magistrate. The Magistrate can find out whether the portion which is the subject-matter of the dispute is traceable in the records of the village official and then he can come to just and correct conclusions; also litigation is minimised and overlordship of the village official is put an end to.

"Sir, these villagers and landowners are completely ignored with the result that the village official imagines himself to be the President of the Republic of India, the Prime Minister of India, the Chief Minister of Madras, the Governor of the State, all authority multiplied in his august person. He thinks that all these powers are concentrated in his individual authority. Nobody in the village dare displease him. So this peculiar system which as I said already, was devised by the foreign Government for their own purposes—to have village officials to collect the money, to fill the treasury of the foreign ruler and to see that the village people were servile and submissive—should be changed to help the villagers; we should see that the self-respect of the villager is kept intact, that the villager is not looked upon as the play thing of the village official and the villager is not subjected to the whims and fancies of the village officials.

"Then, Sir, regarding the abolition of the hereditary system

MR. SPEAKER :—"The hon. Member has only one minute more."

* SRI V. BALAKRISHNAN :—"I will wind up, Sir. We were told long ago that the hereditary privileges of village officials had been abolished; but in fact they are not. In conducting

[Sri V. Balakrishnan] [21st December 1953]

enquiries into corruption cases against village officials, the demand has been to transfer the village officials to other places, since they imagine they have enormous authority and exercise their influence as such, but they are not transferred on the ground that they are hereditary officials and the enquiry is conducted in the same locality where they are. It is stated that action would be taken against them only if it is discovered that they had committed any offence. The party is denied the right of free, fair and full enquiry. But there are I.C.S. officers to assist the Government. They are liable for transfers. But this man who imagines that all authority is vested in him and who is the symbol of the past imperialism, is allowed to stay there and to exercise his influence in official enquiries. Still the Government say that they are doing very good work. If Government want to root out corruption, it should be tackled at the starting point. If the rules governing enquiries into corruption are so lax and one-sided, how can the Government expect people to come forward with evidence and how can Government do justice to the poor villager. So, I press on the Government to abolish the hereditary privileges of village officials."

MR. SPEAKER :—" I wish to make an announcement. From to-morrow onwards, the House will sit from 9 to 1-30 in the forenoon and 3 to 5-30 in the afternoon."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Sir, a suggestion was made to have the morning sessions from 9 a.m. to 1 p.m. Was that considered? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It has already been considered."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Is there no consideration of cruelty to Members, Sir? "

SRI K. VINAYAKAM :—" Also, cruelty to Ministers? "

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

12-35
p.m.

* SRI M. K. PADMAPRABHA GOUNDER :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, ഈ നിയമസഭയിൽ ആകെ 20 മിനിറ്റുമാത്രം സംസാരിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള എനിക്കു പത്തുമിനിട്ടുകൂടി അനുവദിച്ചതിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട സ്പീക്കറോടു നന്ദിയർപ്പിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ബഡ്ജറ്റ് പാരിസിയെപ്പറ്റി വിമർശിക്കുവാൻ മൂന്നു ദിവസം മാത്രമാണ് നീക്കിവെച്ചിരുന്നത്. ലക്ഷക്കണക്കി ലുള്ള ജനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളായിട്ടാണ് ഞങ്ങൾ ഇവിടെ വരുന്നത്. ഞങ്ങൾക്ക് പല ആവശ്യങ്ങളും ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുമ്പിൽ വെക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഗവണ്മെന്റ് ഞങ്ങളിൽനിന്നു പലതും പറിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പക്ഷെ ഗവണ്മെന്റ് സമയം അനുവദിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ കാര്യം മുഴുവനും ധർമ്മിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. സാർ ഞങ്ങൾ പന്ത്രണ്ടു ലക്ഷിക ബത്ത വാങ്ങുവാൻ ധാരാളം ഇവിടെ വരുന്നു. ബഹു : ധനകാര്യ മന്ത്രി ശ്രീ സുബ്ബരമണ്ണത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ ആസ്സാം സംസ്ഥാനം പോയതുകൊണ്ട് ബഡ്ജറ്റിനെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യാൻ മൂന്നു ദിവസം മതി എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം ; ഈ നയം സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം സൗജന്യ കുനിയും മലബാറും ആസ്സംയെ പോലെ വേറിട്ടു പോയാൽ " ഒരു ദിവസം മതി " എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടേക്കാം. അങ്ങനെ വരുന്ന പക്ഷം ഇതു രമിഴനാട്ടിനു തന്നെയും ഒരു വലിയ ശാപമായി തീരുന്നേം. ആയതുകൊണ്ട് റെഫറൻസ് മിനിസ്റ്ററുടെ ഈ വീക്ഷണ ഗതിയിൽ പരിതപിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

21st December 1953][Sri M. K. Padmaprabha Gounder]

“രണ്ടാമതായി, സാർ ഈ നിയമസഭയിൽ ഇതിലെ അംഗങ്ങളല്ലാത്ത പുതിയ രണ്ടു മന്ത്രിമാരെക്കൂടി കാണുന്നുണ്ട്. വ്യക്തിപരമായി അവരെപ്പറ്റി എനിക്കു യാതൊന്നും അറിയാൻ പറ്റാത്തതായിരുന്നു. പ്രജാധിപത്യത്തിന്റെ നിലനില്പിനുവേണ്ടി ശക്തിമത്തായ ഒരു എതിർപക്ഷം അത്യാവശ്യമാണ്. നിങ്ങൾഗൃഹവാർ എതിർപക്ഷത്തിൽ തന്നെ പാർട്ടികളോളമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ആരോഗ്യപരമായ ഒരു പ്രതിപക്ഷം ഗവണ്മെന്റിനു കൊടുക്കുവാൻ കഴിയില്ല. എന്നാൽ കോൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടിയിലെങ്കിലും യോജിപ്പുണ്ടോ? അതും കാണുന്നില്ല. ശ്രീ കോസൽനാം, ശ്രീ പഞ്ചാക്ഷരം ചെട്ടിയാർ, ശ്രീ വാദനാക്ഷ നായഡു മുതലായ കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കന്മാർ അതിനെപ്പറ്റി വിമർശിച്ചു കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഞാൻ അതിനെ ആവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല. പ്രത്യേകിച്ചും രാജാജി ഗവണ്മെന്റിനെ പിശാച് ഗവണ്മെന്റാണെന്നു പറയത്തക്ക കഴിവുള്ള ശ്രീ കോസൽനാമിനെപ്പോലുള്ള ബഹുമാനപ്പെട്ട നേതാക്കന്മാർ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഭാഗത്തു് അസംബ്ലിയിൽ ഉള്ളിരിക്കുക എന്തിനുവേണ്ടി പുറമെനിന്നു രണ്ടു മന്ത്രിമാരെ ചേർത്തു? ഈ സ്ഥിതിയിലാണോ മുഖ്യമന്ത്രി പ്രജാധിപത്യത്തെ ശുശ്രൂഷിക്കു (nursing) ന്നു്? ഒന്നാലിലെങ്കിലും ഇവയെങ്കിലും മന്ത്രിപദം കൊടുത്തിരുന്നാൽ കോൺഗ്രസ്സിലെങ്കിലും യോജിപ്പുണ്ടാകുമായിരുന്നു. അതു പ്രതിപക്ഷത്തിനു ഒരു വാഗ്ദാനം ആയിരുന്നു.

“ബഹു: മുഖ്യമന്ത്രി പൊതുയോഗത്തിൽ പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ ഇന്ത്യയിൽ രണ്ടു പ്രധാന രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളെ ഉള്ളു എന്നു ഉണർന്നു പറയാറുണ്ട്. ഒന്ന് ‘കോൺഗ്രസ്സ്’ മററത് ‘കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്’. അതു മാത്രമല്ല കോൺഗ്രസ്സിനെ ബലപ്പെടുത്തുവാൻ അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെടാറുണ്ട്. എന്നാൽ പ്രജാ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടി അഖലേന്ത്യാ വ്യാപകമായ പ്രജാധിപത്യ ശക്തിയായി വളർന്നുവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു പ്രജാധിപത്യ ശക്തിയെ ഭൂതുകികുന്നതിന്നു പകരം ചീഫ് മിനിസ്റ്റർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്കും കോൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടിക്കും മാത്രമേ പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നുള്ളൂ. ഇതു വലിയ പരിന്യാപകരമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ജനങ്ങൾ രണ്ടുകിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിൽ ചേരുക അല്ലെങ്കിൽ കോൺഗ്രസ്സിൽ ചേരുക എന്നായിരിക്കും ഇതിന്റെ രാഷ്ട്രീയം. അങ്ങിനെ കോൺഗ്രസ്സ് അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയൊ-ഒരു നാൾ പാർട്ടിയിൽ ചേരുകയുണ്ടാണു് ഉദ്ദേശിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നിർഭയവ്രതരായ മുസ്ലിം ലീഗ്, ദാമിഡ ക്ഷമക മറ്റലയ പാർട്ടികൾ എന്തിനാണ് നിലകൊള്ളുന്നതെന്നറിയുന്നില്ല. അവരുടെ അഖിലേന്ത്യാവ്യാപകമായ നയത്തെയും, സാമ്പത്തിക സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥിതികളെപ്പറ്റിയോ വിമർശിക്കുവാൻ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. ഏതായാലും പ്രജാധിപത്യത്തിനെ വളർത്തുവാൻ സാഹായ്യമായ നിലയിലുള്ള അവരുടെ നിലകൊള്ളൽ. അതു പ്രജാധിപത്യത്തിന്റെ നിർഭയവ്രത മാത്രമാണു്. അയ്യതുകൊണ്ടു് മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ നയത്തിൽ വ്യസനിക്കാതെ നില്ക്കുന്നില്ല.

“ഇനി എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തെ സംബന്ധിച്ച വിഷയങ്ങളിൽ പ്രാവർത്തികമല്ല. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലം മലിനാശി സാമ്പ്രദായത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ഒരു നിയോജകമണ്ഡലമാണ്. അവിടെ ഒരു കോളനൈസേഷൻ സ്കീം ഉണ്ട്. ലക്ഷോപിലക്ഷം ഉറപ്പിച്ചു ചിലവഴിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ബഡ്ജറ്റിലും ലക്ഷക്കണക്കിൽ ഉറപ്പിച്ചു വകയിരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. 1,000 ചതുശ്രാതികയുള്ള എന്റെ നിയോജക മണ്ഡലത്തിൽ വെറും 53 ചതുരശ്ര നാഴി മാത്രമാണ് ഈ കോളനിയുടെ വിസ്തീർണ്ണം. കോളനൈസേഷനും മേഷിൻ ബോറും വളരെ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഈ സ്ഥലം മാത്രമല്ല വയനാട് നിയോജകമണ്ഡലം മന്ത്രിമാരും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഈ കോളനി സ്ഥലം ഒരു രീതിമാടനസ്ഥലമായി രീതിച്ചിട്ടുണ്ട്. പല വിധത്തിൽ കയ്യെടുത്ത നാഗരികങ്ങളെയും പൊതുജനങ്ങളേയൊക്കെയും കാണുവാൻ മന്ത്രിമാർ സമയമില്ല. സാധാരണ ജനങ്ങളിൽനിന്നു ഭൂമി കയ്യെടുക്കുന്നത് കോളനിക്കാൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു. **Robbing Dick and giving to Harry** എന്ന നയമാണ് ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നത്. മന്ത്രിമാർ കോളനൈസേഷൻ സ്കീമിൽ ചെല്ലും അവിടെ വല്ല പൈനാപ്പിളും മറ്റൊരു പരിശോധിക്കും. ഒരിക്കൽ ബഹു : നിയമ മന്ത്രിയും ബഹു : ലേബർ മന്ത്രിയും ബഹു : നാഗണ്ണ ഗവർണ്ണർ എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ വന്നു ഈ സ്കീം സ്ഥലത്തേക്കാണ് പോയതു. പക്ഷെ ലേബർ മന്ത്രിയെ നാഗരികങ്ങളുടെ പ്രശ്നത്തെ പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മന്ത്രിമാർ വന്നാൽ കോളനി സ്ഥലത്തുമാത്രം പോയാൽ പോലും മറ്റു സ്ഥലത്തും പോകണം. സമയമില്ലാത്തതിനാൽ നിരസിക്കുന്നു”.

[21st December 1953]

* SRI P. SELVARAJ :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, before discussing the land revenue demand, I would like to say at the outset that we are meeting under very auspicious times. We have been blessed with rain and by Heaven and we are in duty bound to thank Heaven for this. The two previous Budget speeches were full of woes and worries on account of the fury of nature and the failure of rains. But thanks to Heaven, the House need not worry about the failure of rains this year.

“ Now, coming to the subject, I would like to mention that a special reference was made by the Hon. Finance Minister that since famine has already been wiped out, the amount spent towards famine relief is going to be reduced. The Hon. Minister also referred in his Budget speech to the fact that the dry taluks of Tirunelveli, Madurai and Ramanathapuram districts have been benefited by the recent rains and that therefore famine relief measures are going to be stopped. I would like to bring to the notice of the Government that even though rain has blessed us this year, still there are a lot of difficulties which the agriculturists are experiencing. One good season is not enough to alleviate their sufferings. Sir, it is the policy of the Government that food production should be increased and the Government are devising ways and means for increasing production. For this purpose they are granting waste lands to poor people and to landless agriculturists. But the Government are not discharging their duties properly in this matter. There is a lot of delay in granting lands to the poor people. In my own constituency, Vilathikulam, it is more than five years since the Land Colonization Scheme was introduced. Though lands have been granted to landless poor for cultivation, the Government have not offered any help to the poor peasants. The peasants suffer a lot for want of fodder for their cattle. The Government are not helping the peasants in the matter of finding fodder and other grain commodities.

“ Another matter which I would like to bring to the notice of the Government is about the abolition of zamindaris. Though the Government have been pleased to abolish zamindaris the peasants in the zamindari tracts have not yet been benefited by this measure. In Koilpatti taluk a major portion of the land is in zamindari tract and a portion only has been taken over by the Government. The agriculturists have not yet got their lands surveyed and therefore they are not able to get any loans. In the matter of grant of loans, there is discrimination between the zamindari area and the ryotwari area. After all, the Government can, by some arrangement, get over this difficulty and grant loans in the zamindari areas also as in the ryotwari areas. Lastly, the introduction of the moratorium is likely to give substantial relief to the poor agriculturist. With these words, Sir, I close my speech.”

12-50
p.m.

* SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னை ராஜ்யத்தில் பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர தரிசு நிலங்கள் நீர்வளம் நிலவளம் உள்ளதாக இருந்தும் ஆயிரக் கணக்கான விவசாயிகள் நிலமில்லாமலிருக்கிறார்கள். ஐந்து ஆறு ஆண்டுகளாக

21st December 1953] [Sri M. P. Subramanyam]

விவசாயம் • செய்து வந்தும், அந்த நிலங்களை அவர்களுக்கு அடமானம் செய்யவேண்டும் என்று இந்த சபையிலும் வெளியிலும் பல கட்சித் தோழர்கள் பேசி வந்தும் இது வரையில் அரசாங்கம் திட்டவட்டமாக ஒரு கொள்கையையும் நிர்ணயிக்கவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் சேலம் மாவட்டம் ஆத்தூர் தாலுகாவில் ஏறக்குறைய 90 ஆயிரம் ஏக்கர் நல்ல நிலங்கள் தரிசாக இருக்கின்றன. அதில் 40 அல்லது 50 ஆயிரம் ஏக்கரா நிலங்களுக்கு மேல் நீர்வளம் நிலவளம் உள்ளதாகவும் இருக்கின்றன. நூற்றுக் கணக்கான விவசாயிகள் எட்டு ஆண்டுகளாக சட்டத்திற்கு விரோதமாக அந்த நிலங்களைப் பயிர் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அங்குள்ள கிராம உத்யோகஸ்தர்கள் ஏக்கருக்கு ரூ. 10, 20 என்று வாங்கிக்கொண்டு விவசாயம் செய்ய விட்டு வருவதை அங்குள்ள தாசில்தாரும் கலெக்டரும் கண்டு பிடித்து அவர்களை வெளியேற்றி விரகிறார்கள். குறிப்பாக ஆறு ஆண்டுகளாக மழை பெய்யாமல் இருந்து இப்பொழுது கொஞ்சம் மழை பெய்ததை பயன்படுத்திக்கொண்டு இப்பொழுது விவசாயம் செய்து வருகிறவர்களை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றுகிறார்கள். இதைப் பற்றி சேலம் ஜில்லா உணவு கமிட்டியில் உடனடியாக அந்த நிலங்களை அவர்களுக்கு அடமானம் செய்யவேண்டும் என்று ஒரு தீர்மானம் செய்து அவர்களையே அந்த நிலங்களில் பயிரிட அனுமதிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு அந்த தீர்மானம் சர்க்காருக்கு அனுப்பப் பட்டது. அதைப்பற்றி பிரதம மந்திரிக்கும், ரிவினியூ மந்திரிக்கும் விண்ணப்பம் போடப்பட்டது. இந்தப் பிரச்சினையை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டோம். இது வரையிலும் அதை கவனிக்கவே இல்லை. அவர்களை சம்பந்தில் ஆத்தூருக்கு வந்தபோது இதைப் பற்றி கூறினோம். இப்பொழுது அங்கிருந்து வெளியேற்றுவதை உடனடியாக ரத்து செய்யவேண்டும் என்றும் கூறினோம். இதைப் பற்றி இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ரூபாமூட்ட விரும்புகிறேன். தவிர தரிசு நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு அடமானம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். இந்தப் பிரச்சனை இன்று நேற்று வந்தது இல்லை. பத்து இருபது வருஷ காலமாகவே பலர் இதைப் பற்றி வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் தியாகிகளுக்கு நிலம் கொடுப்பதில் அக்கறை காட்டுகிறார்கள். ஆனால் இந்த நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுப்பதில் அக்கறை காட்டுவது இல்லை என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி ஏழை விவசாயிகளுக்கு திட்ட வட்டமாக ஒரு கொள்கையை விதிக்காமலிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. இது மட்டுமல்லாமல் ஐந்து ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னால் பத்திரிகைகளில் ஒரு விஷயம் வந்தது. அதாவது நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு ஐந்து ஏக்கர் நிலம் பகிர்ந்து கொடுக்கப்படும் என்று வந்தது. அது வெளியான ஒரு வாரத்திற்குப் பிறகு அந்த மாதிரி மற்றொரு அறிக்கை வெளியாயிற்று. அதாவது ஏழை விவசாயிகளுக்கு இந்த விவசாயத் திற்கு நிலம் கொடுக்கப்படும் அந்த நிலத்தின் கிரயம் வசூலிக்கப்படும் என்று மற்றொரு அறிக்கை வந்ததும் நிலமில்லாத ஏழைகள் மனுச் செய்து கொள்ளலாம் என்றும் வந்தது. நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலத்தை ஆயிரம் ஐந்துபதுக்கு விற்பது என்பது சரியல்ல. ஏழை விவசாயிகளுடைய நிலைமை சர்க்காருக்கு தெரிந்திருந்தும் இப்படிச் சொல்லுகிறார்கள். இவ்விதம் இல்லாமல் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுத்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு உதவி செய்யவேண்டும். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுத்தால் அது அவர்களுக்குப் பயன்படுவது இல்லை. அவர்களுக்கு சர்க்காரே கிணறுகள் வெட்டித்தரவேண்டும். அல்லது கூட்டுறவு முறையில் ஆயிரம் இரண்டாயிரம் ஏக்கர் என்று எடுத்துக் கொண்டு டிராக்டர்களைக்கொண்டு அதை உழுது பண்படுத்தி விவசாயம் செய்வதற்கு லாயக்குள்ளதாகச் சர்க்கார் செய்து கொடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது ஆத்தூரில் ஒரு ஸ்தாபனம் அதாவது எக்ஸ் சர்வீஸ்மென் காலனி என்று ஒன்று நடந்து வருகிறது. அதுவும் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக வேலை செய்து வருகிறது. அந்தக் காலனிக்கு ஏறக்குறைய நாலேந்து லட்சம் ரூபாய் செலவாயிருக்கும். ஆனால் அதில் 200 குடும்பங்கள் ஆரம்பத்தில் இருந்தன. அது இப்பொழுது குறையப்பட்டு பத்து குடும்பங்களுக்கு வந்து இப்பொழுது ஒரு குடும்பம் ஒரு குடிசையைப் போட்டுக்கொண்டு

[Sri M. P. Subramanyam] [21st December 1953]

இருக்கிறது. சர்க்காரால் செலவழிக்கப்பட்ட பணத்தில் ஆயிரம் ரூபாய் வேலை கூட நடக்கவில்லை. இதற்கு யார் காரணம் என்பதைக் கண்டுபிடிக்க முயற்சிக்கவேண்டும். இதற்கு எந்த அதிகாரிகள் காரணமோ அவர்கள் மேல் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதைப் பற்றி பேப்பரில் வந்திருக்கிறது. கூட்டுறவு முறையில் பணம் செலவழிக்கப்படுவது உண்மையாகவே அது விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் உபயோகப்படுகிறது என்ற வகையில் அது செலவழிக்கப்படுகிறது. அது வீண் செலவு ஆகாமல் இருக்கிறதா என்று சர்க்கார் அதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக விவசாயிகளுக்கு தக்காவிக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. தக்காவிக் கடன் என்பது விவசாயிகளுக்கு அவசியமான காலத்தில் அதைக் கொடுத்த நிலத்தை சீர்திருத்தவேண்டும். அதற்கு அது உதவியாக கொடுக்கவேண்டும் என்று தான் கொடுக்கப்படுகிறது மற்றும் அவர்களுடைய ஆடு பாடுகள் இறந்துவிட்டால் அவைகளை மறுபடியும் வாங்க வேண்டும் என்பதற்காகவும் அவர்கள் விண்ணப்பம் போட்டுக் கொண்டால் கொடுக்கப் படுகிறது. இவ்விதம் இப்பொழுது விண்ணப்பம் போட்டுக் கொண்டால் ஐந்து ஆறு மாதங்கள் கழித்துதான் அவைகள் முடிவாகிறது. அதற்காக பாடுட வேண்டிய தொல்லைகள் பல இருக்கின்றன. இந்த தக்காவிக் கடனால் சாதாரணமாக சிறிய விவசாயிகளுக்கு எந்த செளகரியமும் கிடைப்பது இல்லை. அதற்கு சர்க்காரில் எந்த விதமான திட்டங்களும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கடன் வேண்டும் என்றால் இந்த நிலம் 1939-ம் வருஷம் எந்த விலையில் விற்கிறதோ அதில் பாதிக்குத்தான் இப்பொழுது கடன் கொடுக்கிறார்கள். சாதாரணமாக கிராமங்களில் நடப்பது தெரியும். இப்பொழுது ஒரு ஏக்கர் நிலம் ரூ. 5,000 பெரும் என்றால் 1938-ல் அதன் பெருமானம் ரூ. 500 தான். அநேகமாக விவசாயிகள் சர்க்காருக்கு ஸ்டாம்பு டீடி கட்ட வேண்டும் என்பதற்காக அந்தத் தொகைக்கும் குறைத்துதான் பத்திரம் எழுதிக் கொடுத்திருப்பார்கள். அதாவது ரூ. 300-க்குத்தான் பத்திரம் ரிஜிஸ்டர் செய்திருப்பார்கள். அந்த விலையில் பாதி ரூ. 150-க்குத் தான் கடன் என்றால் அவர்கள் இந்த ரூ. 150 கடனை வைத்துக்கொண்டு எப்படி விவசாயம் நடத்த முடியும்? இப்பொழுது சர்க்கார் விதித்திருக்கும் திட்டத்தால் பெரும் பணக்காரர்கள்தான் இந்தக் கடனை பெற்றுக்கொள்ள முடியும். அவர்கள்தான் சர்க்காரிடமிருந்து ஆயிரம் இரண்டாயிரம் கடன் வாங்கிக்கொள்வதாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் இருக்கிறது சர்க்காரிடமிருந்து கடன் வாங்குவது. இதைத் தவிர ஆயில் எஞ்சின் வாங்குவதும் அப்படித்தான். சாதாரணமாக 1939-ம் வருஷத்தில் என்ன கன்டிஷன் நிர்ணயித்திருந்தார்களோ அதைத்தான் இப்பொழுதும் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையில் அவர்களால் நன்மை பெறமுடியவே முடியாது என்பதைக் கூறிக்கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக இப்பொழுது ஜமீந்தாரி நிலங்களை சர்க்கார் ரயத்து வாரியாக மாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி பல இடங்களில் இப்பொழுது மாற்றப்பட்டு வந்திருக்கிறது. சில இடங்களில் ஏற்கனவே இருந்த கிராம உத்யோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள். ரயத்துவாரி ஆரம்பத்தில் ஒரு கிராம உத்யோகஸ்தருக்கு ஒரு மாதத்திற்கு ரூ. 20 சம்பளம் இருந்தது. ஜமீந்தாரி ஏரியாவிலிருந்தவர்களுக்கு ரூ. 8, ரூ. 10 என்று சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்த நிலங்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டும் கூட அதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆகவே இந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு அவர்களுக்கு அந்த விதமாக சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். அவ்விதமே சம்பளம் அவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

2
P.m. * SRI A. RAMACHANDRA REDDIAR :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வருஷ பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லும்போது நிலவரியிலிருந்து வருமானம் 3½ கோடி வருவென்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால், இவ் வருஷத்திலும் அநேகமாக பல ஜில்லாக்களிலும் நில வரி வஜா செய்யவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது.

21st December 1953] [Sri A. Ramachandra Reddiar]

“ வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலும் மற்றும் பல ஜில்லாக்களிலும் பயிர்கள் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதனால், விவசாயிகள் விதை முதலிய வற்றிற்காகச் செலவு செய்த தொகையைக்கூட ஈடு செய்யமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த வருஷமும் நிலவரி வஜா செய்யப்பட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும்.

“ சென்ற வருஷத்தில் 100 ரூபாய்க்கு மேல் வரி செலுத்தபவர்களுக்கு நிலவரி வஜா கிடையாது என்று ரெவினியூ போர்டினுடைய ஸ்டாண்டிங் ஆர்டரைத் திருத்தியதால், அநேக விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டார்கள். 100 ரூபாய்க்கு மேல் வரி செலுத்தும் விவசாயிகளுடைய நிலங்களிலுள்ள பயிர்களும் இந்த வருஷம் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சென்ற வருஷத்தில் திருத்தப்பட்ட ரெவினியூ போர்ட்டாரின் ஸ்டாண்டிங் ஆர்டரை ரத்து செய்து, நிலவரி வஜா எல்லோருக்கும் பாரபட்சமில்லாமல் கிடைப்பதற்கு வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இவ்வருஷத்தில் நல்ல மழை பெய்தும் ஏராளமாக நிலம் பயிர் செய்யப்பெய்தாமல் இருக்கிறது என்பதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். பயிர் செய்வதற்கு வேண்டிய வசதிகள் இல்லாதததான் இதற்குக் காரணம். மாடுகள் வாங்குவதற்கோ, இன்னும் விதை முதலிய விவசாயச் செலவுகளைச் செய்வதற்கோ விவசாயிகளால் முடியாமல் அநேக நிலங்கள் கரம்பையாக நின்றுவிட்டன. குறிப்பாக, ஏழை மக்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், ஹரிஜனங்கள் போன்றவர்கள் பயிர் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் நிலத்தை விலங்குகள் செய்ய முடியாமலும், அதனால் கடன் வாங்க முடியாமலும் இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் அவர்களுக்கு உதவி செய்யவில்லையென்றால், அந்த நிலங்களை எப்படி அவர்கள் பண்படுத்தி விவசாயம் செய்து, உற்பத்தியைப் பெருக்குவது என்று தெரியவில்லை.

“ தக்காலிக் கடன் கொடுக்கும்போது ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையாவது சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கும் ஏழை மக்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் கொடுத்து அவர்கள் சரியாபடி நிலங்களைப் பயிரிடுவதற்கு வசதி செய்யவேண்டும்.

“ தக்காலிக் கடன் தொகையானது அநேகமாக பணக்காரர்களுக்குத் தான் போகிறது என்று என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள ஏழை மக்கள் குறைகூறுவது உண்டு. விவசாயத்திற்குத் தேவையான மாடுகள், விதைகள், கிணறு வெட்டுவது போன்ற காரியங்களுக்காகத்தான் தக்காலிக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. தக்காலிக் கடன் கொடுத்து விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்து உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்பதுதான் சர்க்காரின் நோக்கம். விவசாய அபிவிருத்திக்காக இந்தத் தக்காலிக்கடன் கொடுக்கப்படுகிறதேயொழிய, நன்கொடையாக அளிக்கப்படவில்லை. ஆனால், சில இடங்களில் விவசாயிகளுக்கு பண மார்க்கெட்டில் பணம் கிடைப்பதில்லை, ஆகையினால், அவர்கள் சர்க்காரிடத்தில் சென்று விவசாயத்திற்காக மாடுகள் வாங்கவேண்டுமென்ற காரணம் காட்டி, அந்தப் பணத்தை விவசாயத்திற்கு பயன்படுத்தாமல் தங்களுடைய குடும்பச் செலவுக்காக செலவழித்து விடுகிறார்கள். இதுமாதிரி அநேக இடங்களில் நடக்கிறது. ஆகவே, தக்காலிக்கடன் வழங்கும் சமயத்தில், சர்க்கார் சரியாக கவனித்துப் பார்த்து, உண்மையான விவசாயச் செலவிற்காக மட்டுமே இந்தத் தக்காலிக்கடன் உபயோகப்படும் படியாகச் செய்யவேண்டும். கணம் மந்திரி அவர்கள் குறிப்பாக சில கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டு, அங்கெல்லாம் தக்காலிக் கடன் சரியான முறையில் வழங்கப்பட்டதா என்று பார்க்கவேண்டும்.

“ பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்ட பயிர்களினால் விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுமாயினால், நிலவரி வஜா செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல், விவசாயிகள் சர்க்காரிடம் வாங்கியிருக்கும் கடன்களையும்கூட இவ்வருஷத்திலிருந்து அடுத்த வருஷத்திற்கு ஒத்திவைத்து, தவணைகளில் பெற்றுக்கொள்ளவும் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

[Sri A. Ramachandra Reddiar] [21st December 1953]

“கடைசியாக, எங்கள் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் உள்ள சாத்தனூர் அணைக்கட்டுத் திட்டத்தை உடனடியாக ஆரம்பித்து, அதனால் திருவண்ணாமலை முனிசிபாலிடிக்கு தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்களையும், அவருடைய சக மந்திரியான நீர்ப்பாசன மந்திரி அவர்களையும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டு இந்த மான்யத்தை ஆதரிக்கிறேன்.”

10-04
p.m.

* SRI S. KANDASWAMI GOUNDER :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! இந்த நிலவருமான மான்யத்தின்மீது சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இன்றே, பென்னாகரம், மாரண்டன்ளி, பாப்பாரப்படி, மள்ளி, பாலக்கோடு ஆகிய நகரங்களில் இருப்பவர்கள் அநேகமாக மிட்டாதார்கள்தான். ஒவ்வொரு நகரத்திலும் சுமார் 10, 12, மிட்டாதார்கள் இருப்பார்கள். அந்த மிட்டாதார்களுடைய புளியமரங்கள் விவசாயிகள் சொந்த நிலங்களில் இருக்கும். அநேக மரங்களை சில மிட்டாதார்கள் வெட்டிவிட்டார்கள். சில மிட்டாதார்கள் சில மரங்களை வெட்டாமல் இருக்கிறார்கள். சில மிட்டாதார்கள் அந்த மரங்களை வெட்டாமலேயே எப்படியோ பட்டா வாங்கிக்கொண்டார்கள். ஆனால் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலுள்ள நபர்களின் பேரில் 50 அல்லது 60 மரங்கள் பட்டா வாங்கிக்கொண்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

“ஒரு குடியானவனுக்கு ஒரு ஏக்கர் நிலமிருந்தால் நான்கு அல்லது 5 மரங்கள் அந்த நிலத்தில் இருக்கும். அதனால் பயிர்களுக்குக் குந்தகமான திலை சரியான விளைவு ஏற்படுவதில்லை. விவசாயிகளுக்கும் பெரிய நன்மை. ஆகையால் புளியமரங்களை நிலம் பயிரிட்டவர்களுக்கு பட்டா செய்துகொடுக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“நிலத்தைப் பயிரிடக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய நஷ்டத்தை தவிர்த்து அவர்களுடைய உழைப்பின் பலனை அவர்கள் பெறுவதற்கான வசதி செய்வதற்கு அரசாங்கம் வழிசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“மிட்டா பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடிய கர்ணம், கிராம முன்சீபு ஓவர்களுக்கு அமானில் இருக்கக்கூடிய முன்சீபு கர்ணங்களுக்கு உள்ள சம்பளம் கிடையாது. குறைவாகச் சம்பளம் கொடுப்பதனால், அவர்கள் குடும்பத்தை நடத்துவதற்கு முடியாத ஒரு நிலையில் விவசாயிகளைப் பல முறையில் சுரண்டி வாழ்கிறார்கள். அமானி எரியாவில் இருக்கக்கூடிய கர்ணம் முனிசீபுகளுக்கு என்ன சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறதோ; அதே சம்பளத்தை இந்த மிட்டா பிரதேசத்திலுள்ளவர்களுக்கும் கொடுத்தால், இந்தச் சுரண்டல் கொள்கையை அவர்கள் அனுஷ்டிக்காமல் இருக்கமுடியும் என்று நான் நினைக்கின்றேன்.

“இந்த அமானி சிவாய்ஜமா நிலத்தை அநேகமாக விவசாயிகள் ஏர் ஒட்டிப் பண்படுத்தி பயிர் செய்கிறார்கள். ஒட்டிப் பயிர் செய்த பிறகு அவர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து பிறகு அபராதமும் விதிக்கிறார்கள். அபராதம் கட்டத் தவறினால் மகசூலை அழிக்கிறார்கள். அழிக்க முடியாமற் போனால் கவர்ன்மெண்டு மூலமாக முனிசீபுகள் அதை சேகரப்படுத்தி எலம் போடுகிறார்கள். அந்த நிலத்தை சீர்திருத்த விவசாயி என்ன கஷ்ட நஷ்டம் அடைந்திருப்பான். ஆறு மாத காலமாக அந்த நிலத்தில் பண்படுத்தி பயிர் செய்து அது விளைவுவந்த காலத்தில் அவனுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து அந்த நிலத்தைவிட்டு வெளியேற் சொன்னால் அது அந்த விதமாக அந்த விவசாயியை பாதிக்கிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவனுடைய தானியத்தை எலம் போட்டு எடுத்துக்கொண்டு விட்டால் அவன் கதி என்ன ஆகிறது என்று கேட்கிறேன். சர்க்கார் இதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

“அப்படி நிலத்தைத் திருப்பி வாங்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்றிருந்தால், முதலிலேயே அவனை அந்த நிலத்தில் ஒட்ட விட்டிருக்கக்கூடாது. மகசூலை அவன் எடுத்துக்கொண்ட பிற்பாடாவது நிலத்தை

21st December 1953] [Sri S. Kandasami Gounder]

விட்டுவிடு என்று சொல்லவேண்டும். அதுவும் கிடையாது. அறுவடை காலத்தில் நோட்டீஸ் கொடுத்து, 10 நாள் கழித்து, உடனே அந்த நிலத்தைவிட்டுப் போகாவிட்டால் மகசூலை அழிக்கிறது. மகசூலை அழித்தால், மாடு கன்று மேய்ந்துவிடுகின்றன. என்போன்ற பயிர்களாக இருந்தால், அதை இவர்கள் ஏலம் போட்டு கவர்ன்மெண்டிலே சேர்த்துவிடுகிறார்கள். அந்த மாதிரி அநேக கஷ்டங்கள் நேர்ந்திருக்கின்றன.

“அதற்குக் காரணங்கள் என்னவென்றால் 10, 12 ரிசர்வ் காடுகள் இருக்கின்றன. மலைப் பிரதேசங்களும் இருப்பதனால் காடுகளிலே உள்ள மேடு பள்ளங்களையெல்லாம் சீர்படுத்தி பயிர் செய்யவேண்டும். இந்தப் பஞ்சகாலத்தில் எங்கு வேண்டுமானாலும் பயிர் செய்யலாம் என்ற கவர்ன்மெண்டு உத்தரவுப்பாட்ட காலத்திலிருந்து விவசாயிகளும் நெசவாளர்களும் கூடி அநேகமாக அந்தக் காடுகளில் போய் நிலத்தை பண்படுத்தி பயிர்செய்தார்கள். அந்தப் பயிரைகூட, இந்த நோட்டீஸ் கொடுத்து அவர்களே சேகரித்து ஏலம் போடுகிறார்கள். இதைத் தடுக்க அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக மிட்டா ஏரி, குளங்களில் தண்ணீர் சரியாய் போய் விழுவது கிடையாது. நெடு நாட்களுக்கு ஜலம் தங்காமல் வீணாய் போய்விடுகிறது. இதற்காக கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இங்கு ஒரு வருக்கொருவர் சச்சரவு ஏற்பட்டதின் காரணமாக இங்குள்ள மிட்டா ஏரிகள் சரி செய்யப்படவில்லை. ஏழு, எட்டு வருஷகாலமாக இவைகளையெல்லாம் ரிபேர் எதுவுமே செய்யாமல் விட்டுவிட்டார்கள். அந்த மிட்டா ஏரி, குளம், நீரோடைகளை ரிபேர் செய்வதற்கு தனியாக இந்த பட்ஜெட்டில் ஏதும் இல்லை. இந்தப் பிராந்தியத்திலுள்ள ஏரி, குளம், குட்டைகளெல்லாம் ரிபேர் செய்யுமாறு அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு இந்த கஷ்டத்தைப் போக்க உடனடியாகக் நிலங்களைக் கொடுத்து அந்த ஏழைகளை ஆதரிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பாப்பாரப்பட்டி என்ற ஊரில் 300, 400 நெசவாள குடும்பங்கள் வேலையிலலாது மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்காக ரூ. 5 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இவர்கள் வாழ வழியின்றி தெருத்தெருவாய் அலைந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்க்க எல்லாக் கட்சியினரும் சேர்ந்து முறையிட்டார்கள். ஒன்றும் பலனளிக்கவில்லை. இவர்கள் வேலைக்காக எங்கு போவார்கள்? எங்கெங்கெல்லாமோ துரிந்து உலக மெல்லாம் சுற்றி வருகிறார்கள். பார்ப்பதற்கே மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இவர்கள் குழந்தை குட்டிகளுடன் அலைவதைப் பார்க்கும்போது கண்ணீர் சொரிய வேண்டியதாயிருக்கிறது. எங்களுடைய தொகுதியில் 4, 5 கிராமங்களில் அவர்கள்தான் வசிக்கிறார்கள். நெசவாளர்கள் குறைகளை உடனே தீர்க்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் நிலம் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இங்கு இருக்கும் முனிசிப்பல்களும் கர்ணங்களும் லஞ்சத்தை வாங்கிக்கொண்டு ஏதேதோ செய்துவருகிறார்கள். இவைகளை (இந்த லஞ்ச ஊழல்களை) தடுத்த நிறுத்தமானும் இதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமாறும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI N. GOPALA MENON :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, land has hitherto been regarded as the monopoly of a few. But opinion in the world is changing fast and it is now fairly well established that no person has got a right to own vast tracts of land which he can neither cultivate nor attend to properly. Especially in India there is this land hunger because of our vastly growing population and the increasing unemployment among our people. It is therefore necessary that a good land reform policy must be

1-15
p.m.

[Sri N. Gopala Menon] [21st December 1953]

implemented by the Government. It is true that a policy is adumbrated in the Five-Year Plan. But each State has its own problems and in every State there are certain districts with their own special problems which must be tackled by the State. After all the Government must consider that revenue from land is a most important source of revenue. Madras State has got a debt of nearly Rs. 70 crores. If we look into it, we will find that every day we have to give nearly Rs. 50 thousand to Rs. 60 thousand by way of interest and repayment of loans. Madras State has a very big burden at the present moment. It is necessary that this great burden must be reduced to a large extent. I would therefore suggest that the Government should appoint a committee to go into the very complicated problem of land reform in this State and see that there is contentment in the land among the landed classes as well as among the peasantry. If this is not done, and if the Government simply bide their time, conceive in silence and secrecy a land reform policy and publish it overnight, there may be difficulties in the way. Public co-operation must be taken and a committee must be formed as early as possible to see that there is a good land reform policy for the State. Speaking of Malabar, I know that it is one of the districts in the State where land reform is absolutely essential. The land problem there is very complicated, as there is a clash of interests between the janmis and the tenants, the capitalists and the labourers and these will have to be solved. There is no use of shelving this problem. It must be faced with determination and a solution must be found which will be fair to all persons concerned. Already the lingering way in which the unfortunate Malabar tenancy legislation is going on for the last several years has made the people feel doubtful and hesitant about the outcome of the measure. It is therefore necessary that something must be done quickly which will satisfy the people. It is not merely that some people have got to be placated; what is fair and just has got to be done to all the people whether they are articulate or inarticulate, and whether representations are made to the Government or not. If the Government are imbued with this single object that justice must be done to both landlords and tenants, then a scheme can easily be evolved which will satisfy all the people.

1-20
p.m.

“ I request that those responsible for the tenancy legislation in Malabar should do it soon, lest conditions in Malabar should slip out of our hands, and it may become too late for us to do anything. Therefore, it is necessary that something must be done fairly well and that too fairly quickly, and also in a way that will satisfy all persons.

“ It is necessary that a suitable method must be adopted whereby a large number of people can be given land. There is, as I said, land hunger in the country, and there are enormous tracts of waste lands both in Malabar and in other districts. These lands can be distributed among the landless. Of course, there is the non-official *bhoodan* movement which is trying its best to see that lands are distributed among the landless. But the Government with their resources and initiative can do this much more

21st December 1953] [Sri N. Gopala Menon]

quickly and efficiently. As many hon. Members in this House have repeatedly said, there are waste lands, both private and Government, which can well be distributed among those who are landless. I am sure that the land revenue of the Government will increase by the distribution of these waste lands among the landless, and the landless people also will, to a large extent, be satisfied, because they will have lands to cultivate. One hon. Member referred to the Wynaad Colonization Scheme. I understand that a pittance of about Rs. 1,800 is given to a person to settle himself in a portion of Wynaad territory, to construct a house and to live therein. This amount is given to a person who has practically nothing to fall back upon. This is much too small an amount for any one to cultivate the land, improve and develop it, and also to have one's own house on the land to look after oneself and one's family. Where a hilly tract is sought to be developed, the Government must not be niggardly but be a little more generous in the amount they give. More generosity is not enough. The Government must see that the amount is properly spent, for I know that in a large number of cases in Wynaad, people have misapplied the money which the Government gave them. The money is given in such dribblets that it is sometimes of no use to persons on whom benefit is sought to be conferred. One has to take into consideration the several aspects of this question. I hope the Government will formulate a land revenue policy ere long, and see that some equitable adjustment of land is effected. Of course the Government will have to fix the ceiling and the floor levels of holdings and also the minimum extent of land from which a person cannot be evicted. These are all things regarding which I do not wish to enter into details. But I shall be happy if the Government will accept the suggestion to constitute a committee to go into this matter in detail. Especially in Malabar, something must be done quickly. If land reform is delayed, things may become worse in that unfortunate district of Malabar.

“ Sir, with these words I conclude.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I shall not take much of the time of the House on reiterating the points emphasized by the hon. Mover of the cut motion. While agreeing with the issues raised by the hon. Member Mr. Kanaran, I have got to add the following. I also have given notice of a cut motion to the same Demand to urge the need for the postponement of the collection of kist to the next fasli year. The Government of Madras by their recent Ordinance have come to the aid of the agriculturists, because they realized that, due to the paucity of rains for the past six or seven years consecutively, the agriculturists had been put to great losses, and that they had been almost on the verge of starvation. There was no vegetation worth the name in the Chingleput district, with the result people took to unlawful means of eking out their livelihood. To the utter disappointment of some of us, agriculturists have taken to illicit distillation of liquor not because they like illicit distillation but because they could

[Sri K. Vinayakam] [21st December 1953]

not find any alternative means of livelihood. Then, Sir, the weavers, who were not accustomed to agriculture, have now taken to agriculture. They find it is not paying. Having all these things in the background, the Government of Madras were good enough to pass an Ordinance declaring a moratorium for the benefit of the agriculturists. But the Government have not taken sufficient care to ensure agricultural credit facilities in the absence of individual landlords in the mufassal coming to the succour of the agriculturists. The object of the moratorium may be good. But it does not serve the purpose of the agriculturist to the fullest extent. What is the situation created in the villages now? There are private money-lenders in villages (who are themselves landlords) and they have begun to think that it is useless to go to the aid of the small agriculturists for they do not know what the policy of the Government next year will be? The Government may extend the period of the moratorium. The position in the villages is not secure. So the money-lender does not come to the aid of small individual agriculturists and the landlord also does not come forward to help the agriculturists by way of supply of seeds, manure, etc. We crave the Government to consider the desirability of giving them additional agricultural credit facilities in the villages by starting more co-operative credit societies and by being more liberal in the grant of takkavi loans. The object of the Government is to aid agriculture. I would request the Government to be magnanimous enough and not to press the agriculturists to pay this year's kist in this year itself. I do not want that the Government should remit the kist totally. It is the right of the Government to collect the kist. But this year I request Government to postpone the collection of kist. I know the great hardships of the agriculturists in the villages. Just now rains have come, just now agricultural operations have begun, and just now they have gone to the paddy fields. They are going to harvest their crop in two or three months. If the Government should insist upon the collection of the kist this year, that will be a great hardship on the poor agriculturist. I know that the Government cannot go on without funds. I know that the Government cannot be a bankrupt Government for a long time. But all that I want is the postponement of the collection of kist to the next fasli year, which commences in April next. The Government can collect the kist then. Without this assistance, the passing of the Ordinance declaring moratorium will be nothing but a farce. I know I am using strong language. It is only lip sympathy that has been shown. It is only an eye-wash to tell the people that the Government are doing good to them."

1-30
p.m.

"Then, Sir, I come to another aspect of the question. With the very limited experience I have in the Legislature, I have found that the important question agitating our minds is the grant of poramboke lands to the landless poor. My pitiable experience with the Hon. the Minister for Land Revenue is this. I have approached him in connexion with some cases which could not be decided by the departmental authorities. In all those cases, I have found that the departments stick to the orders that they have

21st December 1953] [Sri K. Vinayakam]

already passed and no useful purpose is served by approaching the Hon. Minister in his room to reconsider the decision taken by his subordinate officers. If that is the attitude which the department should develop, woe unto us; no help could be rendered to the people.

“ Now, I want to point out how the Revenue department works as far as Chingleput district is concerned. In that district there are two very famous places, namely, Tirukkazhikundram and Mahabalipuram. These places attract tourists, luminaries and big men from other countries. Even big politicians and men in high positions all over India come to Madras and develop a fancy to visit Mahabalipuram. I do not grudge the facilities given to them. But what do the Revenue officials do? The Collector or the Tahsildar stationed in Chingleput accompanies such luminaries to Mahabalipuram with the result that the work of the Revenue department suffers to a great extent. Once a month we hold a meeting of the Food Committee or the Prohibition Committee and we find to our dismay that the Tahsildar and the Collector are absent. When we ask for an explanation, it is stated that the President of India has come down and the official has gone with him to Mahabalipuram. Sometimes it is said that some big man has come from another country and the net result is that the Collector or the Tahsildar, as the case may be, is invariably absent. I suggested even in my speech on the last budget that one more official might be posted, that he might be designated as the liaison officer who might be entrusted with this work, and that the legitimate duties of the Revenue official should not be jeopardised in the interests of the people. I reiterate it now also.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The House will now rise for lunch and meet again at 3 p.m.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ Then, I shall continue my speech in the afternoon, Sir.”

DEPUTY SPEAKER :—“ No, I have given the hon. Member ample time. He wanted only two minutes and I have given him more than six minutes. The House will now rise for lunch.”

(After lunch—3 p.m.)

* SRI M. PALANIYANDI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று இந்த நில வருமானம் சம்பந்தமான மான்யத்தின் மீது பேசும்போது, நண்பர்கள் கொடுத்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிப்பதோடு, என் பேரிலுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையைப் பற்றியும் பேச விரும்புகிறேன்.

“ ரெவினியூ இலாகாவால் வசூலிக்கும் கிணறு மான்யத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன்.

“ நிலவரி வசூலைப்பற்றி பேசும்போது, அந்நிய ஏகாதிபத்தியம் இந்த நாட்டிலே எந்த முறையில் வரி வசூல் செய்ததோ, அதே முறையில் தான் இப்பொழுதும் வசூல் செய்யப்படுகிறது. சிறிய சிறிய விவசாயிகளிடமிருந்தும், ஏழை விவசாயிகளிடமிருந்தும் பழைய முறையிலேயே வசூல் செய்யப்படுகிறது. அவர்களுக்கு மேலும் மேலும் பாரம் அதிகமாக இருக்கக் கூடிய அதே நேரத்தில் பெரும் பணக்கார மிராசதார்களுக்கும், பெரிய

[Sri M. Palaniyandi] [21st December 1953]

நிலப் பிரபுக்களுக்கும் அதிக வரி விதிக்கப்படாமலிருக்கிறது. எழைமக்களிடமிருந்து தான் அதிக வரி வசூல் செய்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றியமைக்கவேண்டும்.

“இந்தச் சபையில் பேசிய அங்கத்தினர்களெல்லோரும் தங்களுடைய இடங்களில் நில வரி வஜா செய்யப்படவேண்டுமென்றும், அங்கிருக்கும் மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்றும் கூறினார்கள். ஆனால், இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையைப்பற்றி நிச்சயமாக இப்பொழுதிருக்கும் பொருளாதாரத்தினுடைய நிலைமையில் நாங்கள் சொன்ன காரியங்களையெல்லாம் செய்யவேண்டுமென்றால் அநேக கோடி ரூபாய் வேண்டியிருக்கும்.

“முதல் மந்திரி கனம் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் ஒரு பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பதுபோல், மத்திய அரசாங்கம் சுமார் 100 கோடி ரூபாய் வரையில் ராணுவத்திற்காகச் செலவு செய்வதை நிறுத்தி, இந்த நாட்டு மக்களின் சுபீட்சத்திற்காக, அவர்களுடைய நல்வாழ்வுக்காகச் செலவிடவேண்டுமென்ற கருத்தை நானும் வற்புறுத்துகின்றேன். நம் முடைய சர்க்கார் இது சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தி, நம்முடைய ராஜ்யத்திற்குச் சரியான ஒரு பகுதியை வாங்குவதற்கான ஒரு காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுது தான் இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்தவர்களாகக் கருதமுடியும். இப்பொழுது இந்த ராஜ்யத்தின் வருமானத்திலிருந்து நாங்கள் சொல்லும் காரியங்களையெல்லாம் செய்யமுடியாது.

“எதோ சட்டசபைக்கு வந்து, அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய தொகுதியிலுள்ள மக்களுடைய குறைகளையும் கஷ்டங்களையும், அந்தப் பிராந்தியத்தில் சர்க்கார் செய்யவேண்டிய திட்டங்களைப்பற்றியெல்லாம் சர்க்காருக்குச் சொல்லுகிறோமேயொழிய, நாம் திரும்பிச் சென்ற பிறகு, அந்தப் பிரச்சனைகள் ஏதாவது கவனிக்கப்பட்டதா என்று பார்த்தால், ஒன்றும் இல்லை என்று தான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, பொருளாதார அடிப்படையே மாற்றியமைக்கப்படவேண்டும். பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களிடமிருந்து சரியானபடி வரி வசூல் செய்து, சிறு சிறு விவசாயிகளுக்கு வரியைத் தள்ளுபடி செய்வதற்கு வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“தக்காலிக் கடன் என்ற பெயரால் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கப் படுகிறதானது, சாதாரணமாக ஒரு ஜில்லாவுக்கு 50 ஆயிரம் ரூபாய், அல்லது 60 ஆயிரம் ரூபாய் என்று ஒதுக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு தாலுகாவுக்கும் சுமார் 10 ஆயிரம் அல்லது 20 ஆயிரம் என்று ஒதுக்கப்பட்டால், யாருக்கென்று அந்தத் தொகையை கொடுக்கமுடியும்? அந்தத் தொகையும் வசதியுள்ள பெரும் மிராசதார்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிறதேயொழிய எழை விவசாய மக்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. பல ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்த நில மதிப்பை வைத்துக்கொண்டு நிலத்தின் விலையை பரிசீலிப்பதால், கூட்டுறவு பாங்குகள், நில ஆடமான பாங்குகள் போன்றவற்றில் ஸ்டீடிபிகேட் எடுத்து கடன் வாங்கும் வசதி சரியாக இல்லை. ஆகவே, எழை விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கடன் வசதி கிடையாது. தக்காலிக் கடன் ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே கொடுக்கப்படுவதைத் தவிர்த்து, எழை மக்களுக்கு கூட்டுறவு பாங்கி மூலமாக கிடைக்க வழி செய்யவேண்டும். நல்ல முறையில் இந்த ராஜ்யத்தில் உணவு உற்பத்தி ஏற்படவேண்டுமானால், எழை எளிய விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கடன் வசதி போன்ற வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கான ஒரு இயந்திரத்தை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

“இன்னும் கிராமங்களில் பட்டாக்கள் மாற்றப்படாமல் இருப்பது ஒரு பெரும் பிரச்சனையாக இருக்கிறது. கணக்குப் பிள்ளை, முன்சிப் முதல் மேல் அதிகாரிவரையில் முன்பிருந்த அமைப்புதான் இன்றும் இருக்கிறது. கணக்குப் பிள்ளையைக் கேட்டால், அவருக்கு ஏதாவது தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். அவர்கள் இன்று 20 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு குடும்பத்தை நடத்த முடியாமல் இருக்கிறார்கள். கிராம அதிகாரிகளை முழுநேர ஊழியர்களாகவோ, அல்லது மரியாதைக் குரியவ

21st December 1953] [Sri M. Palaniyandi]

ராகவோ இன்று அரசாங்கம் கருதாத காரணத்தினாலும், அவர்கள் சம்பளத்தில் இன்று காலத்தள்ளமுடியாமல் இருக்கிற ஒரு காரணத்தினாலும், ஆயிரக்கணக்கான பட்டாக்கள் மாற்றப்படாமல் இருக்கின்றன இதனால், விவசாயிகள் கடன்வாங்க முடியாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டுக்கு சய ராஜ்யம் வந்துவிட்டது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம்; ஆனால், அதே நேரத்தில் இம்மாதிரியான தொந்தரவுகள் மக்களுக்கு இருப்பதனால் சயராஜ்யம் கிடைத்ததனுடைய வாசனையுடைய அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. பட்டா மாற்றப்படவேண்டிய விஷயம் உடனடியாக கவனிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“இந்த ராஜ்யத்தில் புரம்போக்கு நிலங்களிருப்பதை சர்வே செய்ய வேண்டும். அப்படிச் சர்வே செய்யாததின் காரணமாக இன்றைக்கு எந்த அளவு புரம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன என்று தெரிந்துகொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. ஹரிஜன மக்களும் ஆதித் திராவிட மக்களும் தங்களுக்கு நிலம் வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு மனுச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி மனுச் செய்துகொண்டிருந்தும் பாதை புரம்போக்கு, ஓடைப் புரம்போக்கு என்றெல்லாம் காரணமாகாட்டி தட்டிக் கழிக்கப்பட்டு விட்டன. ஆனால், அதே சமயத்தில் கிராமங்களிலுள்ள நல்ல வசதியுள்ளவர்கள் பணத்தைக் கொடுத்தோ தங்களுடைய செல்வாக்கைக் கொண்டோ வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். பல கிராமங்களில் நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர்கள் விலத்திரைமுள்ள ஏரிகள் இருக்கும்; ஆனால், தண்ணீர் தங்காது. அவைகளையெல்லாம் வசதியுள்ளவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகையால், நிலங்கள் நிச்சயமாக சர்வேசெய்யப்பட்டு, அங்கிருக்கும் ஏழை மக்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“கடன் ஒத்திவைப்பு அவசரச்சட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், அங்கிருக்கும் லேவாக்ரெவீக்காரர்கள் கடன் கொடுப்பதை நிறுத்திவிடுகிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குக் கொடுபடவேண்டிய கடனையும் விவசாயிகள் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்பு அவசரச்சட்டம் உண்மையாக விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்றால், கூட்டுறவு சொசைட்டிகளுக்குக் கொடுபடவேண்டிய கடனும் ஒத்திவைக்கப்படவேண்டும்.

“1949-வது ஆண்டிலே கிணறு வெட்டுவதற்காக மான்யம் கொடுப்பதற்கு ஒரு திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. ஒவ்வொரு கிணறு வெட்டுவதற்கும் 300 முதல் 500 ரூபாய் வரையில் கொடுத்தார்கள். மான்யம் வாங்கிய விவசாயிகள் அந்தப் பணத்தைக்கொண்டும், தங்களுடைய பணத்தை போட்டும் கிணறு வெட்டுகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் 24 அடி, 22 அடி என்று அவர்கள் சக்திக்குத் தகுந்தாற்போல் வெட்டுகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் மான்யத்திட்டத்தின் பிரகாரம், முழு ஆழமும் வெட்டாத ஒரு காரணத்தினால், அவர்கள் பெற்றுக்கொண்ட அந்த மான்யத் தொகையை திருப்பிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் ரெவினியூ அதிகாரிகள் தாக்கீது அனுப்புகிறார்கள். ஏழை விவசாயிகள் அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள்; ஏனென்றால், அந்தப் பணத்தை அவர்கள் ஏற்கனவே கிணறு வெட்டுவதற்காக உபயோகப்படுத்தி விட்டார்கள். இம்மாதிரி அவர்கள் வாட்டி வதைக்கப்படுகிறார்கள் என்று கனம் நிதி அமைச்சர், நிலவரி அமைச்சர் அவர்களிடம் பல தடவை சொல்லியிருக்கின்றேன். ஆகவே, கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்களை இந்த கிணறு மான்ய திட்டத்தின் காலத்தை ஒத்திப்போடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மத்திய அரசாங்கத்தார் உணவு உற்பத்திக்காகவும், இன்னும் முன்னேற்றத்திற்கான பல திட்டங்களைப் போட்டும் பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறது. ஆனால், இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் கிணறு மான்யத்திட்டம் சம்பந்தமாக அலட்சியமாக இருப்பது வருந்தத்தக்கது. ஆகையால் கனம் மந்திரி அவர்கள் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பெரும் மான்யத்தை இந்த ராஜ்ய மக்களுக்குக் கொடுத்து கிணறு மான்யத்தை ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

[21st December 1953]

3-10
p.m

* SRI K. R. NALLASIVAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரிக்கின்ற முறையில் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகின்றேன். அதாவது, இன்றைக்கு நிலவரியை வசூல் செய்யக் கூடிய இயந்திரம் இருக்கிறதே இது மிகவும் நம்முடைய இயந்திரம். ஒரு காலத்தில் வெள்ளைக்காரர்கள், அன்னியர்கள் நம்முடைய தேசத்தை ஆண்டு வந்தார்கள். நம்முடைய தேசம் சுதந்திரம் பெற்ற பின்னரும் கூட நிர்வாக அரசியல் நல்லமுறையில் அமைக்கப்படவில்லை. அதன் காரணமாக காங்கிரஸ் அரசாங்கம் பிரமாதிமமாக ஒன்றும் சாதித்து விடாவிட்டாலும் அவர்கள் செய்யும் ஒரு சில நல்ல காரியங்களும் எந்தவிதமாகவும் ஜனங்களுக்குப் பயனற்றுப்போய்விடுகிறது.

“ கிராமங்களிலே கணக்குப் பிள்ளைகளும், குறிப்பாக மணியக்காரர்களும் தான் அக் கிராமத்தின் அதிகாரியின் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு மணியக் காரர் ஒரு ஹிட்ஸ். அவர்கள் எந்த சட்டத்திற்கும் கட்டுப்படவார்களாக இல்லை. அவர்களிடத்திலே எவ்வளவு பெரிய சட்டம் போட்டாலும் சரி அது அவர்களை பாதிக்கவோ அடக்கியோ விடாது. அவர்களுடைய கொடுமை மக்களை ஒன்றும் பாதிக்கக்கூடாது. அதற்கு ஒரே வழி நிலவரி வசூல் செய்யும் பொறுப்பை கிராமப் பஞ்சாயத்துகளிடம் விட்டு விட்டு கிராம மணியகாரர் முறையையே ஒழித்துக்கட்டவேண்டும். அப்பொழுதுதான் காந்தியின் கனவுகள் நனவாகும்.

“ அடுத்தபடியாக, கிணறு வெட்ட மானியம் கொடுத்தது. இம்மானியம் சீக்கிரத்தில் கிடைப்பதில்லை. இதை வாங்குவதிலே கிராம மக்கள் பட்ட அல்லலை இவ்வளவு என்று சொல்லமுடியாது. அரசாங்கம் கொடுக்கிறது. அதை வாங்குவதற்கு மக்கள் பல தடவை அவர்களிடத்திலே நடக்க வேண்டியிருக்கிறது. அம்மாதிரி நடப்பதிலேயே அவர்களுக்கு ஏராளமான செலவாகிறது. இம்மாதிரி ஏராளமாக அல்லல்பட்டு வாங்கும் பணத்தில் பெரும் பகுதி அங்குள்ள சிலருக்கும், மற்றும் இதர செலவுகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டி நேருகிறது. இக்கஷ்டங்களை எல்லாம் உண்டு பண்ணுபவர்கள் கிராமத்திலுள்ள மணியக்காரர்கள். இதை சர்க்கார் உணர வேண்டும்.

“ ஏழை விவசாயிகள் இன்றுள்ள நிலையில் மேலும் கடன் வாங்குவதற்கோ பயிரிடுவதற்கோ முடியாத நிலையில் இருக்கின்றனர். இப்போதே பெரும்பாலோர் பெரும் கடனுக்குள்ளாகி மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இச்சமயத்தில் நம் மதிப்பிற்குரிய கனம் ராஜாஜி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் தற்சமயத்திற்கு ஏழை விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு பெரிதும் உதவியாகவே இருக்கிறது. அவர்கள் இன்னும் குறைந்தது ஒரு வருஷத்திற்காவது இத் தொல்லையிலிருந்து விடுபட்டிருப்பார்கள். அந்த வகையில் நாம் ராஜாஜி அவர்களை பாராட்டவேண்டும். அப்படியிருந்தும் இன்றைக்கு பெரும்பாலும் விவசாயிகள் இன்னும் கஷ்டப்படக் கூடிய நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். ஓரளவு சிறு நன்மை ஏற்பட்டதே யொழிய இதனால் பூரண நன்மை அவர்களுக்கு உண்டாகவில்லை. ஆகையால் அரசாங்கம் இந்த விவசாயிகளின் விஷயத்தில் இன்னும் ஆக்கரை காட்டவேண்டும்.

“ இப்பொழுது பூமிதான இயக்கம் நடைபெறுகின்றது. இது விவசாயிகளின் உரிமையை வற்புறுத்தி பலரிடமிருந்து நிலங்களை வாங்கி ஏழைகளுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் பங்கிட்டுக்கொடுக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. இதனால் நாட்டில் விவசாயிகளுக்கும், ஏழைகளுக்கும் ஓரளவு வாழ்க்கைத் தரத்தில் முன்னேற்ற இயலும். மக்களிடையே தேசப்பக்தியும் ஓரளவு வளரும். இன்றைக்கு நாட்டிலே, மக்களிடையே தேசப்பக்தியை வளரச் செய்ய மிகவும் பாடுபட வேண்டும். இதுவே நம் நாட்டை பாதுகாக்க உதவியாக இருக்கும்.

“ நாட்டு மக்களிடையே தேசப்பக்தி வளர்க்க வேண்டுமென்ற குறைந்த பட்ச எண்ணத்தோடாவது சட்டசபையில் திருத்தங்கள் செய்யவேண்டும். இதனால் எதிர்க்காலம் சமீபசமாக இருக்கும். ஆகையால் சட்டசபையிலுள்ள எந்தக்கட்சிக்காரராயிருந்தாலும், ஆட்சியில் உள்ளவர்களும், அல்லாதவர்

21st December 1953] [Sri K. R. Nallasivam]

களும், பிறரும் பூமிதான இயக்கத்தில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குப் பிரித்துக்கொடுக்கும் நிலங்களுக்கு குறைந்த அளவிலாவது அல்லது ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் பீஸ் இல்லாமலாவது அந்தந்த விவசாயிகளுக்கு ஒதுக்கும் நிலங்களை பிரித்துக்கொடுக்க நாம் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்றும் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். அவ்வாறு சட்டம் செய்தால் மட்டும் முன்னேறிவிட முடியாது. உடனடியாக நிலச் சீர்திருத்த சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். இந்த நிலையில் என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த மட்டில் நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் சில பிரதேசத்தில் பருவமழை பெய்யாது போய் விட்டது. அங்குள்ள விவசாயிகள் கூட்டுறவு பாங்குகளில் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். தவிர தனிப்பட்டவர்களிடம் வேறு கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவுக்கிடையில் அரசாங்கத்திற்கு வேறு வரி செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களால் வாங்கிய கடன்களையும், பிறரின் ஒத்தாசையைக்கொண்டு செய்தவைகளையுமே திருப்தி செய்யலோ, கொடுக்கலோ இயலாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந் நிலையில் அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு வரி கட்ட இயலாமல் மிகவும் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆகையால் இச் சமயத்தில் அரசாங்கத்தார் விவசாயிகளை இப்போது உடனே வரி செலுத்தும்படி தொந்தரவு செய்யாமலிருந்தால் அவர்கள் தற்சமயம் பெய்திருக்கும் ஓரளவு மழையில் வாழ்க்கைத் தரத்தில் முன்னேற முடியுமென்று கூறலாம். இப்பொழுது பெய்திருக்கும் மழையினால் இவ்வாண்டு தங்கள் நிலங்களை நன்கு பயிரிட்டு நல்ல மகசூல் கண்டு அதனால் வரும் லாபத்தைக்கொண்டு அடுத்த ஆண்டு அவர்களால் வரி கட்ட வசதியாக இருக்கும். அதற்கான சலுகைகளை அரசாங்கத்தார் செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை ராஜாஜி அவர்கள் செய்து அவர் ஆட்சி காலத்திலேயே நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வருவார் என்று நினைக்கிறேன். இதற்கான நடவடிக்கைகள் உடனடியாக எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

* SRI G. GOVINDAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது 3-20 p.m. கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் நில வருமான கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வர்த்தகர்கள் பேசப் பிரியப்படுகிறேன். இப்பொழுது நிலவரி பழைய முறையில் தான் வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்த நிலவரியை வாங்கித்தான் நமது சர்க்காரை நடத்த வேண்டியது அவசியம் என்று எல்லோரும் அறிந்ததே. சர்க்காரை நடத்த வேண்டும் என்றால் மழை நன்றாகப் பெய்யவேண்டும். மழை இல்லாவிட்டால் கஷ்டப்பட வேண்டியதுதான். இதை சர்க்கார் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். மழை இல்லாத கஷ்டத்தோடு மற்றொரு இடஞ்சுல்கூட இருக்கிறது. அதாவது இந்த வெள்ளாட்டின் கஷ்டம். கிராமங்களில் சிலர் வெள்ளாட்டை வைத்துக் கொண்டு கிராமங்களிலும் மலைப் பிரதேசம் இல்லாத இடங்களிலும் தொந்தரவு கொடுத்து கொண்டு வருகிறார்கள். இதை நமது சர்க்கார் கொஞ்சம் கவனித்து அதற்கு வேண்டுமென செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

“அடுத்தபடியாக ஐந்து வருஷ திட்டத்திற்கு வேண்டிய நீர்பாசன வசதிகள் செய்வதற்காக பல திட்டங்களைத் தயார்செய்து இப்பொழுது அவைகளை அமுல் நடத்தப் போகிறார்கள். அதன் கீழ் அமராவதி நீர்தேக்க் திட்டத்தையும் இன்னும் பல திட்டங்களையும் அதன் கீழ் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த வைகை நீர்தேக்க திட்டமானது எங்கள் கீழ் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பெரும் அளவிற்கு பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. நாங்கள் அதைப்பற்றி தூது வந்து சொன்னாலும் அதை கவனிப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்த வைகை நீர்தேக்க திட்டம் யாரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்பதைப்பற்றி சில வார்த்தைகளைச் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். இந்த வைகை திட்டமானது பாண்டியன் காலத்திலிருந்து ஆரம்பித்த பிறகு ரெகுநாத சேதுபதி மன்னன் காலத்தில் கிளப்பி இருக்கிறார்கள். இந்த நீர்த் தேக்கம் கட்ட வேண்டிய காரணம் என்னவென்றால் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் மதுரையிலிருந்து சுமார் 80 மைலுக்கு கிராமங்களில் மழை காலத்தில் தண்ணீர் நிலங்களில் தேங்கி

[Sri G. Govindan] [21st December 1953]

கிழக்கில் உள்ள நிலங்களை அழித்து இடித்து விடுகிறது. அதனால் அந்த தண்ணீர் சேதமாகாமல் இருப்பதற்காக இந்த அணைக்கட்டை கட்ட வேண்டும் என்று திட்டம் தயாரித்து அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளும் செய்தார்கள். அதன் பின்னர் வெள்ளைக்காரர் ஆட்சி காலத்தில் பெரியார் நீர்தேக்கத்தைக் கட்டினார்கள். அப்பொழுதிருந்த வெள்ளைக்காரர் பிஷ்ரதுரை இதை ஆட்சேபித்து அரசாங்கத்துடன் எதிர்த்துப் போராடினார். அப்பொழுது அவருடைய கேஸ் தோற்றுப் போய்விட்டது. இந்த திட்டம் அவர்கள் காலத்தில் நமது ஊங்கிரஸ் சர்க்கார் 1947-ம் வருஷம் சுதந்தரம் கிடைத்த பின் எடுத்துக் கொண்டேவந்து நிறைவேற்றவேண்டும் என்று சிந்தித்தார்கள். அதற்கு வேண்டிய யற்சியும் செய்தார்கள், பிறகு அப்பொழுது மராமத்து இலாகா மந்திரியாக இருந்த கணம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் காலத்தில் 1949-ம் பரமக்குடியில் கூட்டத்தைக் கூட்டி இதைப் பற்றி பரிசீலித்து ராமநாதபுரம் ஜில்லா கீழ் பக்கத்தில் இது பாதிக்கப்படுகிறது ஆகையால் இதைக்கொஞ்சம் கவனித்துச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டோம். அதை அவர் கவனிப்பதாகச் சொன்னார். பின் ஒன்றும் செய்யவில்லை. சுமார் இருந்துவிட்டா. இப்பொழுது இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றுள்ள மராமத்து இலாகா மந்திரி கணம் சேதுபதி ராஜா அவர்கள் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவாசிகளை எந்த விதத்திலும் இந்தத் திட்டம் பாதிக்காது திருப்பத்தூர் சிவகங்கை பிரதேசங்கள் சௌகரியமடையப் போகிறது என்று சொல்லி ஒரு அறிக்கை விட்டார். அதை நாங்கள் நம்பிக் கொண்டிருந்தோம். பிறகு ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள் இதனால் மதரை ராமநாதபுரம் வாசிகள் நன்மை பெறப் போகிறார்கள், ஆகையால் இதற்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் கிடையாது என்று சொன்னார். அதைக்கேட்டு சந்தோஷம் கொண்டிருந்தோம். இப்படி இருக்கும்போது நான்கு நாட்களுக்கு முன் மதுரை மெம்பரான கணம் தினகரசாமி தேவர் பேசும்போது இந்த அணையைக் கட்டுவதால் அரசாங்கத்தை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். திருமங்கலம் பக்கம், அங்குள்ள கள்ளர்கள் முதலியவர்களுக்கு வேண்டிய நன்மையைச் செய்வதற்காகத் தான் இதைக் கொண்டு வந்தார்கள், அதற்கு அரசாங்கத்தை பாராட்டுகிறோம் என்று சொன்னார். மற்றும் அந்த வைகைத் திட்டத்திற்கு வேண்டிய கால்வாய் வெட்டுகளுக்கு ஆயிரம் பேர்களை அழைத்து வந்து கூலி இல்லாமல் வெட்டிக் கொடுக்கிறோம் என்றும் சொன்னார். இந்த வைகைத் திட்டத்தைப் பற்றி பேசாமல் இருக்கலாம் என்றிருந்தேன். ஆனால் அவர் பேசிய பிறகு அதைப் பற்றி பேசவேண்டும் என்று பேச முன்வந்தேன். அவ்விதம் பேசுவதற்கு கணம் தினகரசாமி தேவர் சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு அவரை நான் பாராட்டுகிறேன். நான் இப்பொழுது ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த நீர்த்தேக்கத்தின்கீழ் இராமநாதபுரம் ஜில்லா முதலிய இடங்கள் பாதிக்கப்படுமானால் அங்கிருந்து வரக்கூடிய நிலவருமானம் குறையத்தான் செய்யும் என்பதை சர்க்காருக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறேன். காரணம் கீழ் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலுள்ள 80 மைல் நீளத்திற்கு விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் வகை செய்யாமல் ஏற்கெனவே இருக்கும் எங்கள் ஜில்லாவிற்கு தண்ணீர் இல்லாமல் திருமங்கலத்திலுள்ள புஞ்சை நிலங்களை நஞ்சை நிலங்களாக்குவது சரியல்ல. இது எப்படி இருக்கிறது என்றுல் ஏற்கெனவே பகிக்கிறது என்று அழுது கொண்டிருக்கும் பிள்ளைக்கு பால் கொடுக்காமல் இனிமேல் பெறப்போகும் பிள்ளைக்கு பால் உற்பத்தி செய்கிறோம் என்று சொல்லுவது போல் இருக்கிறது. இதில் இந்த மாதிரியான தொந்தரவுகள் ஏற்படுகின்றன. பரமக்குடியிலுள்ள பல பஞ்சப் பிரதேசங்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கும் என்றும் நம்பி இருந்தோம். இன்றைய தினம் ஸ்ரீமான் ராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் பல காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார். இந்தத் திட்டத்தை மாற்றியமைப்பதற்கு திட்டம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். உதாரணமாக பரிமாறுகிறவர்கள் நம்மவராக இருந்தால் தான். கடைசி பந்தியிலிருந்தாலும் பரவாயில்லை. 14-10-1953-ல் கணம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒரு அறிக்கை விடப்பட்டதற்கு ஆட்சேபித்து நாங்கள் ஒரு அறிக்கை கொடுத்தோம். அதற்கு ஒரு மாதம் சென்ற பிறகு ஒரு பதில் கிடைத்தது. என்ன கிடைத்தது? இந்த வைகை நீர்த்தேக்கத் திட்டத்தை அங்குள்ள ஏம்.

21st December 1953] [Sri G. Govindan]

எல். ஏ-க்களைக் கேட்டுக் கலந்தகொண்டு செய்கிறோம் என்று சென்னூர். ஆனால் இப்போழுது இரண்டு மாதங்களாகிறது ஏறக்குறைய இன்றைக்குப் இன்னும் 15 நாட்களுக்கெல்லாம் கல்நாட்டு விழா ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள். எந்தவிதமாக செய்யப்போகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. நில வரி அவசியம்தான்; அந்த நிதியின் பேரில்தான் சர்க்கார் நடக்கிறது என்பதை மக்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு ஆபத்து இருக்கிறது. ஆனால் மதுரையிலிருந்தும், ராமநாதபுரத்திலிருந்தும் வரி வசூலிக்கப்படும் என்று நினைத்தால் மக்களுக்கு நன்மை செய்கிறதா இத்திட்டம் என்பதை யோசிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நான் அரசாங்கக் கட்சியாக இருந்தபோதிலும் எனக்கு பாதகம் வரும் என்று நினைத்தால் அதை எதிர்த்துப் போராட வேண்டியது தான் என்னுடைய கடமையாக இருக்கிறது. இன்னும் ஒன்றை குறிப்பிட்டுப் படுத்த விரும்புகிறேன். சர்க்காரிலேயே இந்த முறையைச் செய்தால் பக்கத்தில் வரி வசூல் செய்வது முடியாது. மற்றொன்றிற்கு சந்தோஷப் படுவதாக கனம் தினகரசாமி தேவர் சொன்னார். உசிலம்பட்டி முதலிய இடங்களிலுள்ளவர்களுக்கு இப்பொழுது பத்து லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப் படுகிறது. ஒரு வருஷத்திற்கு அது இன்மேல் லாபம் என்று சொன்னார். அது மட்டும் அல்லாமல் பல நன்மைகளும் ஏற்படும் அதற்கு சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன், என்னுடைய தொகுதி மக்களும் அதைப் பாராட்டுகிறார்கள் என்றும் சொன்னார். ஆனால் அதனால் இடஞ்சல் இருப்பதை அவர் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். நமது சென்னை அரசாங்கத்தில் ஐந்து வருஷ திட்டத்தில் எவ்வளவு நீர்த் தேக்கத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் ஒவ்வொன்றையும் பரிசீலனை பண்ணவேண்டும். ஆனால் மதுரையில் எடுத்துக் கொண்ட நீர்த் தேக்கத்திற்கு மட்டும் ஆட்சேபணை வரவேண்டிய காரணம் என்ன. அந்தத் தொகுதி எம். எல். ஏக்களைக்கலந்து கொண்டு என் முடிவுசெய்யக்கூடாது? அந்த மனப்பான்மை என் சர்க்காருக்கு உண்டாகவில்லை? ஒன்றைமட்டும் நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எங்கள் தொகுதி எம்.எல்.ஏக்களைக் கலந்து சிந்தித்து எல்லா விதமும் பிரயோசனப்படுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் கண்டிப்பாக கிளர்ச்சிக்கு இடம் உண்டாகிறது. அதை அரசாங்கம் உணரவேண்டும். எங்கள் தொகுதி மக்கள் கிளர்ச்சியைச் செய்வதற்கு ஒரு காரணம் உண்டாவதாக இருந்தால் அது பொம்பலும் வருந்தத் தக்க விஷயம் தான். ஏன் இதை திரும்பத் திரும்பத் சொல்லுகிறேன் என்றால் அந்த பக்கத்திலுள்ள மக்கள் இதைப் பற்றியே பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நானும் மாண்புமிகு எம்.எல்.ஏ. கனம் கிருஷ்ணசாமி அய்யங்காரும் அவர்களிடம் தூது வந்துவுடன் ராஜாஜி அவர்கள் 'என்னைப் பார்க்க வேண்டியது அவசியம் இல்லை, மாமரத்து மந்திரியைப் பார்த்தால் போதும்' என்று சொன்னார். நாங்கள் 4, 5 தினங்கள் டுன்பாகவே அவருக்கு ஒரு தந்தி கொடுத்து நாங்கள் வருகிறோம் என்று சொன்னோம். அப்படி இருந்தும் எங்களுக்கு அந்த விதமாக பதில் சொல்லிவிட்டார். மக்களுடைய பிரதிநிதியாகிய எம்.எல்.ஏக்களுக்கே இப்படி இருந்தால் சாதாரண மனிதர்கள் எப்படி அவரைக் காணமுடியும் என்பதைச் சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது அதனால் மக்களுக்கும் காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏக்களுக்கும் மனக் கசப்பு ஏற்படுகிறது. இது என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம். ஆகவே இந்த நீர்த் தேக்கத்தைக் கட்டும் முன்பு அந்தத் தொகுதி எம்.எல்.ஏக்களை கலந்து வேண்டியன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்."

* SRI S. P. THANGAVELU :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 3-30
இந்த ரெவினியூ மான்யத்தின்மீது பிரேரேபித்துள்ள வெட்டுப் பிரேரேணையை p.m.
ஆதரிக்கின்ற வகையில் நிலச் சீர்த்திருத்தம் சம்பந்தமாக இரண்டொரு
வார்த்தைகள் சொல்ல நான் விரும்புகின்றேன்.

"சிறிது காலமாக, கிராமப் பக்கங்களிலுள்ள விவசாயிகளெல்லாம் தங்களுடைய குறைகளைப் போக்கிக்கொள்வதற்கான ஒரு நிலச் சீர்த்திருத்தச் சட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டுவரும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த சர்க்கார் வந்து இரண்டு ஆண்டுகள் கடந்த பிறகும்

[Sri S. P. Thangavelu] [21st December 1953]

இன்னும் நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக யாதொரு நடவடிக்கையையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இது சம்பந்தமாக மக்களிடையே இன்று ஒரு பெரும் கிளர்ச்சி நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றது.

“தஞ்சை ஜில்லா சம்பந்தப்பட்டமட்டில் அந்த ஜில்லாவில் நடந்த பெரும் கிளர்ச்சியின் காரணமாக, ஒரு நிர்ப்பந்தத்தின் பேரில் சர்க்கார் ஒரு அவசரச் சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அதே மாதிரி மற்ற ஜில்லாக்களிலும் கிளர்ச்சி நடத்தித்தான் தங்கள் குறைகளைப் போக்கிக்கொள்ளவேண்டும் என்ற நிலையில் மக்கள் இன்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் இருந்த அதே சூழ்நிலைதான் மற்ற ஜில்லாக்களிலும் இருக்கிறது. இருந்தபோதிலும் சர்க்காரின் பேரிலே ஒரு நம்பிக்கை வைத்திருப்பதன் காரணமாக, அவர்களுடைய குறைகள் தீர்க்கப்படாமலிருக்கிறது என்று நான் கருதுகின்றேன். அதனால்தான் அவர்கள் இதுவரையில் எந்தவிதமான கிளர்ச்சிகளிலும் ஈடுபடவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், சர்க்கார் அவர்களுடைய குறைகளைப் போக்குவதற்கு சீக்கிரம் நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று மக்கள் இன்னும் ஏதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மக்கள் சர்க்காரின் பேரில் ஒரு நம்பிக்கை வைத்துக்கொண்டிருப்பதை சர்க்கார் இன்னும் உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை.

“இந்தப் பிரச்சனையானது சர்க்காரின் பரிசீலனையில் இருந்துவருகிறது” என்று கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன் பேசியதாகப் பத்திரிகையில் நான் பார்த்தேன். இதற்கு ஒரு சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு முன்பாக, கிராமங்களிலுள்ள நிலையை நேரடியாக மக்களின் பிரதிநிதிகளின் மூலமாகத் தெரிந்து, அவர்களுடைய குறைகளை நன்றாக அறிந்து அதன் பிறகு அதற்குத் தகுந்த ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவிற்கும் இப்போன்ற சட்டம் வரும் என்று அங்குள்ள ஏழை விவசாயிகள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் பெரிய நிலச் சவாந்தார்களெல்லாம் நிலங்களில் பயிர் செய்துகொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு அந்தச் சட்டத்தினால் எந்தவிதமான பலனும் ஏற்படாமல் போகவேண்டுமென்று திட்டமிட்டுக்கொண்டு, அவர்களாலானதைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுமே யானால், விவசாயிகளுக்கும் குத்தகைதாரர்களுக்கும் புதிய உரிமைகள் கிடைத்துவிடும். அந்த உரிமைகள் அவர்களுக்குக் கிடைத்துவிடாதபடி நிலச் சவாந்தார்கள் சில முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்ற இரண்டு வருஷ காலமாகவே, பெரும் பெரும் நிலச்சவாந்தார்கள் தங்களுடைய குத்தகைக்காரர்களை நிலங்களிலிருந்து அகற்றிவிட்டார்கள். அதனால், இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் குத்தகைதாரர்களாக இருந்த விவசாயிகளெல்லாம் கூலிகளாகத் தெருக்களில் அலையும்படியான நிலையில் இருக்கிறார்கள். இதே நிலைமை நீடித்துக்கொண்டிருக்குமேயானால், எப்படி நெசவாளர்கள் கூட்டங் கூட்டமாக நூற்றுக்கணக்கில் கிராமங்களை விட்டு நகரங்களுக்கு பிச்சைக்காரர்களாக வந்துகொண்டிருக்கிறார்களோ, அதே போல் விவசாயிகளும் நகரங்களை நோக்கி புறப்பட்டுவிடுவார்கள். ஏதோ சட்டசபை அங்கித்தினர்களாகிய நாங்கள் அவர்களுடைய குறைகளை சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக எடுத்துச்சொல்லுகிறோம் என்று சர்க்கார் நினைத்துக் கொள்ளாமல், உண்மையாகவே விவசாயிகளுடைய நிலைமையை நேரடியாக அறிந்து அதைச் சீர்படுத்தவேண்டுமென்கிற அக்கரையின் காரணமாகக் கூறுகிறோம் என்று சர்க்கார் உணர வேண்டும்.

“நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு மீண்டும் நிலம் கிடைத்து அவர்கள் விவசாயம் செய்யும்படியான முறையில், மிராசதாரர்களைக் கட்டாயப்படுத்தும்படியான ஒரு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டு வரவேண்டும். அதற்கு முன்பாகவே, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிற்குக் கொண்டுவந்த மாதிரி திருச்சி போன்ற மற்ற ஜில்லாவிற்கும் பொருந்தக் கூடிய முறையில் ஒரு அவசரச் சட்டத்தை சர்க்கார் பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அவைதான் ஒரு அவசரச்சட்டம் பிறப்பித்து அவர்களுடைய குறைகளைச் சர்க்கார் போக்காவிட்டால், ஒரு பெரும் கிளர்ச்சி ஏற்படும்; விவசாயத் தொழிலாளிகளெல்லாம் நெசவாளர்களைப் போல் நூற்றுக்கணக்காக நகரங்களுக்குப் போய் பிச்சை எடுக்கக்கூடிய

21st December 1953] [Sri S. P. Thangavelu]

நிலைதான் ஏற்படும். இந்தமாதிரி அவசரச் சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு முன்பாக பெரும் பெரும் நிலச் சுவாந்தார்கள் தாங்களே நேரிலே சொந்தமாக விவசாயம் செய்யாத நிலங்களை விவசாயிகளுக்குக் குத்தகைக்கு விட வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தக்கூடிய ஒரு சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும். அதைச் செய்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

“இரண்டொரு இடங்களில் தவிர, இப்பொழுது குத்தகைக்கு விட்டிருக்கின்ற நிலத்தின் விளைச்சலுக்கும், குத்தகைக்கும் சம்பந்தமில்லாத முறையில் குத்தகை வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். குத்தகைச் சீட்டில் ஒரு பங்கு என்று எழுதி வாங்கிக்கொண்டிருந்தாலும், இரண்டு பங்காக வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதுமாதிரி திருச்சி ஜில்லாவில் சில இடங்களில் நடக்கிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

“விவசாயிகள் தங்களுக்கு நிலம் தொடர்ந்து கிடைக்கும், அந்த நிலங்களில் தாங்கள் தொடர்ந்து பயிர் செய்யலாம் என்ற ஒரு நிச்சயமான நிலைமை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். எந்த நேரத்திலும், எந்த வகையிலும் அவர்கள் நிலத்திலிருந்து அப்புறப் படுத்தப்பட்டுவிடுவார்கள் என்ற பயத்தோடு கூட விவசாயிகள் இருந்தகொண்டிருந்தால், எப்படி உணவு உற்பத்தி செய்ய முடியும்? விவசாயிகள் உழுது பயிர் செய்யக்கூடிய வகையிலும், அவர்கள் செய்த வேலைக்கு ஊதியம் கிடைக்கக்கூடிய வகையிலும் குத்தகை நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும். அவர்கள் வேண்டுமென்றே தங்களையே குத்தகைத் தொகையைக் கொடுக்காமல் பல காலம் தவறு விதிக்கின்ற இந்தச் செயலைப்பொறுத்தமட்டில் அல்லாமல் நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தாத ஒரு நிலையையும் அவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பும் அளிக்காவிட்டால், இவர்கள் நிலை இன்னும் மோசமாகத்தான் போய்விடும். இந்த மூன்று அம்சங்களையும் கொண்டு ஒரு அவசரச் சட்டத்தை உடனே பிறப்பித்து அங்குள்ள விவசாயிகளுடைய குறைகளைப் போக்குவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“முசிரி தாலுகாவில் ஒரு பெரிய ஜமீந்தாருக்கு நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் சர்க்காருடைய நிலங்களை அடமானம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களெல்லாம் இருக்கக்கூடிய பகுதிகளிலுள்ள ஏழை விவசாயிகள் அம்மாதிரி ஜமீந்தாருக்கு அடமானம் செய்துகொடுக்கக்கூடாதென்று கூட்டங் கூட்டமாகச் ஸ்டெட்டில்மெண்டு ஆபீசரிடம் சென்று ஆட்சேபனை தெரிவித்துங் கூட, பொருட்டுத்தாமல் அந்தப் பெரிய ஜமீந்தாருக்கு அவ்வளவு நிலங்கனையும் அடமானம் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த அடமானத்தை ரத்து செய்து அந்த நிலங்கள் ஏழை விவசாயிகளுக்கு இனாமாக கொடுக்கப்படுவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

“தரிசு நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு பட்டா அளித்து நிலங்களை அடமானம் செய்வதற்குப் பதிலாக, அவர்களிடத்திலிருந்து நிலத்தின் பெறுமானத்தை வாங்கிக்கொண்டு அடமானம் செய்வது என்கிற கொள்கையை இப்பொழுது சர்க்கார் கையாளுகிறார்கள். நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளிடத்தில் இம்மாதிரி பணம் வசூல் செய்யாமல், அவர்களுக்கு நிலம் அடமானம் செய்ய வேண்டும். இந்த விவசாயிகளுடைய குறைகளையெல்லாம் போக்குவதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது சீர்திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று விரும்பினால், கிராம மக்களுடைய குறைகளை நேரடியாகவோ, ஜனப்பிரதிநிதிகளின் மூலமாகவோ ஆங்காங்குள்ள குறைகளை விசாரித்தறிந்து, அதன் பிறகு ஒரு நல்ல சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும். அவர்களுடைய குறைகளை நேரடியாக அறிந்து கொள்ளாமல் சீர்திருத்தம் கொண்டுவருவார்களேயானால், அதை விவசாயிகளுக்கும் நன்மை ஏற்படாது. அந்தச் சட்டம் நன்றாக அமுல் நடத்தமுடியாத நிலை ஏற்படும். ஆகவே, உடனே ஒரு அவசரச் சட்டம் பிறப்பித்து விவசாயிகளின் குறைகளைப் போக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI S. VADIVELU :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கு 3-38
கொண்டுவரப்பட்டுள்ள திருத்தப் பிரேரேபீணையே நான் ஆதரித்துப் p.m.
பேச விரும்புகிறேன். நிலச்சீர்திருத்தம் செய்வதாக பல ஆண்டுகளாக

[Sri S. Vadivelu] [21st December 1953]

மக்களிடத்திலே சொல்லி ஒட்டு வாங்கி வந்த இந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே மக்களுக்கு ஏதாவது சுபிட்சமாக வாழ்வழி வகுத்து தந்ததா? ஒரு விதமான நன்மையும் ஏற்படவில்லை. இதுவரையில் விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டதா என்றால் அப்படி ஒன்றும் இல்லை. இல்லாத பத்திரிகையில் மாத்திரம் பத்தி பத்தியாய் விளம்பரம் செய்வதே தவிர நேரடி முறையில் ஜனங்களுக்கு நன்மையான காரியங்கள் செய்ததா அல்லது இனிமேல்தான் செய்யுமா என்பதைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தஞ்சை ஜில்லாவில் பெரும்பாலும் விவசாயிகளே. அந்த விவசாயிகளிடம் உழ நிலம் இருக்கிறதா? இல்லையே. பெரும் பணக்காரர்கள் கையில்தான் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அப்படி வைத்துக்கொண்டு ஆட்டிவைக்கின்றார்கள் விவசாயிகளை. இப்படி வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் தான் நிலச்சொந்தக்காரர்களாகவும் ஏகபோக, உரிமை புடனும் வாழ வசதி பெற்றவர்களாகவும் இருந்து வருகிறார்கள். அங்கு அலுப்பு நொறுங்கி பாடுபடக்கூடிய மக்களுக்கும், விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கும், ஆதி திராவிட பெருங்குடி மக்களுக்கும் சொந்தமாக பயிரிட ஒரு ஏக்கர் நிலம்கூட கிடையாது. இவர்கள் உழைத்து உழைத்து உருக் குலைந்து போகிறார்களே தவிர ஒருவித பயனும் அடைந்தாரில்லை. தங்கள் வாழ்க்கைத்தரத்தை ஓரளவு உயர்த்துவதற்காக தங்கள் மனைவி மக்களுடன் பட்டினியாலும், வறுமையாலும் உழைத்த மக்கள்தான் புதுவாழ்வு பெற 10 ஆண்டுகளாக ஒரு போராட்டம் நடத்தினார்கள். அந்தப் போராட்டத்தின் மூலமாக ஒரு சில சலுகை அடைய சட்டம் வந்தன. ஆனால் அந்தச் சட்டம் எப்படி அமுல் நடத்தப்படுகிறது? மிராஸ்தார்களை பாதகாக்கிறது. இது தானா ஜனநாயகம்? விவசாயிகள் நன்மைக்காக புதிய சட்டத்தை கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் கொண்டுவந்திருக்கிறார் என்றெல்லாம் பேசினார்கள், பேசுகிறார்கள். இதைப்பற்றி பரைசாற்றுகிறார்கள். விவசாய மக்களுடைய போராட்டம், ஒன்றுபட்ட கிளர்ச்சியை மறந்தாவிட்டக் காரணத்தினால் இது பற்றி பெருமையாகப் பேசப்படுகிறது. இன்று பெருமையாகப் பேசினாலும் நாளை காங்கிரஸ் கட்சி மக்கள் முன்னால் தலைக்காட்டமுடியாது. ஆகவே தஞ்சை சட்டத்தின் குறையானதான திருத்தியமைத்து 55 வாரமாகினாலும் கிடைக்க வழிசெய்தாகவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இன்று ஏழை விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு ஒரு சில சலுகைகள் தான் காட்டப்படுகிறது. அந்தச் சலுகையைப் பெறவிடாமல் பிடுங்குவதும், கொடுமைப்படுத்தும் முறையில் வெளியேற்றுகிறார்கள் நிலப்பிடிக்கன். இப்படியே அவர்களின் போக்கு இருக்குமேயானால் கிளர்ச்சிக்குத் தூண்டு கோலாகும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சிறு நிலங்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வாழ்வே அழிந்து ஒழிந்து நிலப்பிரபுக்களின் கையில் நிலங்கள் மாறிக்கொண்டு வருகிறது. அதுமட்டுமல்ல. எவ்வளவோ பேர்கள் தங்கள் நிலங்களை அடமானம் வைத்துவிட்டு வட்டியையும் முதலையும் கொடுத்து நிலங்களை மீட்க முடியாத நிலையில் அவதிப்பட்டுக்கொண்டுதான் நிலங்களை விற்றுவிட்டு வாழ வழியில்லாமல் பல தொழில்களில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்பதை வற்புறுத்துகிறேன். இது போன்ற தீமைகள் வளரவிடாமல் நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று பலமுறை வற்புறுத்தியும் சர்க்கார் செய்யத் துணியவில்லை. விவசாயிகளின் பஞ்சத்தைப் போக்கவேண்டுமென்று சொல்லி இந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே ஜே. வி. குமரப்பா கமிட்டி, ராகவேந்திரராவ் கமிட்டி, சுப்ரமணியம் கமிட்டிகளைப் போட்டார்கள். இவர்கள் ஆங்காங்கே பேசும் பேச்சுக்களையும், ரிப்போர்ட்டுகளையும் பத்திரிகையில் பக்கம் பக்கமாகப் பிரசுரித்து, வெட்டி ஜம்பம் அடித்துக்கொள்ளுகிறார்களே தவிர, நூற்றுக்கு 85 ஆக இருக்கும் விவசாய மக்களுக்கு எவ்வித சலுகையும் நன்மையும் ஏற்பட்டுவிட்டதாகத் தெரியவில்லை. இந்த கமிட்டியைப் போட்டேன், அந்தக் காரியத்தைச் செய்தேன் என்று மக்களை ஏமாற்றும் கண்துடைப்பு வித்தையாயிருக்கிறதே தவிர, வெறும் ஏமாற்று வித்தையா யிருக்கிறதே தவிர, வேறொன்றையும் காணமுடியவில்லை இந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியில். இதனால் நம் நாட்டில் மக்களிடத்தில் ஒன்று பட்ட கிளர்ச்சி வளர்ந்துகொண்டுதான் வருகிறது. இன்று இருக்கும் மந்திரி சபை மக்கள் முன்னால் செல்லவும், தலை நீட்டவும் முடியாமல் இருக்கிறார்கள். கனம் ராஜகோலாச்சாரியார் வந்த பிறகு நன்மை

21st December 1953] [Sri S. Vadivelu]

கிடைக்கும் என்று சிலர் எண்ணினார்கள். இப்படிப்பட்ட ஆட்சி முறை வந்துதான் என்ன செய்துவிட்டது. புறம்போக்கு நிலம் 90 லட்சம் ஏக்கர்கள் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்றன. அந்த நிலத்தில் நிலமில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு அவர்களின் நன்மையை உத்தேசித்து ஏதாவது சலுகை காட்டப்படனவா என்று கேட்கிறேன்.

“ விவசாயிகளுக்கு ஒரு வருஷக்கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் என்று வந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு 47 சதவிகிதம் உள்ள பண்ணை விவசாயிகள் சாகுபடி செய்கிற விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தில் எந்தவித நன்மையும் காணப்படவில்லை. ஆகவே அவர்களுக்கும் இந்தச் சட்டத்தில் இடம் ஏற்படவழி செய்தாக வேண்டும். அப்படிச் செய்வதுதான் சிறந்தவழி என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். ஐந்தாண்டுவரையில் சட்டம் நீடிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் இன்று ஏகபோக உரிமையுடன் வாழும் நிலப்பிரபுக்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகள் காட்டப்பட்டு வருகிறது. அவர்களுக்கு இந்தச்சட்டம் அன்வகிக்கக் கூடாது. இங்கே சிறு நிலச்சொந்தக்காரர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பல வழிகளில் நஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பரிபூரண உரிமை அளிப்பது பற்றி பெருமைப்படுகிறேன். பெரும் நிலப்பிரபுக்களுக்கு இந்தச்சட்டம் தேவையில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

“ இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதா 5,000 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வரும் நிலப்பிரபுக்களுக்கும் சலுகை அளிக்காமல் வரிப்பணத்தை வசூலிக்கும்படி நம்புகிறேன். இதற்காக இந்த அரசாங்கம் சட்டத்தையும் திருத்தவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன். கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் கொண்டுவரப்பட்ட பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்ன நன்மையைச் செய்துவிட்டது. மிராஸ்தார்கள் போலீஸ் இலாகாவைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இம்சை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். விவசாய மக்களை அடித்து சிறையில் தள்ளினால் சகலமும் அடங்கிவிடும் என்று நினைக்கிறது நமது சர்க்கார். மக்களை சிறையில் அடைத்துக்கொண்டேபோனால் இவர்களின் கதி என்ன ஆவது? ஆன் மாறுபட்டமேதவிர வேறென்ன நடக்கிறது இந்த ஆட்சியில்? இவைகளுக்குத்தான் பத்திரிகையில் அடிக்கடி விளம்பரம்.

“ புறம்போக்கு நிலங்களெல்லாம் கூட பெரியபெரிய நிலப்பிரபுக்களிடத்திலும் மடாதிபதிகளிடத்திலும் இருக்கின்றன. இந்த நிலத்தைப்பறிமுதல் செய்து நிலமில்லா ஏழைகளுக்குக் கொடுத்தால் என்ன? விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய நிலப்பிரபுக்களையே பாதுகாக்கிறது இந்த சர்க்கார். கோவில் நிலம், புறம்போக்கு நிலம், அவர்களின் சொந்தநிலம் இவையாவும் அவர்கள் கையில் அடங்கியிருக்கின்றன. (நமது காந்திய) சர்க்காரில் இந்த நிலை நீடித்தகொண்டே போகிறது. சர்க்கார் உடனடியாக நிலச்சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ இன்றைக்கு தஞ்சை ஜில்லாவில் ஆதிதிராவிட மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுத்தப்பட்டு வருகிறார்கள். 100-க்கு 90 பேராக விவசாயிகளாக இருக்கும் மக்களுக்கு இப்படி யென்றால் இந்நாட்டின் நிலைமை என்னவாகும் என்று சபை யோசிக்கவேண்டும். ஆகவே, உடனடியாக சர்க்கார் தலையிட்டு புறம்போக்கு நிலங்களைப் புறம்பாடு செய்துகொடுக்கும்படி செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்வதின் மூலம் தான் நாட்டிலுள்ள பஞ்சத்தைப் போக்க முடியும் என்று வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன். இதன்மூலமாகத்தான் நாட்டில் பெரும்பான்மையான மக்கள் வாழமுடியும் என்பதை நான் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்துகிறேன். பஞ்சம், பசி, பட்டினி, கற்பு, திருட்டு, இவையனைத்தும் இந்த ஆட்சியில் நடந்துகொண்டு வருகிறது. ஏழைவிரும் கண்ணீர் உள்ளது துடிப்பு, அவர்களின் வயிற்றெரிச்சலும், குமுறலும் இவர்களை ஒரு போதும் விடாது என்று சொல்லிக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI T. GANAPATHY :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நண்பர் பழநியாண்டி கூறியதுபோல் கிணற்று மான்யத்தைப் பற்றி முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டும். சில ஜில்லாக்களில் 18 அடி ஆழம் கிணறும், முழுதும்

[Sri T. Ganapathy] [21st December 1953]

தோண்டி தண்ணீர் இல்லாமலும், பாதியோடு தோண்டி விடப்படும், சிலர் இதற்காக ஆயிரம் இரண்டாயிரம் செலவழிக்கின்றனர். இப்படியிருக்கும் போது அதை அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்க வேண்டுமென்பது நியாயமில்லை. ஆகையால் அதை விட்டு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“எனது தொகுதியில் ‘பழவூரில்’ முக்கியமாக மூன்று இனங்கள் இருக்கின்றன. மூன்றாம் எஸ்டேட்டுகள். (1) இனம் மகாதேவன்குளம், (2) மடப்புரம், (3) இனம் அடங்காரகுளம், அப்படியிருந்தும் சர்க்கார் அந்த இனங்கள் மீது ஒருவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. எஸ்டேட் டிரிப்யூனல் இனம் நிலம் என்று தீர்ப்புக் கொடுத்து சர்க்கார் நோட்டீபிகேஷன் மூலம் சர்க்கார் எடுத்தும் அங்குள்ள குடிகளுக்கு டட்டா கொடுக்கவில்லை. மூன்று வருடங்களுக்கு மேலாகிவிட்டது. இனம் அடங்காரகுளத்தில் இனம் தார் கோர்ட்டுக்குப் போய் ரிவீவர் போட்டு குடிகளைத் தொந்தரவு பண்ணுகிறார்கள். ரிவினியூ ஆபிசர்களும் போலீசாரும் இனம்தாருக்கு சலுகை காட்டுகிறார்கள். ஏனென்றால் நமது மந்திரிகள் மடாதிபதிகளோடும் இனம்தாரோடும் விருந்து சாப்பிடுகிறார்கள். இதனால் போலீஸார் போன்ற உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு என்ன எண்ணம் உண்டாகும் என்றால் பெரிய பதவியில் இருப்பவர்களே இனம்தாரோடு குலாவும்போது நாமும் அவர்களிடம் நல்ல மாதிரியில் அதாவது அவர்களுக்கு உகந்தவாறு நடக்கலாம் என்ற எண்ணம் உண்டாகிறது. இன்று காலை கூட முதலமைச்சர் ராஜாஜி அவர்கள் பெரியார் வீட்டிற்குச் சென்று வந்திருக்கிறார். இதைப்போல் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு சலுகைகள் இந்த சர்க்காரில் கிடைக்கிறது. ஏன் நாமும் கம்யூனிஸ்டு ஆகி விவசாயிகள் குறையை சொல்லக்கூடாது என்று தோன்றுகிறது.

“இனம் குடிகளை இனம்தாருக்கு வரி கொடுக்க வேண்டாமென்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டது. ஆனால் அவர்கள் சூழ்நிலைகளை கவனிக்கும் போது இப்பொழுது இனம் கோர்ட்டுக்காக ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவழித்து விட்டார்கள். தாலி முதற்கொண்டு விற்பனை விட்டது. அவர்களுடைய கிராமங்களிலே சென்று பார்த்தால் இதன் உண்மை நன்கு விளங்கும். எங்கும் ஒரே பஞ்சம், பசி. ஒவ்வொரு விவசாயியும் இப்பொழுது பிச்சை எடுக்கும் நிலைமையில் இருக்கிறான். நாட்டில் விவசாயியின் நிலைமை உயர்ந்தால் தான் நாடு முன்னேற முடியும். ஆனால் மந்திரிகள் அப்படிச் செய்வதில்லை. குற்றமில்லாமல் சீனனுக்கு வருகிறார்கள். கட்சிக்கு ஆள் பிடிக்க வருகிறார்கள். ஆங்காங்கு பிரச்சனையைத் தீர்க்க இனங்கள் இருக்கும் இடம் சென்று ஆடம்பர வரவேற்பை எதிர்பாராது குடிகளின் கஷ்டத்தைத் தீர்க்க வழிசெய்யலாம். சர்க்கார் செலவில் இனம்குடிகள் கேளை நடத்த வக்கீல் வைக்க வேண்டும். இதுபற்றி திரு. ஏ. எஸ். குப்புசாமி அய்யரும், நாணுமாக பலத்தவை எழுதியிருக்கிறோம். ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. நான்குநேரத் தாலாகாவில் சரியாக காலமழை பெய்யவில்லை. கடந்த வருடங்களிலும் தொடர்ச்சியாகப் பஞ்சம் இருந்து வந்தது. மற்றைய ஜில்லாக்களில் பஞ்ச நிவாரண வேலை நிறுத்தப்பட்டு மீந்துள்ள பணத்தைக் கொண்டு அதிகமான நிவாரண வேலைகள் எங்கள் பகுதியில் நடத்த வேண்டும்.

“மானுமாரி. குளங்கள் மராமத்து செய்து தரலாம். வெட்டின குளங்களுக்கு மாதம் ஐந்து ஆறு ஆகியும் பணம் கொடுபடவில்லை. மற்றும் நீர்ப் பாசன வசதிகள் செய்து கொடுக்கலாம். தென் திருவிதாங்கூரில் மழை காலத்தில் கடலில் போய் வீணாகும் தண்ணீரைக் கால்வாய் வெட்டி பழவூர் தொகுக்கு பிரயோஜனப் படுத்தலாம். மத்திய சர்க்கார் மூலமாவது நடவடிக்கை யெடுக்க வேண்டும். அப்பொழுது சர்க்காருக்கு வரி கொடுக்கவும் அவர்கள் கஷ்டப்பட மாட்டார்கள். மேற்படி இனங்களில் எவிக்ஷன் கொண்டு வராமல் தடுப்பது அவசியம். இப்போது பஞ்சத்தாலும் மழை குறைவாலும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவி செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

21st December 1953]

* SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வெள்ளைக்காரர்கள் இந்த நாட்டைவிட்டுப் போய்விட்டதாக காங்கிரஸ்காரர்கள் பெருமைப்படுகிறார்கள். ஆனால் வெள்ளைக்காரன் சுரண்டல் இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இவர்கள் ஆட்சியில் இருக்கிற வரையில் கட்டுப்பாடான திட்டங்கள் எதுவும் செய்யமாட்டார்கள். தேயிலை, காப்பித் தோட்டங்களுக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு ஒன்றரை அல்லது இரண்டு ரூபாய் அவர்களிடம் வசூலிக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய விவசாயிகளிடமிருந்து ரூ. 10-லிருந்து ரூ. 18 வரை வசூலிக்கப்படுகிறது. இது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். இந்த அரசாங்கம் தற்போதைய நிலையில் எதும் நடவடிக்கை எடுக்காது என்று இந்த சமயத்தில் சொல்லுகிறேன். வெள்ளைக்காரர்கள் சுரண்டலை ஒழித்தால் ஒழிய அரசாங்கமோ, நாடோ முன்னேற முடியாது என்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறேன். மழைபெய்யாது பஞ்சத்தால் மக்கள் எல்லாம் துன்பப்படுகிறார்கள். ஆனால் ஆறு வருஷகாலமாக பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாய மக்கள் நிலத்தை விற்றுவிட்டு ஊரைவிட்டு ஓடுகின்ற நிலையிலிருக்கிறதை சர்க்கார் நன்கறியும். ஏழை ஹரிஜனங்களையும், பிற்பட்ட வகுப்பினரையும் சேர்ந்த நிலங்களை எல்லாம் தியாகிகளுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. நிலத்தை பணப்படுத்திய மக்களுக்கும் இதைப்பற்றி விரிவாகத் தெரியாது. இந்த மாதிரி மந்திரி ராஜாராம் நாயுடு அவர்களுக்கு 5 ஏக்கர்கள் கொடுக்கப்பட்டன. 50 ஆயிரம் பெறுமானமுள்ளது என்று சொன்னதை, 10 ஆயிரம்தான் பெறுமென்று அறிக்கைவிட்டது எல்லோருக்கும் தெரியும். இங்குள்ள சட்டசபை மெம்பர் ஒருவர் ‘இது அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட பங்கு’ என்றார். இதற்குள் 10 ஆயிரம் பொது மக்களுடைய சொத்து, ஹரிஜனங்கள், ஏழைகள், சாதாரண மக்களுடைய சொத்து என்பதை மறந்துவிட முடியாது. பழனி சாமிக்கவுண்டர் இதில் தனக்கு கொடுக்கப்பட்ட நிலத்தை வேண்டாமென்று சொன்னது எல்லோருக்கும் தெரியும். சட்டங்கள் உங்கள் கையில் இருக்கிறது. பாதுகாப்புச் செய்துகொள்ள மந்திரியாருக்கும் வசதி இருக்கிறது, இருந்தும் பழனிசாமிக்கவுண்டர் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லையா? அந்த முறையில் அவரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இவர் வேண்டாமென்று சொல்லுகின்ற நிலையில் இருக்கும்போது, மற்றொரு மந்திரிமட்டும் வைத்துக்கொண்டிருப்பது நியாயமா? ஆகவேதான் அவர் மீது மட்டும் குறை சொல்லப்படுகிறது. தியாகிகள் வாங்கிய நிலத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்தால்தான் அவர்களை உண்மைத் தியாகிகள் எனலாம் (சிரிப்பு). அதற்கு மேலும் சொல்லுகிறேன். 12-ஆயிரம் தியாகிகளுக்கு நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தலைக்கு 5 ஏக்கர் வீதம் மொத்தம் 60 ஆயிரம் ஏக்கர் களாக்கப்பட்டிருக்கிறது. சப்பிரமணியம் கமிட்டி ரிபோர்ட்டு பிரகாரம் 1939-ல் உள்ள நிலத்தினுடைய விலையைவிட இரண்டு மடங்கு உயர்ந்துள்ளது என்று வைத்துக்கொண்டாலும் 12 கோடி ரூபாய் தியாகத்தின் பேராலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் ஒரு சலுகை. செல்வாக்கு உள்ளவர்கள், எம்.எல்.ஏ.கள் கலப்பமாக வாங்கிவிடுகின்றனர். அவ்வாறு இல்லாமல் ஏழைகளாகவும், காங்கிரஸ்காரராயிருந்தாலும், எம்.எல்.ஏ.க்களாக இருந்தாலும் உண்மையாகவே கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கு அந்த நிலங்களைப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படியில்லாமல் பணக்காரர்களுக்கு தியாகி நிலங்கள் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதால் என்ன பிரயோஜனம்? அப்படி வாங்கியிருந்தாலும் அவர்கள் அதைத் திருப்பிக் கொடுப்பதே நல்லது. ஏழைகளின் வயிற்றெரிச்சல் அவர்களை சும்மாவிட்டுத் தரிசாக உள்ள நிலங்களை எல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்கும், பிற்பட்ட மக்களுக்கும், உழைப்பாளிகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். உழைப்பாளிகள், ஹரிஜனங்களால் நன்கு உழைத்து பயிரிடப்படுகின்ற நிலத்தை பணக்காரர்கள் வசம் ஒப்புவிக்கக்கூடாது. உழைப்பாளிகள் கையிலும், ஹரிஜனங்கள் கையிலும் கொடுத்தால் அவர்கள் உண்மையாக உழைத்து, விளைச்சல் அதிகமாகி, லாபம் கிடைத்து, கஷ்டம் தீர வழி ஏற்படும். அதோடு உணவுப் பஞ்சமும் தீரும் என்பதையெல்லாம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களுக்கும், நிதி மந்திரி அவர்களுக்கும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த தேவையில்லை. இதனை நன்கு அறிவார்கள். மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் என்று அவர்கள் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள தயங்கமாட்டார்கள். ஆனால் மக்க

3-52
p.m.

[Sri A. Govindaswami Nayagar][21st December 1953]

ளுடைய சில முக்கிய பிரச்சனைகளை மறந்துவிடுவார்கள். ஆகவேதான் உழைப்பாளிகளுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் நிலங்களை பங்கிட்டுக்கொடுக்கு மாறு இச்சமயத்தில் மந்திரியாருக்கு தெரிவிக்க நான் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

“என்னுடைய சொந்தப் பேருவை எடுத்து பேனா இல்லாமல் கஷ்டப் படுவனுக்குக் கொடுத்தால் என்னைத் தியாகி என்று சொல்லலாம். அப்படியில்லாமல் பிறருடைய பேனாவை எடுத்துக் கொடுத்தால் அப்போது தியாகி என்பார்களா? அப்பொழுது என்ன என்று சொல்லுவார்கள் என்பது உங்களுக்கே தெரியும். இந்த முறையில்தான் இன்று பயிரிடப்பட்டு வந்த விளைச்சல் நிலங்களையெல்லாம் தியாகிகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. சாதாரணமாக ராஜாஜியை ஆதரிக்கின்றவர்களுக்குத்தான் இந்தமாதிரி பங்கு கிடைக்கும். இப்பொழுது எதிர்க்கிறவர்களுக்கும் பங்கு கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே குறிப்பாக நம் பழனிசாமி கவுண்டர் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு யார் யார் பணக்காரர்கள், எந்தெந்த மந்திரிகளிடத்தில் தியாகி நிலம் இருக்கிறது, யார் யாரிடத்தில் நிலங்களை திருப்பி வாங்கலாம் என்று யோசித்து அந்நிலங்களை திருப்பிக் கேட்டு நிலமில்லாமல் கஷ்டப்படும் ஹரிஜனங்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் கொடுத்தால் பஞ்சம் தீரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“இன்றுள்ள விவசாயி கடந்த ஆறு வருஷங்களாக மழை இல்லாத காரணத்தால் நிலங்களை இழந்து, தங்கள் திட்டங்கள் அழிந்து, தட்டுமுட்டுச் சாமான்களையும், மாடுகளையும் விற்றுவிட்டு இன்று நிலத்தை உழுவதற்கு கூட தங்கனிடம் மாடுகள் இல்லாத காரணத்தால் பலவிடங்களில் மாட்டுக்குப் குப்பதிலாக மனிதர்களே ஏர் உழுவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். இந்த நிலைமையை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று நான் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களையும், விவசாய மந்திரி அவர்களையும், நிதி மந்திரி அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“என்னைவிட இந்நிலையை நிதி மந்திரி அவர்கள் நன்கு அறிந்தவராகையால் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார் என்று நினைக்கிறேன்.”

t p.m.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Mr. Speaker, Sir, I am really thankful to the hon. Members for their speeches because they have benefited me and enabled me to know their viewpoints. Only certain speeches were exaggerated and toned in a high pitch but that can't be helped. I suppose I would give as much consideration as possible to them. One of the broad subjects discussed is the policy of the Government relating to assignment of lands, and how it is not very effective or not helpful to the landless people. I am going to deal with it in some detail because there is a lot of confusion and misunderstanding still hovering over it in spite of so many interpellations having been answered on the floor of this House. So, even though a little time may be spent on that, I think it is worthwhile to do so. The second broad subject dealt with was land reforms. I will deal with these two broad subjects in some detail. Many other minor grievances were also ventilated and I will deal with them as far as time permits.

“ With regard to the policy relating to assignment of lands, I may state that land in the country is broadly divided into two categories, namely, agricultural and non-agricultural lands. Agricultural land is again divided into five classes, namely, assessed lands which are not reserved and also not valuable, assessed lands which are not reserved but valuable, unassessed lands which are not reserved, poramboke lands, and reserved lands both assessed and

21st December 1953] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

unassessed. There are rules governing the manner in which these lands should be assigned. There are the Board's Standing Orders which regulate the procedure as to how lands should be assigned. There are rules as to how applications for assignment of lands should be disposed of as between residents of a village, as between a sivoijamadar and non-sivoijamadar, as between non-residents, and as between residents and non-residents. As per these rules, lands are assigned.

“ As regards valuable lands, they are classified as follows :—

(a) Land which is registered as wet, or is likely to be brought under irrigation from a Government source deriving its supply from a major irrigation system;

(b) Land which is registered as wet, or is likely to be brought under irrigation from a Government source which does not derive its supply from a major irrigation system;

(c) Land irrigable or likely to be brought under irrigation from an irrigation project under execution at the cost of the State;

(d) Land which has a special value by reason of its being in a large village;

(e) Land at the disposal of the Government included within the limits of towns but which is not disposed of as building site;

(f) Land which is transferred from poramboke to assessed waste for purposes of assignment; and

(g) Any other land which the Collector may, for special reasons, consider to be specially valuable.

These valuable lands are sold either in public auction or for market value. Even in the matter of sale of lands for market value, a very reasonable rate is fixed in the case of sivoijamadar. The money and labour spent on the improvement of such lands are taken into account and the market value is proportionately reduced. People who have been in possession of the land and who have made efforts to improve the lands are not affected because market value is lessened to the extent of the money and labour spent on the improvement of such lands.

“ As regards reservation of lands to Depressed Classes, in villages where there are considerable extent of land available, the Revenue Divisional Officer should, and in all other cases, may, set apart a specific area for assignment to the Depressed Classes. Valuable lands referred to in categories (b) and (d) to (g) (which I had indicated earlier) may be reserved for Depressed Classes. But categories (a) and (c) should not be reserved. The Collector can sanction assignments up to a limit of 5 acres on payment of market value. But he should obtain the sanction of the Board if this limit is exceeded. The market value may be collected in easy instalments, the first instalment being postponed for a few years, if necessary. Free assignment of such lands may be sanctioned by Government. The assignment of land to the Depressed Classes is made subject to the condition that it should not be alienated to members other than those of Depressed Classes and that there should

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [21st December 1953]

be no default in the payment of land revenue and any infringement of the above conditions would render the land liable to resumption without compensation. Therefore, the Government have taken every step to see that lands are, as far as possible and consistent with the other general rules and regulations, assigned to the Depressed Classes, permitting them to pay the market value in easy instalments.

“ Coming to the next question of assignment of lands to political sufferers, the policy of the previous Ministry was to give priority first to political sufferers, next to ex-servicemen and then to landless poor persons including Harijans. But that policy has been reserved and now top priority is given to the landless poor including Harijans. Then come the ex-servicemen and the political sufferers. There are only two classifications. Political sufferers are merged in the category of landless poor. That is to say, political sufferers are assigned lands if they have the qualification of being landless poor. They do not stand on an independent footing. This policy having been decided, the Government have passed now and then orders to meet some fresh difficulties as and when they were brought to their notice. As a result of that, it was decided that no more applications for land grant should be entertained from political sufferers. Regarding the disposal of pending applications, it was ordered that if the grant of land to the political sufferer involved the dispossession of a landless poor person, ex-servicemen or Harijan, then the case of the political sufferer should be closed. It was also ordered that assignments to political sufferers in whose cases pattas had not been issued should be treated as pending cases and the provisional assignments cancelled. But land may be granted to such of the political sufferers as are landless and poor persons. The Government have further clarified the existing orders as follows :—

Where a political sufferer under the old policy of assignment has been allowed to be or been put in possession of the land under the old policy of Government and he is a landless poor person who would have been entitled under the ordinary rules to such assignment, he need not be disturbed as a result of the new policy and the assignment may be confirmed, subject to payment of such amount as may be ordered by Government in favour of a previous sivoijamadar who was in possession and who is found to have spent money or labour in reclaiming or improving the land. In such cases, it is not necessary to enforce the new rule regarding market value for valuable lands.

Where a political sufferer has been allowed to be or has been put in possession of land under the old policy of assignment and he has spent a substantial sum of money in improvement or reclamation before the new policy of Government was announced, such assignment may be confirmed subject to payment of such amount as may be ordered by Government in favour of a previous sivoijamadar who was in possession and who is found to have spent money or labour in reclaiming or improving the land. The new rule relating to market value of valuable land will not apply to these cases.

21st December 1953] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

“ Coming to the point referred to by the hon. Member who spoke last, I wish to say that notwithstanding the principles laid down above, if no assignment of land could be made on account of the rules in force in any district, e.g., in Madurai district, under the Periyar system and if political sufferers are in possession of the land under the Grow More Food Scheme or any other scheme of temporary assignment and have spent substantial sums of money in reclaiming or improving the land, they may be allowed to continue in such temporary possession, for a period of 15 years from the date of this Government Order subject to the payment of such amount as may be ordered by Government in favour of a previous sivoijamadar who was in possession and who is found to have spent money or labour in reclaiming or improving the land. So it is a question of leasing out these lands for a period of 15 years. At the end of the period of 15 years, the land will revert back to the Government, provided however that if the rules in force against assignment are relaxed, the benefit of such relaxation may be allowed to those in such temporary possession. This is done as a matter of equity. Some of these persons, under certain rules then prevailing might have been put in possession of the land and they might have invested considerable money for reclaiming the land. We want to help such people; it is only just. 4-10 P.M.

“ In the case of darkhast application by sivoijamadars who have expended a considerable amount of money and labour in making fit for cultivation the lands for which they apply, the market value of the land is to be fixed at its value prior to its improvement by the applicant.

“ I may also inform the House that the Government are separately considering the question of assigning valuable lands free of cost in deserving cases of landless and poor persons, subject to certain conditions.

“ Sir, some complaint was made that this process of assigning lands to poor persons is very slow and has got to be speeded up. With regard to this complaint, I may state that the Government are now obtaining every month from the Collectors a report showing the progress made in the matter of disposal of applications from landless and poor persons for grant of land. The report is reviewed by the Board and the Government.

“ The Government have also fixed a scale for the employment of special staff on a rational basis for work connected with assignment of land and according to that scale we have sanctioned special staff for the several districts. Suppose there are 500 applicants, we sanction staff on a particular scale and if there are 1,000 applicants in another district, we sanction more staff. I hope this will result in a quicker disposal of applications from landless and poor persons.

“ Under these circumstances, I hope the matter relating to the assignment of lands to political sufferers will rest at this here as I have made the position quite clear. The Government have

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [21st December 1953]

carefully examined the whole matter and have finally passed this order whereby no particular section of the people will be put to hardship. There has been fairplay to every section of the people and I hope after this detailed statement made by me on the floor of the House, there will not be many interpellations on this subject at least. (Interruption.) My friend Mr. Palaniyandi wants to know who a political sufferer is. A political sufferer is one who has been in prison. There are also two or three varieties of political sufferers, namely, those who had gone to prison, those who had experienced lathi charge and those who might have been otherwise badly treated. There are some such clarifications and I do not think it necessary to go into details. Let my friend take it with the idea that for our present purpose, a political sufferer is one who had some experience of jail-life."

(Hon. Members Sri Palaniyandi and Sri Govindaswami Nayagar were seen rising in their seats.)

MR. SPEAKER :—" The Hon. Minister is not yielding."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I had already answered the question of my friend. He wants to take advantage of this discussion and wishes to put more questions. Even at the outset, if I had not given an answer to his first question, there would have been an end of the matter. Having received an answer to his first question, he is putting further questions." (Interruption by Sri Palaniyandi.)

MR. SPEAKER :—" This kind of conversation should not continue."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" With regard to land reform, much criticism has been levelled that the Ministers and others were only making promises that land reforms would be introduced, but in actual practice such promises were not implemented. This is a big question and we cannot take a particular decision all at once. This question is bristling with many difficulties. Friends on the other side of the House want to take inspiration from a distant land and they want to go very far. Even there, these reforms did not take place quickly; they had to have not one Five-Year Plan, but two, three or more or even many Five-Year Plans. In addition to these, we have heard reports of ' purges '. ' Purge ' in red language means getting rid of persons. I read in some book that in Russia, in order to speed up collectivisation of farming, they had recourse to the system of ' purges ' and the proprietors began suddenly to disappear. I do not know where they were sent. Probably they were despatched to the Siberian desert or probably they disappeared for ever. They adopt so many methods like this. But, I am not prepared to adopt such methods, because I am trained in quite a different tradition of jurisprudence. For us, it will take some time and we cannot hurry up these things. We have passed the Tanjore Tenants and Pan-naiyal legislation and I hope the Malabar Tenancy Amending Bill

21st December 1953] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

will be taken up in the present session of the House. I also hope that the legislation relating to South Kanara will also come up. In view of the fact that we have taken up such measures, it cannot be said we delay matters. We have not lost sight of the land reform problem but are quite alive to it. One hon. Member wanted a Committee to be appointed. Why should there be more Committees? There is already an impression that when Committees are appointed, matters will be delayed. So, the appointment of more Committees is not at all necessary. We have had enough Committees. We had the Raghavendra Rao Committee, the Subramaniam Committee, the Congress Agrarian Reforms Committee, and so many other Committees. All those Committees had submitted their reports which are with the Government. The Subramaniam Committee's report was in two instalments, one dealing with assessment and the other dealing with the nature of the land reform and land tenure. One report has been fully examined and the other is being examined. I may assure the hon. Members of the House that I am as anxious as any other, to bring in some reform on this subject. Because, I want to adopt the same tradition, established by the previous Ministers of having some Bill or other to their credit. I am not very keen to take this kind of credit but still, the tradition set up by them may be followed and so, I too would like to have some Bill in my name. At least from this standpoint hon. Members may rest assured that matters will not be delayed. Apart from this personal credit, the conditions that now exist in the country do warrant some reform and the sooner it is undertaken, the better will it be. The Government are quite conscious of the problem. But we are anxious that any measure that we may undertake must be on proper lines. Every aspect of the case has to be taken into account.

“Hon. Member Sri Gopala Menon is also anxious to effect land reforms. But when the Malabar Tenancy Amending Bill was considered, he was shocked to note the trend of opinion in the matter of those changes and he thought that they were against all principles and tenets of jurisprudence.

“Therefore, he must realise that these things have to be taken into account and that the Government are trying to steer clear of both these extremes, viz., one set of people wanting, as I said, the purge mentality being followed and the purge way of doing things being adopted and the other set of people advocating extreme conservatism. We must take a very reasonable view of things and adopt what is right from both points of view. I am placed in the position of a man with two wives, one wife pulling him in one direction and the other pulling him in the opposite direction. One hon. Member was saying that Mr. Theagaraja Mudaliar was having 10,000 acres of land and that he should be deprived of that land. As I said that represents one extreme view. The other extreme is ‘we have a legal right to our land and the Constitution promises, provides and ensures that property should not be taken away without paying compensation to its holders.’ Therefore, we are in a very difficult predicament and we are

4-20
p.m.

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [21st December 1953]

trying, as far as possible, to do justice to both. That is our difficulty and since we want to be just to both, we are not able to get the support of either party. (Laughter.) No party is grateful for what we are doing. The extreme one would not be grateful to us because, according to it, we would not go to the whole hog with them; so also the other extreme one because we do not sit tight allowing the *status quo* to continue. Hon. Members must sympathise with me and should not go on finding fault with me and keep criticising the Government. Sir, this is enough in regard to the subject of reforms. Reforms will surely come. Only a little patience has to be exercised. Meanwhile, we have one or two restricted minor reforms with regard to the land tenures in Malabar and South Kanara. When the legislation pertaining to these comes up before the House, I hope hon. Members will co-operate and see that it is passed without unnecessary delay in the hope that the big thing is coming very soon.

“ Sir, certain minor points were made during the discussion on the Demand. Reference was made to the Wynaad Colonization scheme about which I think I should supply certain details in order to remove the misgivings entertained by certain hon. Members. The Government have so far spent about Rs. 22,54,000 on this scheme. The area is 53 square miles in extent, comprising about 34,000 acres of land lying in four villages. There is a proposal to extend the area by another 3,000 acres. The number of colonists benefited is 1,747 ex-servicemen and 1,016 non-ex-servicemen so that ex-servicemen constitute 62½ per cent, non-ex-servicemen like sivoijamadars 30 per cent and other civilians of Malabar 7½ per cent of the total number of colonists. So, we are doing our best in the matter of finding land for people who have no land to live on and carry on agricultural operations. The very fact that so much money has been spent on the scheme shows the greatest interest that the Government evince in the matter of rehabilitating the landless and the ex-servicemen.

“ Coming next to my Friend, the hon. Member from Pudukkottai, Sir, his speech was a very refreshing contrast to-day as he spoke on constructive lines. He has experienced responsibility having been some time a Minister in Pudukkottai and that is why he spoke with moderation and gave only constructive suggestions. No doubt his suggestions are constructive but whether they are practicable is a question to be examined. (Laughter.) He wants printed receipts for the kist paid by the ryots to the village munsifs. These are given as far as possible but to give printed receipts in all cases would mean the introduction of a new system all at once in a day. Even now there is the system of Kachayath under which when money is paid, the payment is noted in the register and given back to the ryot. Some people do it and some others do not. But we will try, as far as possible, to prevent all vagaries that occur in the matter of payment of kist.

“ Then, Sir, he wants the village munsifs to be transferred from one place to another. Village munsifs in Pudukkottai are

21st December 1953] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

perhaps troublesome because they were under a feudal system in the pre-merger days. They had a different tradition and a different system on tenure. Now they have come to us and I hope, in course of time, the tradition of a settled and effective Government will percolate into that area and then things will become all right. With reference to the suggestion regarding transfer in particular, it is very difficult because village munsifs are not a body on a set scale of pay. They have their grievances that they are hard-worked and still not paid adequately. But they have certain advantages in the places where they work because of the hereditary system. They have got their own lands and houses and the small pittance of a salary does not affect them much. But if you transfer them from one place to another, it will be very hard. We can do it when we increase their pay—say, when we make it a hundred rupees. Then alone we can treat them as any other servant of the Government is treated. As it is, it is not practicable to transfer them from place to place.

“ One hon. Member complained that loans were given to rich people and that poor people were not given any loans. I do not know what the state of affairs before was. But now, loans are refused to rich people. Further, we refuse loans of even Rs. 2,000 to any one person though formerly loans to the extent of Rs. 10,000 and Rs. 20,000 used to be given. So, the charge is baseless.

“ Another hon. Member referred to the existence of tamarind trees and explained how they affected paddy cultivation. I know that tamarind trees are enemy No. 1 to paddy fields. It affects the growth of paddy extent but there is no good making generalization like that. If the hon. Member brings to my notice any specific cases, we will certainly take action. There is the law of tort under which we can take action and prevent the shade of the tamarind tree from falling on paddy fields.

“ The same Member referred to the tanks in estates taken over by the Government and complained that they were in a state of disrepair for a long time—ten, twenty and thirty years. Sir, we have taken over the estates recently and will certainly attend to repairs.

“ Sir, it was also suggested by an hon. Member that the pay of village munsifs in estates taken over by the Government should be on a par with the rate obtaining in the ryotwari areas. It was said that these village munsifs were not paid adequate salary. This matter had once come to the notice of the Government and, as it happened in several other matters, the Andhra partition interfered with the examination of the question. We had consequently to put off the question. We are now thinking of taking up the question either during the next Budget year or the Budget year following the next. Government have restored parity in the travelling allowance and other allowances granted to these people. They have now ordered that the same travelling allowance and other allowances now paid to those in the ryotwari areas should also be paid to those in the zamindari areas.

4-30
P.m.

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [21st December 1953]

“ Then, Sir, reference was made to assignment of unreserved and other lands in Athur. It was said that there was a lakh of acres of such lands which could be assigned to the landless poor. Like all lands some of these lands also are very good lands. Formerly they were all in compact blocks and therefore they could not be assigned. Government have now lifted the ban. New lands could be assigned to the landless poor. But the assignment has to be done on some principle and in some order. My Colleague, the Hon. Minister for Agriculture told me that he has a scheme for starting co-operative farming and also for starting an agricultural farm nearby to help the ryots who take to the lands, to learn improved methods of cultivation and also give them some general knowledge and instructions regarding use of improved seeds, manures, etc. The idea of Government is to assign lands to poor villagers. I know there are quite a number of people without lands. I have instructed that this matter should be looked into immediately and landless people should be given lands near their villages.

“ Sir, coming to my hon. Friend who wanted that the collection of advances made under the well subsidy scheme should be postponed, I want to tell him that we cannot pass such a tall order, such a general order that collection should be postponed in all cases. But the Government are prepared to examine cases where there have been real hardships. For instance, in dry areas where there had been real distress, collection of advances can be postponed in certain cases. We cannot make it a general rule.

“ An hon. Member from Malabar said that cholera took a heavy toll in Malabar district and complained that much was not done to help the people of Malabar. That complaint was dealt with by my Colleague, the Hon. Minister for Health. I need not now go into it. As for provision of relief works, the hon. Member himself has admitted that a sum of about Rs. 20 lakhs was provided. I looked into the English translation of his speech delivered in Malayalam where he had made this statement. I wish other hon. Members close their ears when I refer to the sum provided for Malabar, because if they were to know that Rs. 20 lakhs were provided for Malabar they might be tempted to ask: ‘ Rs. 20 lakhs have been provided for Malabar; what about provision for other districts? ’. We are according a special treatment for Malabar because everything is special about Malabar. We have provided a very handsome sum of Malabar.

“ A complaint was made that the provisions of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act have not been extended to the Tiruchirapalli district. It was also said that Government extended the provisions of the Act to Chidambaram simply because there was some agitation. It is entirely wrong to say so. We extended the provisions of that Act to Chidambaram not because there were agitations but we did so because the tenure system in Chidambaram is exactly the same as that prevailing in Tanjore. That Act itself empowers the Government to apply its provisions

21st December 1953] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

to adjoining districts. If a proper case is made out, for the extension of the provisions of the Act to Tiruchirappalli, we shall certainly look into it.

“ Then, Sir, reference was made to the provision for famine relief in Nanguneri. I believe that in the current year some provision has been made and the famine relief measures are continuing.

“ Sir, I have replied to almost all the points raised during the discussion and request hon. Members who have moved cut motions to withdraw them.”

MR. SPEAKER :—“ I want to know whether the hon. Member Mr. Kanaran is withdrawing his cut motion or pressing it.”

SRI C. H. KANARAN :—“ I am not withdrawing my cut motion, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ Then I will put the cut motion of the hon. Member Sri Kanaran to the vote of the House.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ On a point of information, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ If I allow the hon. Member, then it will become another question time. (The hon. Member Sri S. Ramalingam continued to stand in his seat.) I am on my feet and the hon. Member must give way.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ இப்பொழுது பாக்கி இருக்கும் கட் மோஷன்கள் என்னவாகும் ? ”

MR. SPEAKER :—“ ஒரு டோகன் கட் மோஷனை மட்டில் மூவ் செய்து விட்டு பாக்கி கட் மோஷன்களில் மற்றவர்கள் பேசலாம். அதுதான் எப் பொழுதும் நடந்து வரும் வழக்கம்.

“ Only one hon. Member will be asked to move the cut motion and other hon. Members will be allowed to speak on it.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ Mr. Speaker, Sir, before we proceed to vote on this cut motion, I want to rise on a point of information. The Hon. Minister while explaining the cannottation of the word ‘ political prisoners ’ said that all those who went to prison in the days of the Civil Disobedience movement were termed political prisoners and they were given the grant of land. May I know, Sir, why one such person—I mean Periyar E. V. Ramaswami Nayakar—who went to prison in those days was denied this gift? ”

MR. SPEAKER :—“ I think the hon. Member is making a speech. Let him put it in the form of a question and send it to me instead of making a speech now. I shall admit his question. The question is—

‘ That the allotment of Rs. 38,10,500 under Demand I—Land Revenue Department be reduced by Rs. 100.’ ”

The motion was lost.

[21st December 1953]

Hon. Members Sri Kanaran, Sri S. Rajalingam, Sri K. P. Gopalan and Sri T. C. Narayanan Nambiar demanded a poll.

The motion was again put and declared lost.

The demand for a poll was not pressed.

MR. SPEAKER:—"I will now put the main motion to the vote of the House. The question is—

'That Government be granted a sum not exceeding Rupees 38,10,500 under Demand I—Land Revenue Department.' "

The Demand was put and carried and the grant was made.

Announcement by the Hon. Speaker.

MR. SPEAKER:—"Before we take up the next Demand, I desire to bring to the notice of the House a small correction in tomorrow's agenda circulated to hon. Members. It is stated there that the House will meet at 11 o'clock. The House will meet at 9 o'clock and not at 11 o'clock. Now the Hon. Minister for Revenue may move the next Demand."

(2) DEMAND VII—GENERAL SALES TAX AND OTHER TAXES
AND DUTIES ADMINISTRATION.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor I beg to move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rupees 50,80,300 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration.' "

MR. SPEAKER:—Motion moved—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 50,80,300 under Demand VII—General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration.'

"As usual I fix three hours for the discussion of this Demand. The hon. Member Sri Vinayakam may now move his cut motion."

* SRI K. VINAYAKAM:—"Mr. Speaker, Sir, I beg to move the cut motion standing in my name, namely:—

'That the allotment of Rs. 50,80,300 under Demand VII—General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration be reduced by Rs. 100.'

"Sir, under Demand VII the Hon. Minister has asked for an allotment of Rs. 50,80,300 to carry on this sales tax administration. The object of my cut motion is to press on the Government the necessity to waive the sales tax on perishables such as fruits, fish, vegetables, mutton, etc. Before going into the merits of the case, let me examine how this General Sales Tax came into being in our State. Before this tax was imposed, Government were getting fabulous income through taxation on liquor. When the Congress Party came into power, they wanted to put into effect

21st December 1953] [Sri K. Vinayakam]

some of their faddist theories. One such was the Prohibition policy. Let us not now go into the ethics of that policy. The Government gave up a substantial portion of their revenue by adopting this policy of introducing Prohibition. They had therefore every right to find out other sources to reimburse the loss sustained by the introduction of Prohibition. In the initial stages, this loss was made good by the imposition of the General Sales Tax.

“ Firstly, it was our Hon. Chief Minister who was in-charge of Sales Tax in those days and it was he who introduced it by saying that he would collect one pie per rupee on every turnover. Gradually that became the main source of income for the Government along with the land revenue. Then it developed into two pies and now it is three pies. It has come to stay. I am not pleading before the Government that they should waive the sales tax totally but I want that certain commodities should be exempted from the sales tax. The yield through sales tax has been very good and as one former Minister put it, it is the ‘*kamadhenu*’ for the Government as far as the income is concerned. But, at the same time, the Government fail to look at the hardships that are caused by this kind of imposition of sales tax upon the ordinary poor men of our country. To put it in a familiar way as an ordinary man could understand it, it is ‘*yemen*’ (devil) that is being imposed on the common man. This tax, as it is, is an all-pervading tax. There is no commodity in our country that could be sold or purchased without being brought under the influence of the Sales Tax. To that extent, the Government deserve congratulations from our side! What stands in their way of conceding our request, viz., exempting a few perishables? For instance, a man’s rudimentary requirement is, after all, food and if sales tax on food could be waived, the Government would not lose a great slice of their income. We have no quarrel with the Government if they could come forward to impose a higher rate of sales tax on luxuries. There are certain luxuries which are yet capable of being taxed at a higher rate. For instance, luxuries like motor car, wrist-watch, diamond ring, gold and radio could be taxed heavily. The rich man who comes forward to purchase a luxury commodity like motor car can afford to pay a little more if that could compensate the loss sustained by the Government by exempting the articles we have asked for from sales tax. So, the policy of the Government must be to tax the rich more and to tax the poor less, and thus apply the sound canons of public finance. I request the Government to concentrate more upon this aspect of the question.

“ The Hon. Minister for Finance explained yesterday that after all, he was not taxing the foodstuffs much. In the course of his explanation, he said that out of the foodstuffs that are produced in our State, not less than 75 per cent of the foodstuffs are consumed by the producers and men like cultivators and labourers working on the field. Assuming that his premises is correct, what

[Sri K. Vinayakam] [21st December 1953]

is the amount that is being collected on the remaining 25 per cent of the foodstuffs which are brought to the market. Even out of this 25 per cent, he pointed out, that 10 or 15 per cent of the foodstuffs are sold in head-loads and in small quantities which are not capable of being taxed. Even assuming his thesis to be correct, what is the exact quantity of rice that is being sold in the market which comes under general sales tax? It is 10 or 15 per cent. He pleads that only 10 or 15 per cent of the food-grains like rice or whatever foodstuff that may be, are sold in urban areas like the City of Madras, industrial cities, district headquarters, taluk headquarters and only these foodstuffs are taxed and not the foodgrains that are sold in the villages. Now, I ask the Hon. the Minister for Finance to ponder over and extend this point still further? What is the income by way of sales tax which the Government realize by such kind of turnover, viz., 15 per cent of the foodgrains? That would be tantalisingly negligible when compared to the total amount of sales tax that is being collected by the Government. Using his own argument, I once again plead that he must extend this point still further, he will come to the clear conclusion that, after all, the tax realized in this respect will be negligible. If he would be gracious enough to waive that tax on foodstuffs, he would be doing a good turn to the entire country. The Congress Government will naturally claim a very good name, a very good reputation from the masses that they have acceded to the request of the Opposition and that they have foregone a small slice of their income under sales tax.

“ Sir, there is another aspect of the question. The administration of sales tax has caused considerable difficulty to the merchants who are made to pay general sales tax. I have incessantly heard plenty of reports from poor merchants about the considerable amount of difficulties caused to them. For instance, quoting an experience from my personal life, I may tell the House that I had a small business in the City of Madras. Five years ago, I wound up that business due to repercussions in the market. Then I surrendered my accounts to the sales tax officials and made them know that I closed the business, and that I owed no money to the Government under the head, ‘Sales tax.’ After a lapse of five years, I found another notice propping up before my doors, asking me to surrender my accounts and to show cause why I was not paying the tax due to them. I am only quoting this instance to show how the officials are so careless in administering matters of this kind. They heap their files one upon another and they take their own time and dispose of these files in a leisurely way. Is it not their duty to point out any arrears of sales tax at least the next year? They kept quiet for five years and after a lapse of five years they come up and ask a person why he should not be penalized for not having paid the sales tax. I ask, why should not the Government servant concerned be taken to task for having failed to look into the matter for the last five years? Is it the fault of the person, his not having paid it for the last five years? Instead, it is dereliction of duty on the part of the officials

21st December 1953] [Sri K. Vinayakam]

for not looking into this question so long. Of course, I could easily argue with them and I got out of the mess. If that could be the condition of a Member of the Legislative Assembly, I shudder to think, what would be the condition of the common man who has no power of argument and who has no channel of vindicating his position before the demi-gods, the officials.

“ Lastly, I would like to touch upon one serious problem that is confronting the merchants from every quarter of our country. We have heard merchants complaining about the hardships caused by the imposition of multi-point Sales Tax. The Government have turned a deaf ear to our suggestion that there should be no multi-point sales tax and they have failed to rectify the mistakes that are pointed out by hon. Members of the Opposition. Sir, we are not now asking to waive sales tax completely but there is a good amount of logic behind the argument that the sales tax must be imposed at one and one point only and not at all points. For instance, take the history of a product like beedi. From the stage of production to the stage when it is finally consumed by the consumer it gets taxed at many stages. Firstly, when the tobacco is produced and sold by the agriculturist to the tobacco merchant, the tobacco merchant pays the tax. Secondly, when the tobacco merchant sells it to the wholesaler, the wholesaler pays the tax. Thirdly, when the wholesaler sells it to the manufacturer, the manufacturer pays the tax. Fourthly, when the manufacturer sells it to the retail vendor, the retail vendor also pays the tax. Finally, when the retail vendor sells the beedi to the consumer, the consumer has also to pay the tax. Thus, from the agriculturist to the tobacco merchant, from the tobacco merchant to the wholesaler, from the wholesaler to the manufacturer, from the manufacturer to the retail vendor and from the retail vendor to the consumer who is finally made to pay for all these, a commodity like beedi gets taxed at not less than half a dozen times. It is the same case with every other commodity and the whole process goes on from wholesaler to retailer and from retailer to the consumer. If this is the state of affairs, the Government could easily imagine the amount of hardship caused to the people. The Government, of course, are likely to come to the conclusion that at every stage of these transactions they derive some income and the finances of the State get augmented to that extent. So far as the finances of the Government are concerned, it may be a sound principle but the Government must also consider how greatly handicapped the people are. Sound canons of public finance lay down that any tax must be so collected that the people who pay the tax should not feel any hardship or feel it ‘burdensome.’ The General Sales Tax is one such tax which falls far below these accepted canons of public finance.

“ I therefore feel that every commodity that is subjected to the sales tax in our country should be taxed at only one point. The Hon. the Minister for Finance was arguing yesterday that this single-point Sales-Tax was a very nebulous one and that if the Government or their officials were careless and overlooked it

4-50
p.m.

[Sri K. Vinayakam] [21st December 1953]

at the point at which a commodity was to be taxed, there was a likelihood that the commodity would never get taxed at all. He was pleading that if the officials were not vigilant enough to watch and see that the commodity is taxed at the first point, it is likely to be brought to the consumer without being taxed. I do understand the argument of the Hon. the Finance Minister but, why should not the Government extract proper work from their officials and make them exercise strict control at the point at which a commodity is to be taxed? Let not the Government imagine that their officials are such a lazy type of men or such a careless type of men. They are more harsh than the Government are ever likely to believe them to be. If the Government bring in legislation to levy Sales Tax at a single point and then entrust the work of collecting the tax either at the stage of production or at the final stage when it is bought by the consumer, I do think the officials will be careful enough to watch and see that no commodity escapes taxation. Relying, therefore, on the capacity of the Government officials, I once again plead that the Government should consider this point favourably.

“Sir, the Hon. the Minister for Finance was kind enough to mention yesterday that there were a few commodities like cotton and cigarettes which are being taxed at one stage only. I would ask of him whether these are the only commodities that go to make up the living of a man. There are many other commodities which are absolute necessities for the mere existence of a man. These commodities must therefore be exempted from Sales Tax or they must at least be taxed at one single point only. Once again, I finally plead with the Government that they should consider the desirability of waiving the tax at least on perishables like vegetables, fish, mutton and food-stuffs. Thank you, Sir.”

MR. SPEAKER :—“Motion moved—

‘That the allotment of Rs. 50,80,300 under Demand VII—General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration be reduced by Rs. 100.’”

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

4-55
p.m.

* SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, என் பெயரால் இருக்கும் கீழ்க்கண்ட வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபித்துப் பேசுகிறேன் [to ascertain the reasons (1) for not exempting from this tax food articles such as fish, egg, mutton, and (2) for not levying this tax at one point alone on other commodities] அதாவது முட்டை, இறைச்சி, மீன் போன்ற உணவு பொருள்கள் மீது விற்பனை வரியி லிருந்து விளக்கு அளிப்பதோடு பாக்கி இருக்கக்கூடிய சாமான்களுக்கு ஒரே இடத்தில் வரி போடவேண்டும் என்ற பிரேரணையை பிரேரேபித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நேற்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது விற்பனை வரியை ஒரு கட்டத்தில்தான் போட வேண்டும் என்பதற்கு சபையில் நிறைய ஆதரவு இருக்கிறது. அந்தக் கிளர்ச்சி வெளியில் நடப்பதில் நியாயம் இருக்கிறது என்று அவர் சொன்னார். அப்படி ஒருமுறை வரி போட்டால் அந்த வரியிலிருந்து தப்பித்துக்கொள் வதற்கு வியாபாரிகளுக்கு ஒரு நோக்கம் ஏற்படும். ஏனென்றால் இப்பொழுது

21st December 1953] [Sri S. Ramalingam]

இருப்பதை விட அதிகமான அளவிற்கு வரி போட நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும், அதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் என்றும் சொன்னார். எங்கு பார்த்தாலும் சென்னை ராஜ்யம் பூரா விலும் இந்த விற்பனை வரியை ஒரு இடத்தில்தான் போடவேண்டும் என்ற கிளர்ச்சி நடந்துகொண்டு வருகிறது. அப்படி இருக்கும்போது இந்த வருஷத்தில் -தை நீடிப்பதற்கு என்ன காரணம் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும். இந்த விற்பனை வரியைத் சுமார் பத்து வருஷங்களுக்குமுன் போடப்பட்டது. அப்பொழுது இருந்த விலை வாசிகள் இப்பொழுது இல்லை. இன்றைக்கு விலைவாசிகள் பல மடங்கு உயர்ந்து இருக்கிறது. அப்பொழுது விற்பனை வரி போடப்பட்டதானது உற்பத்தி முதற்கொண்டு கடைசியில் சில்லரை வியாபாரிகள் வரையில் இந்த விற்பனை வரியைக் கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. அன்று ஒரு மூட்டை அரிசி ரூ. 30 வாங்கிவற்ற வியாபாரி இன்று அவன் ரூ. 30 கொடுத்து வாங்கி விற்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் விற்பனை வரி கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுவதால் விற்பனை வரியிலிருந்து தப்பவேண்டும் என்று தந்திரங்கள் செய்கிறார்கள். அதுமட்டும் அல்ல. சர்க்கார் அதிகாரிகள் வியாபாரிகளிடம் நடந்து கொள்ளும்முறை இருக்கிறதே அது. இந்த ஒரு வருஷ காலமாக மிகவும் மோசமாகக் கொண்டு இருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொன்னால் சன்னைச் சின்ன கடைகள் அபராதம் கொடுக்கவேண்டும் என்று அபராதம் போட்டுவிட்டு அவர்கள் அந்த அபராதத்தைக் கொடுக்கும் முன் அவர்களுடைய கல்லாபெட்டியில் இருக்கும் பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். அந்த கல்லாவில் சுமார் ரூ. 15 அல்லது 20 இருக்கும். அவர்களுக்கு ரூ. 30, 35 என்று அபராதம் போட்டுவிடுகிறார்கள். இவ்விதம் வருஷத்தில் 400, 500 ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்யும் சிறிய முதலாளிகளுக்கு ரூ. 30, 35 என்று அபராதம் போட்டால் அவர்களால் எவ்விதம் சமாளிக்கமுடியும். அதை ஆட்சேபித்தால் உங்களுக்கு அப்பெட்டைக் கோர்ட்டு இருக்கிறது, அங்கு போய் உங்களுடைய குறைவை தீர்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். அவர்களால் அப்பெட்டைக் கோர்ட்டுக்கு போகமுடியுமா? இந்த நிலைமையில் சிறிய வியாபாரிகள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு திண்டாடிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அது மட்டும் அல்ல. விலைவாசி வீழ்ச்சியினால் இப்பொழுது பல கடைகள் மூடப்பட்டு இருக்கின்றன. அவர்களால் இந்த விற்பனை வரியைக் கொடுக்க முடியாமலிருப்பதால் அவர்கள் கடையை மூடி விட்டார்கள். மற்றும் அவர்கள் இந்த விற்பனை வரியைக் கட்டா விட்டால் ஜெயிலுக்குப் போகக்கூடிய நிர்ப்பந்தங்கூட அவர்களுக்கு வருகிறது. இப்பொழுது எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது. ஒரு சின்ன கடை வியாபாரி போன் வருஷம் கடைவைத்து நடத்தி அது கர்ப்படியாகாமல் இந்த வருஷம் அதை எடுத்து விட்டான். பிறகு 6, 7 மாதம் கழித்துவேறு ஒரு இடத்தில் கடையை வைத்து நடத்தி வருகிறான். விற்பனை அதிகாரி அந்த இடத்தைச் சுற்றி வரும்போது இந்த வியாபாரி கடை வைத்திருப்பதைப் பார்த்துவிட்டு உனக்கு விற்பனை வரி பாக்கி இருக்கிறது; நீ அதைக் கட்டவேண்டும் என்று சொல்லி அவன் கடையிலிருந்து கல்லாவை எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டான். அந்த கல்லாவில் சுமார் ரூ. 35 இருந்தது; அதையும் எடுத்துக்கொண்டுபோய்விட்டார். இவ்விதம் விற்பனை வரி அதிகாரிகள் நடந்து வருகிறார்கள். அவ்விதம் அவர்களுடைய கல்லாவை எடுத்துக்கொண்டு போவதினால் கடைக்காரர்கள் தங்கள் நாயையத்தை காப்பாற்ற முடியவில்லை. இவ்விதம் பலமுனை விற்பனை வரி போடுவதால் அதைக்கொடுக்காமல் வியாபாரிகள் நசித்து வருகின்றார்கள். ஆகவே அதை எடுக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்து வருகிறார்கள். அந்த சின்னக் கடைக்காரர்கள் தங்களால் அந்த பலமுனை விற்பனை வரியைக் கொடுக்க முடியவில்லை என்றும் அதை எடுக்கவேண்டும் என்றும் அதை எதிர்த்து மிகப் பெரிய கிளர்ச்சி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். பல இடங்களில் கடை அடைப்பு கிளர்ச்சிக்கூட செய்கிறார்கள். இந்த கிளர்ச்சிக்கு செவியாப்பதது ஒருமுனை விற்பனை வரி போடவேண்டும். இவ்விதம் ஒருமுனை விற்பனை வரி போட்டால் பெரிய வியாபாரிகள் இந்த வரியைக் கொடுக்காமல் தப்ப முடியாதபடி பார்த்துக் கொள்ள

[Sri S. Ramalingam]

[21st Decem্বর 1953]

முடியும். அத்துடன் ஒருமுனை வரி போடுவதால் அதை வசூல் செய்வதிலும் கஷ்டம் இராது. அதனால் விற்பனை வரி நிர்வாகச் சிலவும் குறையும். இப்பொழுது பெரிய நிர்வாகத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இவ்வளவு பெரிய நிர்வாகம் வைத்துக்கொள்வதற்கு அவசியம் இல்லாமல் போய்விடும். செலவும் கண்டிப்பாக குறையும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அந்த விதத்தில் சில்லரை வியாபாரிகளை நாம் காப்பாற்ற முடியும். அதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டும். அத்துடன் உணவு பொருள்கள் மீதுள்ள வரியையும் ரத்து செய்யவேண்டும். அதைப் பற்றி கனம் வினாயகம் அவர்கள்கூட பேசினார். நிதி மந்திரி 15 சத விசிதத்திற்கு மேல் நம் நாட்டில் வரி போடுவது கிடையாது என்றும் குறிப்பிட்டார். உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் தொழிலாளிகள் 85 சத விசிதம் சாப்பிட்டு விடுகிறார்கள். ஆகையால் மீதியுள்ள 15 சதத்திற்கு விலக்கு அளிக்க வேலை இல்லை என்று சொல்லுவது சரியல்ல. இப்பொழுது தஞ்சை ஜில்லாவில் உணவுப் பொருள் விநியோகத் துறையில் அவர்கள் எல்லாவற்றையும் சாப்பிடுவது இல்லை. மாகாணத்திலுள்ள மற்ற எல்லா கிராமங்களுக்கும் தஞ்சையிலிருந்து தான் அரிசி போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவைகள் விற்பனை வரி இல்லாமல் போவது இல்லை. பெரிய வியாபாரிகள் வரி கொடுக்கிறார்கள். திருநெல்வேலியிலுள்ள பெரிய வியாபாரி அதற்கு வரி கொடுக்கிறார். அவரிடமிருந்து சில்லரை வியாபாரி வாங்கி அவரும் அந்த வரி கொடுத்துதான் வாங்குகிறார். அவரிடமிருந்து வாங்குகிறவர்களும் அதற்கு வரி கொடுத்துதான் வாங்குகிறார்கள். சாத் தூரிக் விற்பனையும் மிகவும் தஞ்சைக்கு வருகிறது. அதற்குள்ள பெரிய வியாபாரியும் அதற்கு வரி கொடுக்கிறார்கள். அவனிடமிருந்து வாங்கும் தரகு வியாபாரியும் அதற்கு வரி கொடுக்கிறான். அந்தத் தரகு வியாபாரியிடமிருந்து மண்டி வியாபாரி வாங்கும்போது அவனும் வரி கொடுக்கிறான். அவனிடமிருந்து சிறிய வியாபாரி வாங்கும்போதும் அவனும் அதற்கு வரி கொடுக்கிறான். கீழே போகப் போக ஒவ்வொருவரும் வரி வாங்கிக் கொண்டுதான் வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலிருந்தும் வரும் பொருள்களுக்கு மற்ற ஜில்லாவில் வரி கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு கிராமமும் இன்றைய தினம் சுய தேவையை பூர்த்தி செய்துகொள்ளக் கூடியதாக இல்லை. உணவு பொருள்களை அவைகள் மற்ற இடங்களிலிருந்து தான் எதிர்பார்க்கிறது. அதனால் ஒவ்வொருவரும் கட்டாயமாக வரி கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. குறைந்த அளவு உணவுப் பொருள் மீது தான் வரி போடப்படுகின்றது என்று சொல்லுவது சரியல்ல. அதனால் உணவுப் பொருள்கள் மீதுள்ள வரியை கட்டாயமாக எடுக்கவேண்டும். சாதாரணமாக முட்டை, இறைச்சி, மீன் முதலிய அழகல் பொருள்களின் மீதுள்ள வரிகளை நீக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவைகளுக்கு வரி போடுவது என்பது மிகவும் பெரிய அக்கிரமம் என்று தோன்றுகிறது. கசாப்புக் கடைக்காரர்களுக்கு இப்பொழுது வரி போடுகிறார்கள். அவன் ஒரு நாளைக்கு இரண்டொரு ஆடு மாடுகளை அறுத்து ஜீவனம் செய்கிறான். அவன் செய்கிற பாயம் பெரிய பாயமாக இருக்கிறது. அவன் பெரிய பாயத்தை செய்து ஜீவனம் நடத்திக்கொண்டிருக்கும் போது அவனுக்கு நாம் வரி போட்டால் அவன் செய்யும் பாயத்தைவிட நாம் செய்யும் பாயம் அதிகமாக இருக்கிறது. அந்தப் பெரிய பாயத்தையும் நாம் செய்யக்கூடாது. மற்றும் அவர்கள் கணக்கு வைத்துக் கொள்ள முடியாது. அவர்களுக்கு நஷ்டம் வரலாம். அவர்களும் வரி கொடுக்க வேண்டும் என்று நிர்பந்தம் செய்வது மிகவும் கஷ்டமான காரியம். அதன் மீது வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அது சரியல்ல. ஆகவே இந்த மாதிரியான சாமான்கள் மீது வரி போடுவதை உடனே ரத்து செய்யவேண்டும். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும் போது நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவர தீவிர கவனம் செலுத்துவதாகச் சொன்னார். அதைப் போலவே ஒரு கட்டத்தில் வரி போடுவதைப் பற்றியும் உணவுப் பொருள்கள் மீது வரி போடுவதற்கு விலக்கு அளிப்பதைப்பற்றியும் எந்த வாக்கையும் சபைக்கு அளிக்கவில்லை. அதற்கு இப்பொழுது வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த உணவுப் பொருள்கள் மீது இருக்கும் வரி நீடிப்பது மிக ஆபத்து.

21st December 1953] [Sri S. Ramalingam]

அதனால் நியாயமாக வாழ்க்கை நடத்த முடியாது. அதனால் சில்லரை வியாபாரிகள் பெயர் சொல்லக்கூடிய அளவில் கொண்டு போய் விடுகிறது. அத்துடன் அவர்கள் தப்புக் கணக்கு வைத்துக் கொள்வதற்கு நிர்ப்பந்தப் படுத்தப் படுகிறார்கள். இன்னும் அவர்கள் ஜெயிலுக்குப் போவதற்கும் தயாராக இருக்கிறார்கள். இந்த மோசமான நிலைமையில் அவர்களைக் கொண்டு போய்விடுகிறது. ஆகவே இந்த நிலைமையில் உணவுப் பொருள்கள் மீதுள்ள விற்பனை வரியை ரத்து செய்யவேண்டும் என்றும் ஒரு கட்டத்தில் இந்த விற்பனை வரியைப் போடவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI L. C. PAIS :—“ Mr. Deputy Speaker Sir, I support 5 p.m. the main Demand and in doing so I would just like to refer to a few matters. In the first place I wish to refer to that vexed controversy which is going on today in this House, in the Press and elsewhere regarding the substitution of the single point levy in the place of the multi point levy sales tax. There have been considerable arguments advanced on this question and I do not want to repeat them again here. The question has been discussed threadbare. I wish to refer to one aspect of the matter and that aspect has found a mention in one of the leading editorials in the *Madras Mail*. Reference was made there to what is known as ‘concealed taxation’. So far as the multi-point sales tax is concerned, it comes under the category of what is known as concealed taxation. Every person who uses a particular article—may be for consumption or for any other purpose—has a right to know exactly what he is being asked to pay as sales tax. When Government tax at one point we know exactly what we are paying. But when the Government tax a commodity at different points and at different stages, though the tax may be a few pies at each stage, when put together it will come to a good deal. Therefore I wish to stress particularly in favour of a single point levy.

“ Coming now to the question of taxes in general, I wish in this connection to refer to one or two points. One of the biggest surprises we had in the Budget was when we came to know that the surplus which was expected to be very much more dwindled to just Rs. 23 lakhs. At the time when the Andhra State was formed it was expected that there would be a big surplus in favour of the residuary Madras State and that with the aid of this big surplus the Government would be able to wipe away some of the minor items of taxation, especially those which have been introduced last year as a stopgap measure. Now what is the position to-day? We have got every one of these taxes. The Hon. Minister for Finance has already hinted that some new taxation is coming. This has resulted in considerable frustration among the public.

“ My submission with regard to taxes in general is two-fold. Having regard to the fact that the incidence of taxation in the State is very high, it is necessary to devise ways and means to reduce the tax structure. Secondly new taxation measures should

[Sri L. C. Pais] [21st December 1953]

not be resorted to until we have had the report of the Taxation Commission instituted by the Union Government. This Taxation Commission has already been moving from place to place recording evidence and investigating into the taxation structure of the different States. So far it has not come to Madras. Anyhow it will visit this place and will investigate into the taxation structure of this State. It may be that according to them even the scheme of Prohibition may undergo some modification. I do not for a moment say that Prohibition has not done any good. It has done some good. But the question that is raised by a section of the public is, at what cost, and at what price? This aspect of the matter will have to be considered and let it be considered by the Taxation Commission also. We know that especially in a district like South Kanara, Prohibition is not working properly. Let me not be misunderstood. It is not my purpose to say that it has done no good. It has done some good. The question is whether it is commensurate with the big loss which we have in the shape of lesser revenue.

“I now proceed to the second part of the Demand which relates to administration. Administration is a vast subject. Anything and everything can be said about it. I would like to congratulate the Government on their bold decision to introduce tenancy reforms in South Kanara district. We have been asking for this legislation for the last many years. I myself have been doing so for some years. We were always told that no such reform is needed for that district. True facts and figures were given to show that about 900 eviction suits are filed every year. A new argument was then put forward that they could not bring in piecemeal legislation referring to one particular district alone. Now we are happy to learn that the Hon. the Minister in charge of Revenue—we know that the Hon. the Chief Minister has also exerted himself in this behalf—is giving us a tenancy legislation. We are also told that he will be giving us what is known as ‘interim legislation’ pending formal tenancy reform. A formal tenancy reform, of course, may take some time and also it is not easy to formulate. The main point to be remembered in this connection is that the Government should make up its mind to give us what is known as temporary legislation with a view to stop evictions. The House may be aware that there are three kinds of tenants in the district of South Kanara. Firstly we have got the ‘permanent tenants’, secondly the ‘term tenants’ and lastly the ‘tenants at will’. The ‘tenants at will’ are entirely at the mercy of the landlords. In many cases, landlords, finding that some tenancy legislation is coming, have filed suits against their tenants who have been working on the fields for over forty or fifty years. We are glad that the Government have understood the position correctly so far as my district of South Kanara is concerned and are now coming forward with some excellent piece of legislation which is bound to be appreciated by the entire public of South Kanara district.

21st December 1953] [Sri L. C. Pais]

“ While on the subject of tenancy legislation for South Kanara, I would like to refer to the way and the manner in which the Hon. Minister in charge of Industries intervened in the matter of the big controversy which is now going on between the coffee growers and the Ministry of Industries and Commerce of the Government of India. The controversy relates principally to the fixation of coffee prices in general and the cost of production of coffee in particular. A conference was called by the Hon. Minister for Industries on the 16th September last which was attended by a number of coffee growers. The activities of the Ministry of Commerce and Industry were particularly adverse to the planters. As a result of that conference we know that some recommendations were made by the Government of India. We are happy to learn that on account of the interest taken by this Government and the Government of Mysore and Coorg, a three-man Commission to enquire into the working of tea, rubber and coffee plantations is going to be appointed shortly by the Commerce and Industry Ministry of the Government of India, though the request for an enquiry by the Tariff Board was not agreed to. The terms of reference of the Commission will be such that it can study the working of the plantations from different aspects—production, marketing, labour, cost and price, etc. The Government of India's policy in regard to the future of this industry will be formulated after the Commission has submitted its report. I may say for the information of this House that the main coffee producers in South India are in Madras, Coorg and Mysore and so far as Madras is concerned, the cultivated area is nearly about 98,190 acres and the total number of workers employed in this industry is not less than two lakhs in the three producing States. The Government, therefore, cannot shirk its responsibility in the matter.

“ It is now found that representations by individual planters or by associations carry no weight with the Ministry of Commerce and Industry functioning in New Delhi. It is, therefore, necessary that the three State Governments should intervene and intervene effectively. The Government of Mysore and of Coorg have realised the situation and are willing to act. The coffee planters of Southern India look to the Hon. Minister for Industries of the State for the necessary redress. On account of the wrong policies followed elsewhere, the future of the coffee industry is in peril and it is up to this Government and the Governments of Mysore and Coorg to come to its aid immediately and do the right thing.”

* SRI K. R. SAMBANDAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 5-17 இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில விஷயங்களை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். p.m.

“ எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னதுபோல், இந்த விற்பனை வரியானது உணவுப் பிரச்சினையை மிகவும் பாதிக்கிறது. இன்று உணவுப் பற்றுக்குறைப் பிரதேசமாக இருக்கிற தமிழ்நாட்டில்,

[Sri K. R. Sambandam]

[21st December 1953]

இந்த மாதிரியான வரிகளை பல தடவைகள் உணவுப் பொருள்களின் மீது போட்டு, பொதுமக்களுக்கு அநேகவித தொல்லைகளைக் கொடுக்கிறோம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்.

“ சீக்கிரம் கெட்டுப்போகக்கூடிய பொருள்களாகிய பழங்கள், மீன் ஆட்டிணைச்சி முதலியவற்றின்மீது விற்பனை வரி விதிக்கக்கூடாது என்ற விஷயமாக தோழர் எஸ். ராமலிங்கம் அவர்கள் விரிவாக எடுத்துரைத்தார். அதிலும் முக்கியமாக இந்த உணவு விஷயத்திலே கவனிக்கவேண்டியது என்னவென்றால், இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பெருவாரியான மக்கள் மாமிச உணவு சாப்பிடக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். சைவ உணவு சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தவர்கள் கூட, முதலில் முட்டையில் ஆரம்பித்து, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மாமிச உணவு உட்கொள்ளுகிறார்கள். சைவ உணவு 8 அணுவுக்கு இன்றைக்கு கிடைக்கிறதென்றால், மாமிச உணவு 1 ரூபாய் முதல் 1½ ரூபாய் வரையில் இருக்கிறது. இந்த நிலைமை என் ஏற்படுகிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். பொருளாதாரத் துறையில் பொது மக்களை மிகவும் பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதை சர்க்கார் இதுவரை கவனிக்காமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது.

“ ஒரு விவசாயியோ, தொழிலாளியோ ஒரு நாளைக்கு ஒரு ரூபாய்க்கு மேல் சம்பாதிக்க முடியாத நிலை இந்தத் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறது. அப்படி ஒரு நாளைக்கு ஒரு ரூபாய் கூட சம்பாதிக்க முடியாத நிலைமையில் மக்கள் இருக்கிறபோது, அவன் எப்படி மாமிச உணவு சாப்பிட முடியும்? ஆகையால், இது மிகவும் நெருக்கடியான விஷயமாகவும், அவசரமாக கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயமாகவும் இருப்பதால், சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சீக்கிரம் கெட்டுப்போகக்கூடிய இந்த உணவுப் பொருள்களின்மீது விற்பனை வரி விதிக்காமலிருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ அன்றைக்கு மகாத்மா காந்திஜி அவர்கள் மக்களுடைய உணவுப் பிரச்சனை முதலில் கீர்க்கப்படவேண்டுமென்று சென்றார். உணவுப் பொருள்களின் விலையானது மக்கள் வாங்கக்கூடிய அளவுக்கு, அவர்களுக்கு சக்திக்குத் தகுந்தாற்போல் குறைக்கப்படவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்கு உதாரணமாக உப்பு வரியை எடுத்தார்கள். ஆனால், கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் 1937-வது ஆண்டில் இந்த விற்பனை வரியைக் கொண்டுவந்தார். இன்றைக்கு மக்களின் அத்தியாவசிய பொருளாகிய உப்புக்கும் மறைமுகமான வரியாகிய விற்பனை வரி போடப் படுகிறது. அன்றைக்குப் பல தலைவர்கள் உப்பு வரியை எதிர்த்து உப்பு சத்தியாக்கிரகம் செய்தார்கள். சிறைச்சாலைக்கும் சென்றார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு அதே பொருளுக்கு விற்பனை வரியை விதிக்கிறார்கள். அந்த ஒரு நிலைமையை நாங்கள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியதாக இருக்கிறதே என்று வருந்தக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். ஆகவே, இம்மாதிரி உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி போடப்படுவதால், மக்கள் பாதிக்கப்படுவதை உத்தேசித்து உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

“ இந்த விற்பனை வரியானது 10, 12 இடங்களில் ஒரே பொருளுக்குப் போடப்படுகிறது. அப்படியில்லாமல் ஒரு முனை வரியாக இதை மாற்றியமைக்கவேண்டும்,

“ இன்றைக்கு ஒரு கட்டையில் உள்ள பொருளை எடுத்துக்கொண்டால், அதாவது உணவுப் பொருள்கள் அல்லாத சாமான்கள் விற்காமல் பல நாட்கள் இருந்தாலும்கூட, அந்தப் பொருள்கள் கெட்டுப்போவதில்லை. அதனால், வியாபாரிகளின் பாதிக்கப்படுவதில்லை. ஆனால், காய்கறிகள், மாமிசம், மீன், போன்ற பொருள்கள் இன்றைக்கு விற்பனை யாகாவிட்டால் மறுநாள் கெட்டுப்போய்விடும். அதனால், அந்த வியாபாரிகளுக்கு நஷ்டம் தான் ஏற்படுமே தவிர வேறென்னதில்லை. இம்மாதிரி பொருள்களிலே வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் மிகவும் ஏழ்மையான நிலையில் இருக்கின்ற காரணத்தினால், நமது கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் ஒரு முனை வரி விதிப்பதோடு மட்டு

21st December 1953] [Sri K. R. Sambandam]

மல்லாமல் இம்மாதிரியான உணவுப் பொருள்களின் மீது விதிக்கப்படும் விற்பனை வரியை ரத்துசெய்யவேண்டுமென்று மறுபடியும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“இந்த வரியை வசூலிப்பதற்காகப் போட்டிருக்கும் அதிகாரிகள் எண்ணிக்கையைப் பார்க்கப்போனால், அவர்களெல்லாம் இந்த சுதந்திர சர்க்காரில் வைத்திருக்கக்கூடிய சைன்ஸியத்தைவிட அதிகமாக இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்த விற்பனை வரி விதிப்பதன் மூலமாக சர்க்காருக்கு சுமார் 50 லக்ஷம் வருகிறதென்றால், சுமார் 16, 17 லக்ஷம் வரையில் அதிகாரிகள் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. அவர்கள் வரிவசூல் செய்யும்போது வியாபாரிகளிடம் நடந்த கொள்ளும் முறையைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

“வியாபாரிகளில் பல பேர்கள் விற்பனை வரி செலுத்தாமல் எமாற்றுகிறார்கள். இந்த விற்பனை வரியை சர்க்காருக்குக் கொடுக்காமல் தப்பித் துக்கொள்வதற்கு அநேக முறைகளைக் கையாளுகிறார்கள். உதாரணமாக, ஒரு சாமான் வேண்டுமென்று கேட்டு, அதற்கு பில் வேண்டுமென்றும் கேட்டால், சாமானுக்கு ரூபாய் ஆகிறது 1½ அணு அதிகமாகக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறாரா?” என்று அந்தக் கடைக்காரர் கேட்கிறார். சாமான் வாங்கச் சென்றவர், நாம் எதற்காக இந்த அதிகப்படியான பணத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் பில் வேண்டாமென்று சொல்லி விடக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. கடைக்காரர்கள் சாமான் வாங்குவோரை இந்தவிதமாக கேள்விகள்கேட்டு எப்படியாவது விற்று சாமான் களுக்கு கணக்கு எழுதாமல் தப்பித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அதனால், சரியான முறையில் விற்பனை வரி சர்க்காருக்குச் சேருவதில்லை. வசூலிக் கப்படாமல் போகின்ற பணம் மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“விற்பனை வரி வசூலிக்கும் இயந்திரம் கெட்டுப் போயிருக்கிறது. அந்த அதிகாரிகளுடைய திறமையையும் நடத்தையையும் சர்க்கார் கவனித்து, தகுந்த அதிகாரிகளைப் போட்டால் விற்பனை வரி நல்ல முறையில் வசூலிக்கப்படும். விற்பனை வரி இலாகா என்று சொன்னால், அதில் எல்லா விதமான ஊழல்களும் மலிந்து விடக்கின்றன. அதை எடுத்துச் சொல்வதற்கு முடியாத நிலைமையில் மிகவும் கேவலமான நிலைமையில் இருக்கிறது. இதைச் சொல்வதற்கே நான் வருத்தப்படுகிறேன். அந்த முறையிலே வரி வசூலிக்கப்படுகிறது.

“இதற்கெல்லாம் காரணம் விற்பனை வரி பல முனைகளில் வசூலிக்கப் படுவது தான். ஒரு முனையில் விதித்தால், இந்தமாதிரியான நிலைமைக்கு இடமில்லாமல் போகும். இந்த விஷயத்தை சர்க்கார் கவனித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.”

*SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் கொடுத்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

5-23
p.m.

“உணவுப் பொருள்களுக்கு விதிக்கும்படியான விற்பனை வரியைப் பற்றி அவர்கள் விவரமாகப் பேசினார்கள். உதாரணமாக அரிசியைப்பற்றி எடுத்துக்கொண்டால், அரிசி விலை படி ரூ. 1-4-0 ரூ. 1-2-0, என்று இருக்கிறது. சாதாரணமாக, 40 அல்லது 50 படி கொண்ட மூட்டை அரிசியை தலைமேல் சுமந்து கொண்டு வியாபாரம் செய்யும் சாதாரண ஏழை சில்லரை வியாபாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கடன் வாங்கி, ஒரு மூட்டை அரிசியை வாங்கி விற்று அதிலிருந்து ஜீவனம் செய்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட சிறு வியாபாரிகளுக்கும் இந்த விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் என்ன கணக்கு வைத்துக்கொள்ள முடியுமென்று தெரியாது.

[Sri M. Palaniyandi] [21st December 1953]

“விற்பனை வரி வாங்கும் உத்தியோகஸ்தர்கள் என்ன செய்கிறார்களென்றால், 50-ஐ 30-ஆல் பெருக்கி, அதையும் 12-ஆல் பெருக்கி, மொத்தம் 18,000 ரூபாய் வரையில் அவன் ஒரு வருஷத்தில் வியாபாரம் செய்கின்றான் என்ற ஒரு உத்தேசத்தில் அவன் விற்பனை வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லி, அவன் மடியில் கையைப் போடுகிறார்கள். அவனுடைய முதல் என்ன, ஸ்பாம் என்ன, அவன் வாழ்க்கையை எப்படி நடத்துகிறான். அவனால் வரி கொடுக்க முடியுமா? கொடுத்துவிட்டால் அவன் வாழ்க்கை நடக்குமா? அவ்வாறு வரி வசூல் செய்வது முறையா என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் அந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் சிந்திக்காமல் வரி வசூல் செய்கிறார்கள். ஆகவே, அத்தியாவசிய உணவுப் பொருள்களுக்காவது விற்பனை வரி விதிக்கப்படாமல் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“சாதாரண வியாபாரிகளிடமிருந்து இவ்வளவு கெடுபிடியாக விற்பனை வரி வசூல் செய்யும் இதே சமயத்தில், பெரும் வியாபாரிகள் இருக்கிறார்களே, அவர்களிடம் போவதற்கும் இந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் நடுங்குகிறார்கள்; பயப்படவில்லை. ஆனாலும், அவர்களுடைய உண்மையான கணக்கைத் தெரிந்துகொள்ள உத்தியோகஸ்தர்களால் முடியாது. ஏனென்றால், அவர்கள் இரண்டு கணக்குகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒன்று விற்பனை வரி அதிகாரிகளுக்குக் காட்டவேண்டிய கணக்கு; இன்னொன்று தங்களிடையே சொந்த முறையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி இரண்டு வகைக் கணக்கு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, சட்டத்திலும் ஒரு அம்சம் இருக்கிறது. அதாவது, முதலில் கணக்கு விவரங்களைப் பார்ப்பதற்கு முன், வியாபாரிகளிடம் விவரம் கேட்கப்படவேண்டுமென்றும் கணக்குப் புஸ்தகங்களை திடீரென்று சோதனையிட கூடாதென்றும் ஒரு அம்சம் இருக்கிறது. ஆகையால் கணக்கிலிருந்து அவர்களுடைய விற்பனை விவரங்களைத் தெரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை. அதனால் ஒருவித பிரயோசனமும் இல்லாமலிருக்கிறது. ஆகவே, பல கணக்குகளை வைத்துக்கொண்டு விற்பனை வரி வசூல் செய்யும் சாதாரண உத்தியோகஸ்தர்களை வியாபாரிகள் ஏமாற்றக்கூடிய நிலை இருந்துவருகிறது.

“இன்றைக்கு விற்பனை வரி வசூல் செய்யும் அடிப்படை உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சுமார் ரூ. 45 அடிப்படைச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களின் ஆரம்பச் சம்பளமே விலைமாதர் எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே. மத்திய அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும் உள்ள சம்பள வித்தியாசம் நமக்குத் தெரிந்ததுதான். ஆகவே, இப்படிக்குறைந்த சம்பளம் வாங்கும் இந்த விற்பனை வரி உத்தியோகஸ்தர்கள் பெரிய வியாபாரிகளிடம் சென்று மிரட்டுவதற்கோ, மற்றப்படி அவர்கள் மேல் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கோ யோசிக்கிறார்கள். இதை நான் சொல்லவில்லை. இன்று நாட்டிலேயே மிகவும் போற்றப்படுகிற ‘கல்கி’ பத்திரிகையே சொல்லுகிறது. ‘ரேஷன் காலத்தில் சாதாரண ஏழை மக்களைத்தான் அது பெரிதும் பாதித்தது; பெரும்பெரும் பணக்கரர்கள் தப்பித்துக்கொண்டார்கள்; அதற்குக் காரணம் அதிகாரிகள் அவர்களிடம் போவதற்கு அஞ்சுகிறார்கள். ஏதாவது அவர்களிடம் பணம் பெறலாமோ என்ற எண்ணத்தில்கூட அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அஞ்சுகிறார்கள்’ என்ற முறையில் எழுகிறார்கள். அதேபோல் எந்த ஒரு சட்டமும் சாதாரண ஏழை மக்களைத்தான் அதிகமாக பாதிக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறதே தவிர, செல்வாக்கு உள்ளவர்களையும் பணம் உள்ளவர்களையும் அதிகமாக பாதிக்கவில்லை. இன்று ஏழை மக்கள்தான் அதிகமாக இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள். இந்த உணவுப் பொருள்களின் மீது வரி விதிப்பதால், அதிகமாக ஏழைகள்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, உணவுப் பொருள்களின் மீது விற்பனை வரி விதிப்பதை சர்க்கார் நிச்சயமாக நீக்கவேண்டும்.

“வாழ்க்கைப் புள்ளி விவரங்களை சர்க்கார் அடிக்கடி வெளியிட்டு வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் வாழ்க்கைப் புள்ளி உயர்ந்து கொண்டே வருகிறது. இதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். சாதாரண காலத்தில் 39-வது ஆண்டில் 100 பாயிண்ட் என்றால் இப்பொழுது 400

21st December 1953] [Sri M. Palaniyandi]

பாயின்ட் என்று ஏறியிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கின்றன. இந்தவிதமாக வாழ்க்கைச் செலவு உயர்ந்திருக்கும் அதே சமயத்தில், ஜனங்களுடைய பொருளாதார நிலை உயர்ந்திருக்கிறதா, அல்லது அவர்கடைய வாங்கும் சக்தி அதிகரித்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லையென்று தான் சொல்வ வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம்.

“அடுத்தபடியாக, இந்த விற்பனை வரி தற்போது பல கட்டங்களில், பல முனைகளில் வசூல் செய்யப்படுகிறது. பல முனைகளில் வசூலிக்கப்படுவதை உடனடியாக நிறுத்தவேண்டுமென்று பல அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். நாட்டில் மக்களெல்லோரும், பலமுனை விற்பனை வரி எடுப்பவேண்டுமென்று முறையிட்டிருக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இது விஷயத்தில் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து, உடனடியாக பலமுனை விற்பனை வரி வசூலிக்கப்படுவதை நிறுத்தி ஒரு முறையில் வசூலிக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“இந்த வரி விதிப்பு பெரும்பாலும், சாதாரண மக்களை பாதிக்கக் கூடிய முறையில் இருக்கிறதென்றும், பெரும் பெரும் முதலாளிகளையோ செல்வாக்கு உள்ளவர்களையோ பாதிக்கக்கூடிய முறையில் இல்லாமல் இன்றைய சர்க்காரின் வரி விதிப்புக் கொள்கை இருக்கிறது.

“சென்னை அரசாங்கத்தினுடையவும், மத்திய அரசாங்கத்தினுடையவும் கொள்கை எப்படியிருக்கிறதென்றும், பெரும் பெரும் முதலாளிகளும் பிரிட்டிஷ்காரர்களும் இன்று நம் நாட்டுச் செல்வத்தைச் சுரண்டும்படியான நிலையில் இருக்கிறது. ஏராளமான லாபத்தை அவர்கள் இன்றைக்குப் பெறுகிறார்கள். இதையெல்லாம் ஆண்டுதோறும் சர்க்கார் கணக்கெடுத்துப் பார்க்கவேண்டும். அந்த விதமாக பெரும் முதலாளிகள் எவ்வளவு கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து, சர்க்கார் வரி விதிப்புக் கொள்கையை மாற்றி யமைக்கவேண்டும்.

“நேற்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமசுந்தரி பேசும்போது, பாரி அண்டு கம்மெனி அடிக்கும் கொள்ளை லாபத்தைப்பற்றி புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கும்போது, 5 ஆண்டில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் ஒரே கம்பெனி எப்படி சம்பாதித்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டினார். அதேபோல், ஹார்வி மில் போன்ற பல அந்நிய முதலாளிகள் நம் நாட்டு மக்களுடைய பணத்தைச் சுரண்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது.

“மேலும் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து சென்னை அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்க வேண்டிய தொகையை சரியானபடி கிடைப்பதற்கு நமது அரசாங்கம் வழிவகை செய்யவேண்டும். மேலும், நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் பல தடவை இந்த சட்ட சபையில் “I persuade the Central Government” என்று சொன்னார். அவர் மத்திய சர்க்காரை persuade செய்ததன் பலன் என்ன என்று தெரியவில்லை.

“ஆகவே, உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி விதிக்கும் இந்த முறையை நிறுத்தவேண்டும் அதோடு கூட விற்பனை வரி ஒரு முனையிலும் வசூலிக்கப்படவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. to-morrow.”

The House then adjourned.

